

รายงานสถานการณ์ทางสังคม จังหวัดกระบี่ ประจำปี 2560

สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดกระบี่

คำนำ

จังหวัดกระบี่ เป็นจังหวัดที่กำลังมีการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ การเปลี่ยนแปลงมีผลโดยตรงต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคม จนบางครั้งประชาชนก็ไม่สามารถปรับตัวได้ทัน หรือในบางรายก็ไม่สามารถปรับตัวได้ จนนำมาสู่การเกิดปัญหาทางสังคมของประชาชนในช่วงวัยต่าง ๆ ของจังหวัดกระบี่ในที่สุด จึงมีความจำเป็นที่ทุกภาคส่วนทางสังคม จะต้องดำเนินการเพื่อให้เกิดการป้องกันและแก้ไขปัญหาด้านสังคมที่เกิดขึ้นไม่ให้ขยายวงกว้างออกไป

สถานการณ์ทางสังคมส่งผลกระทบต่อทั้งทางบวกและทางลบต่อการพัฒนาจังหวัดกระบี่ การดำเนินการจัดทำสถานการณ์ต่าง ๆ เหล่านี้เชื่อมโยงต่อความเป็นอยู่และสภาพเศรษฐกิจอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ ความท้าทายประการหนึ่งที่จะเกิดขึ้นในระดับจังหวัดคือการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ซึ่งมุมมองการอยู่ร่วมกันมีการเปลี่ยนแปลงไป ทั้งในมิติด้านความมั่นคง การเมือง เศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรม รายงานสถานการณ์ทางสังคมจังหวัดกระบี่ เป็นเครื่องมือที่ช่วยในการป้องกันและแก้ไขปัญหาด้านสังคมของจังหวัด ส่งผลให้สามารถพัฒนาจังหวัดได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น ภายใต้ความร่วมมือ ทุกภาคส่วน เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนในจังหวัดกระบี่

สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดกระบี่ ได้ดำเนินการสำรวจข้อมูลสถานการณ์ทางสังคมจังหวัดกระบี่ ประจำปี ๒๕๖๐ เพื่อให้ได้ข้อมูลด้านสังคมสำหรับนำเสนอสถานการณ์ทางสังคมของจังหวัด ซึ่งสามารถนำไปเป็นฐานข้อมูลในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด แผนปฏิบัติการการพัฒนาสังคม ตลอดจนใช้เป็นข้อมูลประกอบการจัดบริการสังคมและการป้องกันและแก้ไขปัญหาด้านสังคมให้ตรงกับความต้องการของประชาชนและสภาพปัญหาสังคมแต่ละพื้นที่ ตลอดจนการกำหนดนโยบายให้สอดคล้องกับสภาพปัญหาของกลุ่มเป้าหมาย เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาด้านสังคมที่เกิดขึ้น โดยได้รับความร่วมมือจากหน่วยงานภาคีด้านสังคมและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ในการนี้ สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดกระบี่ ขอขอบคุณส่วนราชการระดับจังหวัดและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทุกแห่ง ตลอดจนผู้ที่เกี่ยวข้องทุกท่านที่ให้ความร่วมมือและเห็นความสำคัญของการจัดทำข้อมูลสถานการณ์ทางสังคมจังหวัดกระบี่ และหวังว่าทุกภาคส่วนจะได้นำไปใช้เพื่อสังคมอยู่เย็นเป็นสุขของพี่น้องประชาชนชาวกระบี่ทุกคนต่อไป

จัดทำโดย

สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดกระบี่

๒๐ กรกฎาคม ๒๕๖๐

สารบัญ

	หน้า
บทสรุปสำหรับผู้บริหาร	๑
ความเป็นมาของการจัดทำรายงานสถานการณ์ทางสังคมจังหวัดกระบี่ ปี ๒๕๖๐	๗
ความสอดคล้องกับยุทธศาสตร์จังหวัด ยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัด และยุทธศาสตร์กระทรวง พม.	๑๐
ส่วนที่ ๑ ข้อมูลทั่วไประดับจังหวัด	
๑) ประวัติความเป็นมา	๑๗
๒) สัญลักษณ์จังหวัดกระบี่	๑๗
๓) ลักษณะทางกายภาพ	๑๘
๔) การปกครอง/ประชากร	๑๙
๕) ข้อมูลเศรษฐกิจ	๒๐
๖) ข้อมูลแรงงาน	๒๑
๗) ข้อมูลทางสังคม	๒๔
๘) การศึกษา	๒๕
๙) การสาธารณสุข	๒๗
๑๐) ด้านความมั่นคงและความปลอดภัย	๒๘
๑๑) ประเพณี/วัฒนธรรม	๒๙
๑๒) สถานที่ท่องเที่ยวที่สำคัญ	๓๐
ส่วนที่ ๒ ข้อมูลกลุ่มเป้าหมายระดับพื้นที่	
๑) สถานการณ์เด็ก	๓๓
๒) สถานการณ์เยาวชน	๓๖
๓) สถานการณ์วัยแรงงาน	๓๘
๔) สถานการณ์ผู้สูงอายุ	๓๙
๕) สถานการณ์ครอบครัว	๔๒
๖) สถานการณ์ชุมชน	๔๓
๗) ข้อเสนอแนะอื่นๆ	๔๔
ส่วนที่ ๓ การประเมินสถานการณ์ ทิศทาง แนวโน้ม และความเสี่ยง	๔๕
ลำดับความสำคัญของปัญหา และประเด็นการพัฒนา	
ส่วนที่ ๔ กลไกขับเคลื่อนการจัดทำรายงานสถานการณ์สังคมจังหวัด	๔๘
ภาคผนวก	
- หนังสือขอความร่วมมือจัดเก็บข้อมูลสถานการณ์สังคม	
- แบบจัดเก็บสถานการณ์ทางสังคม (สคจ.) ปี ๒๕๖๐	
- คณะผู้จัดทำ	

บทสรุปสำหรับผู้บริหาร

รายงานสถานการณ์ทางสังคมจังหวัดกระบี่ ปี ๒๕๖๐ เป็นการสำรวจข้อมูลด้านสังคมของกลุ่มเป้าหมายต่างๆ ในจังหวัดกระบี่ ในช่วงระยะเวลาย้อนหลัง ๑ ปี มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ทราบถึงสถานการณ์ ปัญหา และประเด็นการพัฒนาคุณภาพชีวิตของเด็ก เยาวชน วัยแรงงาน ผู้สูงอายุ ครอบครัว และชุมชน ที่อาศัยอยู่ในพื้นที่จังหวัดกระบี่ โดยมีการจัดเก็บข้อมูลจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทุกแห่งในจังหวัดกระบี่ รวมทั้งสิ้น ๖๑ แห่ง และหน่วยงานระดับจังหวัดที่เกี่ยวข้อง มีผลการศึกษา สรุปได้ดังนี้

๑. ข้อมูลทั่วไประดับจังหวัด

โครงสร้างประชากร จังหวัดกระบี่ มีประชากรตามฐานข้อมูลทะเบียนราษฎร ณ วันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๕๙ จำนวนทั้งสิ้น ๔๖๕,๙๓๑ คน เป็นเพศหญิง ๒๓๔,๔๖๐ คน และเพศชาย ๒๓๑,๔๗๑ คน ประชากรส่วนใหญ่อาศัยอยู่ในพื้นที่ อ.คลองท่อม รองลงมาคือ อ.เมืองกระบี่ และ อ.เหนือคลอง เมื่อเปรียบเทียบสัดส่วนของประชากรแต่ละช่วงวัย พบว่า ประชากรในจังหวัดกระบี่ ส่วนใหญ่อยู่ในวัยแรงงาน (อายุ ๒๕ - ๖๐ ปี) รองลงมา คือวัยเด็ก (อายุ ๐ - ๑๘ ปี) และเยาวชนอายุตั้งแต่ ๑๘-๒๕ ปี ทั้งนี้ จังหวัดกระบี่ มีครัวเรือนตามฐานข้อมูลทะเบียนราษฎร จำนวนทั้งสิ้น ๙๗,๑๐๘ ครัวเรือน ส่วนใหญ่อยู่ใน อ.คลองท่อม สำหรับข้อมูลด้านคนพิการในช่วง ๑ ปีที่ผ่านมา จังหวัดกระบี่ มีคนพิการ (ที่จดทะเบียนรับรองความพิการ) ข้อมูล ณ วันที่ ๒๐ เมษายน ๒๕๖๐ จำนวน ๗,๗๕๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๑.๖๖ ของประชากรทั้งหมด ส่วนใหญ่เป็นผู้พิการทางร่างกายหรือการเคลื่อนไหว จำนวน ๔,๖๔๒ คน รองลงมา คือ ผู้พิการทางการได้ยิน/ สื่อความหมาย จำนวน ๑,๒๔๘ คน และพิการทางการมองเห็น จำนวน ๖๘๗ คน ผู้พิการส่วนใหญ่อาศัยอยู่ในพื้นที่ อ.เมืองกระบี่ รองลงมา คืออ่าวลึก และอำเภอเหนือคลอง

ด้านการศึกษา บริการด้านการศึกษาที่เกี่ยวข้องกับประชากรในจังหวัดกระบี่ ประกอบด้วย ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก/ สถานรับเลี้ยงเด็กก่อนวัยเรียน ๑๔๘ แห่ง โรงเรียนระดับประถมศึกษา ๒๓๘ แห่ง โรงเรียนระดับมัธยมศึกษา ๓๙ แห่ง วิทยาลัยของรัฐ (ปวช./ปวส.) ๗ แห่ง และยังไม่มียุทธศาสตร์ ในจังหวัดกระบี่ มีศูนย์ศึกษานอกโรงเรียน ๘ แห่ง มีจำนวนผู้เรียนในสถานศึกษาทุกระดับ รวมทั้งสิ้น ๕๔,๗๔๕ คน เป็นเพศหญิง ๒๖,๔๔๙ คน เพศชาย ๒๘,๒๙๖ คน

ด้านเศรษฐกิจ สำนักงานคลังจังหวัดกระบี่ รายงานผลิตภัณฑ์มวลรวม (GPP) ของจังหวัดกระบี่ ประจำปี ๒๕๕๘ มีมูลค่า ๘๐,๙๐๐ ล้านบาท พบว่าอุตสาหกรรมที่มีผลิตภัณฑ์มวลรวมสูงสุด ๓ อันดับแรก ได้แก่ ๑.เกษตรกรรม การล่าสัตว์และการป่าไม้ การประมง มูลค่า ๒๗,๐๓๙ ล้านบาท (ร้อยละ ๓๓.๔๒ ของ GPP) ๒.บริการ (โรงแรมและภัตตาคาร) จำนวน ๑๑,๒๕๑ ล้านบาท คิดเป็น (ร้อยละ ๑๓.๙๑ ของ GPP) ๓. พาณิชยกรรม (การขนส่ง ขยายปลีก การธนาคาร มูลค่า ๑๑,๐๙๑ ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ ๑๓.๗๑ โดยพบว่าส่วนใหญ่เป็นผลิตภัณฑ์มวลรวมภาคเกษตร การบริการ และพาณิชยกรรม โดยเฉพาะการบริการท่องเที่ยว โรงแรมและภัตตาคารที่มีการขยายตัวเพิ่มขึ้น และอีกส่วนหนึ่งเป็นผลมาจากการขยายเส้นทางการบินต้นทุนต่ำ และเที่ยวบินเช่าเหมาลำ ส่งผลให้นักท่องเที่ยวเข้ามามากขึ้น โดยเฉพาะนักท่องเที่ยวจากจีน

ด้านแรงงาน ประชากรและกำลังแรงงาน จังหวัดกระบี่ มีประชากร จำนวน ๔๖๕,๙๓๑ คน ข้อมูล ณ เดือน ๓๑ ธันวาคม ๒๕๕๙ เป็นผู้อยู่ในวัยแรงงาน หรืออายุ ๑๕ ปีขึ้นไป จำนวน ๒๙๑,๕๓๖ คน เป็นผู้มีงานทำจำนวน ๒๑๔,๑๔๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๗๓.๔๕ มีผู้ว่างงานมีจำนวน ๗๗,๓๙๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๐.๙๓ มีสถานประกอบการที่ขึ้นทะเบียนประกันสังคม จำนวน ๒,๓๗๘ แห่ง มีผู้ที่มีประกันสังคม จำนวน ๖๑,๔๑๘ คน นอกจากนี้มีคนที่ต่างด้าวที่ได้รับอนุญาตในการทำงาน ข้อมูล ณ วันที่ ๒๕ มีนาคม ๒๕๖๐ จำนวน ๒๑,๗๔๔ คน โดยเป็นแรงงานสัญชาติพม่ามากที่สุด คือจำนวน ๑๗,๙๒๖ คน คิดเป็นร้อยละ ๘๒.๔๔

ด้านสุขภาพ จังหวัดกระบี่ มีสถานพยาบาลสังกัดภาครัฐและเอกชน รวมทั้งสิ้น ๓๐๔ แห่ง มีบุคลากรทางการแพทย์ รวมทั้งสิ้น ๕๕๙ คน มีผู้ติดเชื้อ HIV และผู้ป่วยเอดส์ จำนวน ๒,๑๖๗ คน และมีผู้ป่วยที่เข้ารับการรักษาในรอบปีที่ผ่านมาด้วยโรคไม่ติดต่อที่เป็นสาเหตุในการเสียชีวิตอันดับต้น ทั้งโรคมะเร็ง ความดันโลหิตสูง โรคหัวใจ เบาหวาน หลอดเลือดสมองที่มีผู้ป่วยเพิ่มสูงขึ้นมากที่สุดในรอบ ๕ ปี ในปี ๒๕๕๘ โดยเฉพาะอย่างยิ่งโรคมะเร็ง (มะเร็งปอด) เป็นสาเหตุการป่วยและการตายอันดับ ๑ ของคน กระบี่ แสดงให้เห็นว่าคนกระบี่ยังมีพฤติกรรมเสี่ยงในการสูบบุหรี่สูง ซึ่งเป็นสาเหตุสำคัญของการเกิดโรคมะเร็ง ปอด รองลงมาคือมะเร็งเต้านมในเพศหญิง นอกจากนี้ สาเหตุการตายของคนกระบี่ ๓ อันดับแรก คือ โรคมะเร็ง โรคหัวใจ และโรคหลอดเลือดสมอง โรคไม่ติดต่อเหล่านี้มีสาเหตุจากพฤติกรรมเสี่ยงต่อสุขภาพ เช่น การกินอาหารไม่ถูกหลักโภชนาการ การสูบบุหรี่ การดื่มเหล้า ขาดการออกกำลังกาย การพักผ่อน ไม่เพียงพอ และความเครียด เป็นต้น จึงต้องรณรงค์และให้ความรู้ให้ประชาชนลดการใช้พฤติกรรมเสี่ยงต่อสุขภาพ เน้นการป้องกันมากกว่าการรักษา รวมทั้งหน่วยงานภาครัฐต้องจัดหาครุภัณฑ์ทางการแพทย์ที่ยังขาดแคลนสำหรับโรคดังกล่าวให้เพียงพอรองรับปริมาณผู้ป่วยที่เพิ่มสูงขึ้นทุกปี

ด้านการเมืองการปกครอง องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดกระบี่ มีจำนวน ๖๒ แห่ง ประกอบด้วย องค์การบริหารส่วนจังหวัด ๑ แห่ง เทศบาล ๑๓ แห่ง และองค์การบริหารส่วนตำบล ๔๘ แห่ง ในรอบปีที่ผ่านมา มีผู้ลงสมัครรับเลือกตั้งทั้งหมด ๒,๑๙๔ คน

ด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ในรอบปีที่ผ่านมา มีรายงานฐานความผิดคดีอาญา ที่สำคัญ รวม ๑๒๘ คดี ส่วนใหญ่เป็นคดีที่รัฐเป็นผู้เสียหาย จำนวน ๑๐๔ คดี รองลงมาเป็นคดีความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน จำนวน ๑๘ คดี และคดีความผิดเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ นอกจากนี้มีคดียาเสพติด จำนวน ๘๕ คดี และคดีอาชญากรรมที่มีเด็กและเยาวชนเป็นผู้กระทำและถูกกระทำ รวม ๒๐ คดี

ในรอบปีที่ผ่านมา มีการเกิดอุบัติเหตุโดยมีครุเรือที่ได้รับความเสียหาย จำนวน ๑,๐๒๐ ครุเรือ และมีการเกิดภัยธรรมชาติ จำนวน ๒๔ ครั้ง โดยมีครุเรือที่ได้รับความเสียหาย จำนวน ๓๒,๕๓๓ ครุเรือ

ด้านอัตลักษณ์วัฒนธรรม และนันทนาการ ศาสนสถานในจังหวัดกระบี่ มีจำนวนทั้งสิ้น ๒๗๙ แห่ง ส่วนใหญ่เป็น มัสยิด วัด และโบสถ์คริสต์ตามลำดับ มีผู้นำทางศาสนา จำนวน ๙๐๒ คน ส่วนใหญ่เป็นพระสงฆ์ รองลงมาคือ โต๊ะอิหม่าม และนักบวช (บาทหลวง) มีกลุ่มวัฒนธรรมประจำท้องถิ่น จำนวน ๖ กลุ่ม และมีงานประเพณีประจำปีที่สำคัญและเกี่ยวข้องกับวัฒนธรรม ๑๓ เหตุการณ์

ด้านสิ่งแวดล้อม ปริมาณขยะในจังหวัดกระบี่ มีจำนวน ๕๔๑.๐๘ ตันต่อวัน มีบ่อทิ้งขยะ/แหล่งกำจัดขยะเพียง ๒๖ แห่ง ด้านน้ำเสีย จังหวัดกระบี่ มีระบบบำบัดน้ำเสียชุมชน จำนวน ๓ แห่ง ในพื้นที่รับผิดชอบขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ๒ แห่ง คือ เทศบาลเมืองกระบี่ สามารถรองรับน้ำเสียได้ปริมาณ ๑๒,๐๐๐ ลูกบาศก์เมตร/วัน และองค์การบริหารส่วนตำบลอ่าวนาง บริเวณคลองจากสามารถรองรับน้ำเสียได้ปริมาณ ๓๐๐ ลูกบาศก์เมตร/วัน และบริเวณเกาะพีพีสามารถรองรับน้ำเสียได้ปริมาณ ๓๐๐ ลูกบาศก์เมตร/วัน ซึ่งน้ำเสียเป็นปัญหาสำคัญอย่างยิ่ง โดยเฉพาะแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญไม่ว่าจะเป็นเกาะพีพี อ่าวนาง เกาะลันตา คลองม่วง เป็นต้น ในการแก้ไขปัญหาปริมาณน้ำเสียเบื้องต้น ขอความร่วมมือผู้ประกอบการโรงแรม สถานที่พักตากอากาศ ผู้ประกอบการร้านค้าขนาดเล็กบริเวณชายหาดแหล่งท่องเที่ยว ควรมีถังดักไขมัน หากมีการบำบัดน้ำเสียที่ได้มาตรฐานก่อนปล่อยลงสู่แหล่งน้ำธรรมชาติก็จะช่วยแก้ไขปัญหาน้ำเสีย ซึ่งจะทำให้ลายบรรยากาศแหล่งท่องเที่ยว และภาครัฐควรบังคับใช้กฎหมายอย่างเคร่งครัดเพื่อแก้ไขปัญหา

ด้านทุนทางสังคม จังหวัดกระบี่มีกลุ่มองค์กรภาคประชาสังคม ประกอบด้วยเครือข่ายองค์กรสวัสดิการชุมชน จำนวน ๕๕ แห่ง เครือข่ายสภาองค์กรชุมชน จำนวน ๔๗ แห่ง สมัชชาสุขภาพ จำนวน ๑ แห่ง เครือข่ายสภาพัฒนาการเมือง จำนวน ๑ แห่ง เครือข่ายภาคประชาสังคม จำนวน ๑ แห่ง เมืองศรัทธา จำนวน ๑ องค์กร องค์กรผู้สูงอายุ จำนวน ๒๓ องค์กร องค์กรคนพิการ จำนวน ๔ องค์กร มีอาสาสมัครพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ (อพม.) จำนวน ๑,๑๑๕ คน มีอาสาสมัครคุมประพฤติ (อคส.) จำนวน ๑๘๙ คน มีอาสาสมัครพัฒนาชุมชน จำนวน ๑,๕๕๖ คน มีปราชญ์ชาวบ้าน จำนวน ๑๔๐ คน มีคลังปัญญาผู้สูงอายุ จำนวน ๑๑๖ คน มีแหล่งเรียนรู้/ ศูนย์การเรียนรู้สังกัดภาครัฐ จำนวน ๘ แห่ง

๒. ข้อมูลกลุ่มเป้าหมายระดับพื้นที่

สถานการณ์เด็ก เด็ก (อายุต่ำกว่า ๑๘ ปี) ที่อาศัยอยู่จริงในจังหวัดกระบี่ ณ วันที่จัดเก็บข้อมูล มีจำนวน ๑๑๑,๒๔๖ คน เป็นเพศชายมากกว่าเพศหญิง ส่วนใหญ่อยู่ในวัยเรียนตามการศึกษาภาคบังคับ (อายุ ๖ – ๑๕ ปี) ประเด็นปัญหาสังคมที่พบส่วนใหญ่ คือ ปัญหาสถานะความเป็นอยู่ กล่าวคือ ส่วนใหญ่อาศัยอยู่กับครอบครัวยากจน/ยากลำบาก รองลงมา คือ เด็กที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสม ส่วนใหญ่ติดเกมส์ คือเล่นเกมทุกวัน ติดยาเสพติด มั่วสุมและทำความรำคาญให้ชาวบ้าน ติดการพนัน ติดเหล้า เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ และปัญหาการตั้งครรภ์ก่อนวัยอันควร ไม่พร้อมในการเลี้ยงดูบุตร

สถานการณ์เยาวชน เยาวชน (อายุ ๑๘ – ๒๕ ปี) ที่อาศัยอยู่จริงในจังหวัดกระบี่ ณ วันที่จัดเก็บข้อมูล มีจำนวน ๔๗,๕๒๒ คน เป็นเพศชายมากกว่าเพศหญิง ประเด็นปัญหาสังคมที่พบส่วนใหญ่ คือ ปัญหาสถานะความเป็นอยู่ คืออยู่กับครอบครัวยากจน ยากลำบาก รองลงมา คือปัญหาพฤติกรรม

ไม่เหมาะสม กล่าวคือ มั่วสุมทำความรำคาญให้ชาวบ้าน ติดเกมส์ ติดยาเสพติด ติดเหล้า/ เครื่องดื่ม แอลกอฮอล์ และปัญหาเยาวชนพิกการที่ขาดแคลนกายอุปกรณ์

สถานการณ์วัยแรงงาน วัยแรงงาน (อายุ ๒๕ - ๖๐ ปี) ที่อาศัยอยู่จริงในจังหวัดกระบี่ ณ วันที่จัดเก็บข้อมูล มีจำนวน ๑๙๔,๘๘๗ คน เป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย ประเด็นปัญหาสังคมที่พบส่วนใหญ่ คือ ปัญหาสถานะความเป็นอยู่ กล่าวคือ อยู่กับครอบครัวยากจน ยากลำบาก รองลงมาปัญหาพฤติกรรมไม่เหมาะสม คือ ติดยาเสพติด ติดเกมส์ ติดเหล้า/เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ และปัญหาวัยแรงงานพิกการที่ขาดแคลนกายอุปกรณ์

สถานการณ์ผู้สูงอายุ ผู้สูงอายุ (อายุตั้งแต่ ๖๐ ปีขึ้นไป) ที่อาศัยอยู่จริงในจังหวัดกระบี่ ณ วันที่จัดเก็บข้อมูล มีจำนวน ๔๑,๗๔๒ คน เป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย ประเด็นปัญหาสังคมที่พบส่วนใหญ่ คือ ปัญหาสถานะความเป็นอยู่ กล่าวคือ ส่วนใหญ่อาศัยอยู่กับครอบครัวยากจน/ยากลำบาก รองลงมา คือ ผู้สูงอายุที่เป็นผู้ป่วยเรื้อรัง ติดเตียง/ติดบ้าน และผู้สูงอายุที่ขาดแคลนกายอุปกรณ์

สถานการณ์ครอบครัว ครอบครัวที่มีอยู่จริงในจังหวัดกระบี่ ณ วันที่จัดเก็บข้อมูล มีจำนวน ๘๐,๓๘๒ ครอบครัว ส่วนใหญ่เป็นครอบครัวเดี่ยว รูปแบบครอบครัวส่วนใหญ่เป็นครอบครัวที่อยู่ลำพังคนเดียว รองลงมา คือ ครอบครัวเลี้ยงเดี่ยว และครอบครัวที่มีผู้สูงอายุอยู่ตามลำพังกับคู่สมรส ด้านครอบครัวที่มีปัญหาพฤติกรรมไม่เหมาะสม ส่วนใหญ่ติดยาเสพติด รองลงมาคือติดการพนันต่าง ๆ และติดเกมส์

สถานการณ์ชุมชน ชุมชนที่มีอยู่จริงในจังหวัดกระบี่ ณ วันที่จัดเก็บข้อมูล มีจำนวน ๑๓,๙๖๑ ชุมชน มีร้านขายเหล้า/บุหรี่ย่อยในชุมชน ๑,๑๑๙ แห่ง มีสถานประกอบการในชุมชน เช่น ร้านคาราโอเกะ สถานเริงรมย์ สนุกเกอร์ ร้านเกมส์ ๑๗๒ แห่ง ชุมชนที่มีปัญหาสังคม เช่น ยาเสพติด ตั้งครกไม่พร้อมในวัยรุ่น ในขณะที่พื้นที่สร้างสรรค์ เช่น ลานกีฬา สถานที่ออกกำลังกาย มีจำนวน ๓๑๑ แห่ง มีกลุ่ม ชมรม สมาคมต่างๆ ที่มีการจัดกิจกรรมเพื่อการพัฒนาเด็ก เยาวชน สตรี คนพิการ ผู้สูงอายุในชุมชน ๖๖๘ กิจกรรม

จากข้อมูลข้างต้น เมื่อนำมาจัดลำดับความสำคัญของปัญหา เพื่อประเมินหาแนวโน้ม ทิศทาง และความเสี่ยง ทั้งในมิติสถานการณ์เชิงกลุ่มเป้าหมายที่ต้องได้รับการพัฒนา (Target based) มิติสถานการณ์เชิงพื้นที่ (Area based) และมิติสถานการณ์เชิงประเด็นสังคม (Issue based) สามารถสรุปประเด็นการพัฒนา โดยเรียงลำดับข้อมูลจากมากไปหาน้อย ได้ดังนี้

๑.ประเด็นการพัฒนาตามสถานการณ์เชิงกลุ่มเป้าหมาย (Target based)

ลำดับที่ ๑ สถานการณ์ชุมชน ชุมชนที่มีอยู่จริง ณ วันที่จัดเก็บข้อมูล มีจำนวน ๑๓,๙๖๑ ชุมชน เป็นชุมชนที่มีปัญหาสังคม ๑,๔๗๒ ชุมชน คิดเป็นร้อยละ ๑๐.๕๔ มีพื้นที่สร้างสรรค์ จำนวน ๓๑๑ แห่ง

ลำดับที่ ๒ สถานการณ์ผู้สูงอายุ ผู้สูงอายุที่อาศัยอยู่จริง ณ วันที่จัดเก็บข้อมูล วันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๕๙ มีจำนวนผู้สูงอายุทั้งสิ้น ๔๑,๗๔๒ คน ส่วนใหญ่ประสบปัญหาสถานะความเป็นอยู่ในด้าน อาศัยอยู่กับครอบครัวยากจน/ ยากลำบาก รองลงมาคือผู้สูงอายุที่เป็นผู้ป่วยเรื้อรัง ติดเตียง/ติดบ้าน

ลำดับที่ ๓ สถานการณ์เยาวชน เยาวชนที่อาศัยอยู่จริง ณ วันที่จัดเก็บข้อมูล มีจำนวน ๔๗,๕๒๒ คน ส่วนใหญ่ประสบปัญหาเรื่องสถานะความเป็นอยู่ของเยาวชนซึ่งอยู่กับครอบครัวยากจน/ยากลำบาก

ลำดับที่ ๔ สถานการณ์เด็ก เด็กที่อาศัยอยู่จริง ณ วันที่จัดเก็บข้อมูล มีจำนวน ๑๑๑,๒๔๖ คน ส่วนใหญ่ประสบปัญหาสถานะความเป็นอยู่ ในด้านอาศัยอยู่กับครอบครัวยากจน/ยากลำบาก

ลำดับที่ ๕ สถานการณ์วัยแรงงาน วัยแรงงานที่อาศัยอยู่จริง ณ วันที่จัดเก็บข้อมูล ส่วนใหญ่ ประสบปัญหาสถานะความเป็นอยู่ในด้านอยู่กับครอบครัวยากจนยากลำบาก

ลำดับที่ ๖ สถานการณ์ครอบครัว ครอบครัวที่มีอยู่จริง ณ วันที่จัดเก็บข้อมูล มีจำนวน ๘๐,๓๘๒ ครอบครัว ส่วนใหญ่ประสบปัญหาครอบครัว ที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมในด้านการติดยาเสพติด และปัญหาติ ดการพนันต่าง ๆ เช่น หวย หุ่น ไพ่ เป็นต้น

๒. ประเด็นการพัฒนาตามสถานการณ์เชิงประเด็นสังคม (Issue based)

ลำดับที่ ๑ ปัญหาสถานะความเป็นอยู่ เช่น อาศัยอยู่กับครอบครัวยากจน/ ยากลำบาก ต้องดูแลที่อยู่อาศัยไม่มั่นคง/สภาพที่อยู่อาศัยไม่เหมาะสม ต้องดูแลบุคคลในครอบครัวที่อยู่ในภาวะพึ่งพิง ฯลฯ มีผู้ประสบปัญหาจำนวน ๖,๗๘๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๑.๔๖ ของประชากรทั้งหมด ผู้ประสบปัญหาส่วนใหญ่ เป็นวัยผู้สูงอายุ รองลงมาเป็นวัยเยาวชน และวัยเด็ก ตามลำดับ

ลำดับที่ ๒ ปัญหาพฤติกรรมไม่เหมาะสม เช่น ติดยาเสพติด มั่วสุมและทำความรำคาญ ให้ชาวบ้าน ติดเหล้า ติดเกมส์ ติดการพนัน ฯลฯ มีผู้ประสบปัญหา จำนวน ๓,๑๔๖ คน คิดเป็นร้อยละ ๐.๖๘ ของประชากรทั้งหมด ผู้ประสบปัญหาส่วนใหญ่เป็นกลุ่มเยาวชน รองลงมาคือ เด็ก และวัยแรงงาน ตามลำดับ

ลำดับที่ ๓ ปัญหาผู้สูงอายุที่เป็นผู้ป่วยเรื้อรัง ติดเตียง/ติดบ้าน มีผู้ประสบปัญหา จำนวน ๘๔๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๒.๐๒ ของจำนวนผู้สูงอายุ ทั้งหมด ณ วันที่จัดเก็บข้อมูล เดือนเมษายน ๒๕๖๐ แบ่งเป็นเพศชาย จำนวน ๓๒๙ คน เพศหญิง ๕๑๕ คน

ลำดับที่ ๔ ปัญหาเด็กและเยาวชนที่ตั้งครรภ์ก่อนวัยอันควรไม่พร้อมที่จะเลี้ยงดูบุตร มีผู้ประสบปัญหา จำนวน ๘๘ ราย คิดเป็นร้อยละ ๐.๐๘ ของเด็กและเยาวชนทั้งหมด ผู้ประสบปัญหา ส่วนใหญ่เป็นเด็กในวัยเรียน ซึ่งมีช่วงอายุระหว่าง ๑๖ – ๑๘ ปี รองลงมาเป็นกลุ่มเยาวชนที่มีอายุระหว่าง ๑๘ - ๒๕ ปี ตามลำดับ

ลำดับที่ ๕ ปัญหาการกระทำรุนแรง (ที่มีการแจ้งเหตุ) มีผู้ประสบปัญหาจำนวน ๒๗ คน คิดเป็นร้อยละ ๐.๐๐๘ ของประชากรทั้งหมด ผู้ประสบปัญหาส่วนใหญ่เป็นวัยแรงงาน รองลงมา คือ เยาวชน ตามลำดับ

๓.ประเด็นการพัฒนาตามสถานการณ์เชิงพื้นที่ (Area based)

ลำดับที่ ๑ อ.ลำทับ ปัญหาที่พบส่วนใหญ่ คือ ปัญหาพฤติกรรมไม่เหมาะสม รองลงมาคือ สถานะความเป็นอยู่ และผู้สูงอายุที่เป็นผู้ป่วยเรื้อรัง ติดเตียง/ติดบ้าน ตามลำดับ

ลำดับที่ ๒ อ.ปลายพระยา ปัญหาที่พบส่วนใหญ่ คือ ปัญหาสถานะความเป็นอยู่ รองลงมา คือ ปัญหาผู้สูงอายุที่เป็นผู้ป่วยเรื้อรัง ติดเตียง/ติดบ้าน และมีพฤติกรรมไม่เหมาะสม ตามลำดับ

ลำดับที่ ๓ อ.คลองท่อม ปัญหาที่พบส่วนใหญ่ คือ ปัญหาสถานะความเป็นอยู่ รองลงมา คือ ผู้สูงอายุที่เป็นผู้ป่วยเรื้อรัง ติดเตียง/ติดบ้าน และปัญหาพฤติกรรมไม่เหมาะสม ตามลำดับ

ลำดับที่ ๔ อ.เมืองกระบี่ ปัญหาที่พบส่วนใหญ่ คือ ปัญหาสถานะความเป็นอยู่ รองลงมาคือ ปัญหาพฤติกรรมไม่เหมาะสม และคนพิการที่ขาดแคลนกายอุปกรณ์ ตามลำดับ

ลำดับที่ ๕ อ.เกาะลันตา ปัญหาที่พบส่วนใหญ่ คือ ปัญหาสถานะความเป็นอยู่ รองลงมาคือ ปัญหาพฤติกรรมไม่เหมาะสม และผู้สูงอายุที่เป็นผู้ป่วยเรื้อรัง ติดเตียง/ติดบ้าน ตามลำดับ

ลำดับที่ ๖ อ.เหนือคลอง ปัญหาที่พบส่วนใหญ่ คือ ปัญหาสถานะความเป็นอยู่ รองลงมาคือ ปัญหาพฤติกรรมไม่เหมาะสม และผู้สูงอายุที่เป็นผู้ป่วยเรื้อรัง ติดเตียง/ติดบ้าน ตามลำดับ

ลำดับที่ ๗ อ.อ่าวลึก ปัญหาที่พบส่วนใหญ่ คือ ปัญหาสถานะความเป็นอยู่ รองลงมาคือ ปัญหาพฤติกรรมไม่เหมาะสม และปัญหาผู้สูงอายุที่เป็นผู้ป่วยเรื้อรัง ติดเตียง/ติดบ้าน ตามลำดับ

ลำดับที่ ๘ อ.เขาพนม ปัญหาที่พบส่วนใหญ่ คือ ปัญหาสถานะความเป็นอยู่รองลงมาคือ ปัญหาผู้สูงอายุที่เป็นผู้ป่วยเรื้อรัง ติดเตียง/ติดบ้าน และพฤติกรรมไม่เหมาะสม ตามลำดับ

การจัดทำรายงานสถานการณ์ทางสังคมจังหวัดกระบี่ ปี ๒๕๖๐

ความสำคัญ

กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ได้ดำเนินการสำรวจข้อมูลสถานการณ์ทางสังคมของท้องถิ่นตั้งแต่ปี ๒๕๕๒ เพื่อให้ท้องถิ่นและจังหวัดได้ตระหนักถึงความสำคัญและความจำเป็นในการมีข้อมูลเชิงสังคมที่จัดเก็บและรวบรวมโดยท้องถิ่นเอง ซึ่งเป็นข้อมูลที่มีความถูกต้อง ชัดเจน เป็นเอกภาพสามารถนำไปใช้ประกอบการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด แผนปฏิบัติการแก้ไขปัญหาสังคมจังหวัดแผนงานและโครงการอื่น ๆ ของกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ได้ถูกต้องสอดคล้องกับสภาพปัญหาสังคมของแต่ละพื้นที่

การจัดทำรายงานสถานการณ์ทางสังคมจังหวัดกระบี่ ปี ๒๕๖๐ เป็นการจัดเก็บข้อมูลจากแบบจัดเก็บข้อมูลสถานการณ์ทางสังคมจังหวัด (สจจ.) ซึ่งกองวิชาการ กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ได้กำหนดรูปแบบการจัดทำรายงานสถานการณ์ทางสังคมจังหวัด ใน ๓ ประเด็น ประกอบด้วย

- ๑) บูรณาการการใช้ข้อมูลระดับทุติยภูมิกับหน่วยงานด้านสังคมในพื้นที่
- ๒) พัฒนาเครื่องมือการจัดเก็บข้อมูลจากแบบรายงานสถานการณ์ทางสังคมของท้องถิ่น (อปท.๑)
- ๓) พัฒนาระบบรายงานสถานการณ์ทางสังคมจังหวัด โดยนำเทคโนโลยีมาเพิ่มประสิทธิภาพการจัดทำรายงานสถานการณ์ทางสังคมทั้งของจังหวัดและส่วนกลางเพื่อการบริหารเชิงนโยบาย

แบบจัดเก็บข้อมูลสถานการณ์ทางสังคมจังหวัด (สจจ.) ประกอบด้วย

ส่วนที่ ๑ ข้อมูลทั่วไประดับจังหวัด รวบรวมมูลทุติยภูมิจากหน่วยงานในพื้นที่ โดยสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดเป็นผู้รวบรวม และบันทึกข้อมูลผ่านระบบ

ส่วนที่ ๒ ข้อมูลกลุ่มเป้าหมายระดับพื้นที่ (อปท.) เก็บข้อมูลจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (อปท.) โดยสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดเป็นผู้รวบรวม และบันทึกข้อมูลผ่านระบบ ในการนี้ได้ขอความร่วมมือให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (อปท.) กรอกข้อมูลจากแหล่งข้อมูลที่เชื่อถือมีหลักฐานอ้างอิง มีกระบวนการจัดเก็บที่ชัดเจน เช่น ข้อมูลความจำเป็นพื้นฐาน (จปฐ.) ข้อมูลพื้นฐานระดับหมู่บ้าน (กชช.๒ค) ข้อมูลศูนย์พัฒนาครอบครัวในชุมชน แบบสำรวจของหน่วยงานราชการที่จัดทำขึ้น หรือข้อมูลจากการจัดเวทีประชาสังคม โดยมีกองตรวจประเมินผล สำนักงานปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์เป็นผู้รับผิดชอบจัดทำรายงานสถานการณ์ทางสังคมจังหวัดในภาพรวม

สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดกระบี่ จึงได้จัดทำรายงานสถานการณ์ทางสังคมจังหวัดกระบี่ ปี ๒๕๖๐ ขึ้น เพื่อเป็นฐานข้อมูลให้หน่วยงานทั้งในระดับท้องถิ่น ระดับจังหวัด และระดับกระทรวง ทราบถึงข้อมูลด้านสังคมของจังหวัดกระบี่ ทั้งในมิติกลุ่มเป้าหมาย มิติประเด็นปัญหาสังคม และมิติเชิงพื้นที่ที่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการจัดทำแผนงาน/ โครงการเพื่อป้องกัน แก้ไขปัญหาสังคมและพัฒนาพื้นที่เชิงบูรณาการถึงการกำหนดนโยบายด้านสังคมในภาพรวมต่อไป

วัตถุประสงค์

๑. เพื่อให้มีข้อมูลทางสังคมระดับจังหวัดที่ถูกต้อง ชัดเจน ครอบคลุมทุกกลุ่มเป้าหมาย สามารถใช้ประโยชน์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาสังคมที่เกิดขึ้น
๒. เพื่อให้หน่วยงานในระดับท้องถิ่น ระดับจังหวัด นำข้อมูลไปใช้ในการกำหนดแผนงานเพื่อคุ้มครองป้องกันและแก้ไขปัญหาสังคมที่เกิดขึ้น
๓. เพื่อให้หน่วยงานระดับกระทรวง มีข้อมูลในการวิเคราะห์สถานการณ์ แนวโน้ม และกำหนดนโยบายและแผนงานในการป้องกันและแก้ไขปัญหาสังคมภาพรวมต่อไป

กลุ่มเป้าหมาย

ในการจัดเก็บข้อมูลในครั้งนี้ ได้รับความร่วมมือจาก อบท. จำนวน ๖๑ แห่ง ภายในพื้นที่ของจังหวัดกระบี่ ดังนี้

๑. อำเภอเมืองกระบี่	จำนวน ๙ แห่ง
๒. อำเภอเขาพนม	จำนวน ๗ แห่ง
๓. อำเภอเกาะลันตา	จำนวน ๖ แห่ง
๔. อำเภอคลองท่อม	จำนวน ๙ แห่ง
๕. อำเภออ่าวลึก	จำนวน ๑๑ แห่ง
๖. อำเภอลำทับ	จำนวน ๕ แห่ง
๗. อำเภอเหนือคลอง	จำนวน ๙ แห่ง
๘. อำเภอปลายพระยา	จำนวน ๕ แห่ง

และมีหน่วยงานที่สนับสนุนข้อมูลในส่วนของคุณข้อมูลทั่วไประดับจังหวัด ดังนี้

๑. ที่ทำการปกครองจังหวัดกระบี่
๒. สำนักงานส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดกระบี่
๓. สำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัดกระบี่
๔. ตำรวจภูธรจังหวัดกระบี่
๕. สำนักงานเกษตรจังหวัดกระบี่
๖. สำนักงานแรงงานจังหวัดกระบี่
๗. สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดกระบี่
๘. ศูนย์การศึกษาอกระบบและตามอัธยาศัยจังหวัดกระบี่
๙. สำนักงานสถิติจังหวัดกระบี่
๑๐. สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดกระบี่
๑๑. สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดกระบี่
๑๒. ท้องถิ่นจังหวัดกระบี่
๑๓. สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดกระบี่
๑๔. สำนักงานวัฒนธรรมจังหวัดกระบี่

๑๕. สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดกระบี่

๑๖. สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดกระบี่

การเก็บและรวบรวมข้อมูล

สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดกระบี่ ได้รวบรวมข้อมูลจากหน่วยงานตามข้อ ๒ เป็นข้อมูลทุติยภูมิ ประกอบด้วย ๑๐ ส่วน ได้แก่

๑. โครงสร้างประชากร
๒. ด้านการศึกษา
๓. ด้านเศรษฐกิจ
๔. ด้านแรงงาน
๕. ด้านสุขภาพ
๖. ด้านการเมืองการปกครอง
๗. ด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
๘. ด้านอัตลักษณ์วัฒนธรรมและประเพณี
๙. ด้านสิ่งแวดล้อม
๑๐. ด้านทุนทางสังคม

พร้อมกันนี้ได้มีการจัดเก็บข้อมูลจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (อปท.) ในพื้นที่จังหวัดกระบี่ จำนวน ๖๑ แห่ง โดยใช้แบบสำรวจ สดจ. (สถานการณ์ทางสังคมจังหวัด) ข้อมูลกลุ่มเป้าหมายระดับพื้นที่ อปท. ดังนี้

๑. สถานการณ์เด็ก (อายุต่ำกว่า ๑๘ ปีบริบูรณ์)
๒. สถานการณ์เยาวชน (อายุตั้งแต่ ๑๘ -๒๕ ปี)
๓. สถานการณ์วัยแรงงาน (อายุตั้งแต่ ๒๕ -๖๐ ปี)
๔. สถานการณ์ผู้สูงอายุ (อายุตั้งแต่ ๖๐ ปีขึ้นไป)
๕. สถานการณ์ด้านครอบครัว
๖. สถานการณ์ชุมชน

ระยะเวลาดำเนินการ

ตั้งแต่ ธันวาคม ๒๕๕๙ – กรกฎาคม ๒๕๖๐

การวิเคราะห์ข้อมูล

ข้อมูลแบบสอบถามที่ได้จากการสำรวจ ได้มีการตรวจสอบความถูกต้องและบันทึกข้อมูลลงระบบ Excel พร้อมทั้งวิเคราะห์และประมวลผลข้อมูล

ความสอดคล้องกับยุทธศาสตร์จังหวัด ยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัด และยุทธศาสตร์กระทรวง

กรอบแนวคิดการพัฒนาจังหวัดกระบี่

นโยบาย Krabi Global City..Cluster of Travel Andaman
ยกระดับเขตเศรษฐกิจพิเศษกลุ่มการท่องเที่ยวฝั่งอันดามัน
“นึกถึงประเทศไทย คิดถึงกระบี่ ภายใต้กรอบ การพัฒนา”

๑.Q - city เมืองสะอาด

๒. Krabi goes Green กระบี่เมืองสีเขียว

๓. Oil palm City เมืองแห่งปาล์มน้ำมัน

๔. Education คุณภาพทางการศึกษา

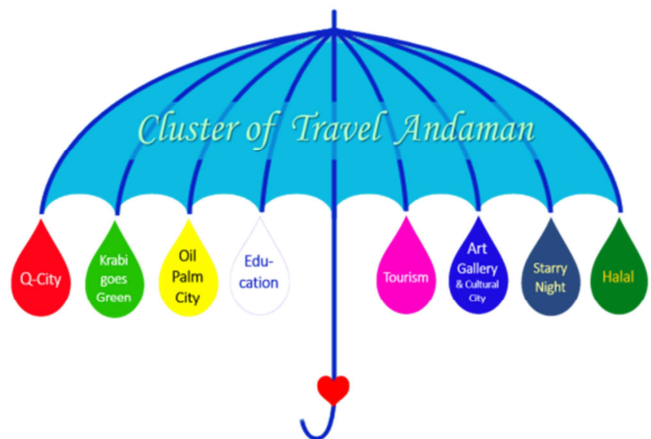
๕. Tourism เมืองแห่งการท่องเที่ยว

๖. Art Gallery & Cultural City การท่องเที่ยวแบบ

ชมความงามของศิลปะและวัฒนธรรม

๗. Satary night เมืองแห่งการรื่นเริง

๘. Halal เมืองแห่งอาหารฮาลาล

เป้าหมายในการพัฒนาจังหวัดกระบี่ คือ การผลักดันให้จังหวัดกระบี่เป็นเมืองสำคัญและเมืองแลนด์มาร์คของโลก หรือ Global City เป็นเมืองสำคัญที่ปรากฏในแผนที่โลก ที่เป็นหนึ่งในจุดหมายปลายทางที่นักท่องเที่ยวต้องมาเยือน และหากนักท่องเที่ยว นักท่องเที่ยว หรือนักลงทุน นึกถึงประเทศไทย จะต้องนึกถึงจังหวัดกระบี่เป็นลำดับแรกๆ (Think of Thailand , think of Krabi) โดยผู้ว่าราชการจังหวัดกระบี่วางเป้าหมายการท่องเที่ยวให้เป็นเมืองศูนย์กลางการท่องเที่ยวของกลุ่มอันดามัน ที่จะต้องมีความพร้อมมีคุณภาพ ทั้งในด้านเศรษฐกิจและสังคม ภายใต้การเจริญเติบโตที่มีความยั่งยืนและสมดุล ตามแนวทางการพัฒนา จังหวัดกระบี่ ทั้ง ๘ ด้าน

ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดกระบี่ พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๖๔

วิสัยทัศน์

“เมืองท่องเที่ยวคุณภาพระดับนานาชาติ เกษตรอุตสาหกรรมยั่งยืน
สังคมน่าอยู่ มีการปรับตัวเท่าทันต่อบริบทการเปลี่ยนแปลง”

พันธกิจ

๑. เสริมสร้างศักยภาพเศรษฐกิจ(ภาคการท่องเที่ยว ภาคเกษตรอุตสาหกรรม ประมง ปศุสัตว์ พืชอาหาร และอาหาร) จังหวัดให้มีคุณภาพ แข่งขันได้ มีคุณธรรม รับผิดชอบต่อสังคม และเป็นเศรษฐกิจบนฐานความรู้ ตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
๒. พัฒนาคนให้มีคุณภาพพระศับนานาชาติ คุณธรรม สามารถนำความรู้ไปใช้ในการดำรงชีวิต และประกอบอาชีพได้อย่างเต็มศักยภาพ พร้อมรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน
๓. ดำรงความหลากหลายทางชีวภาพ และสร้างความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติและคุณภาพสิ่งแวดล้อม
๔. พัฒนาระบบบริหารจัดการภาครัฐให้มีประสิทธิภาพ คุณภาพพระศับนานาชาติ สร้างความพึงพอใจให้กับผู้รับบริการสูงสุด
๕. อนุรักษ์ ศิลปวัฒนธรรม วิถีชุมชน อัตลักษณ์ เชื่อมโยงกับการสร้างอาชีพรายได้ของท้องถิ่น

เป้าประสงค์รวม

๑. จังหวัดกระบี่เป็นเมืองท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ และเป็นเมืองท่องเที่ยวคุณภาพในระดับนานาชาติ
๒. ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมและแหล่งท่องเที่ยวของจังหวัดยังคงความอุดมสมบูรณ์ สวยงาม และปลอดภัย
๓. จำนวนนักท่องเที่ยว รายได้จากการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น
๔. มีโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกรองรับการท่องเที่ยวและขนส่งด้านการเกษตรที่ได้คุณภาพ มาตรฐานสากล และเพียงพอกับปริมาณความต้องการใช้
๕. สินค้าเกษตรมีคุณภาพ มาตรฐาน มีขีดความสามารถแข่งขันในระดับภูมิภาคและโลก และเกษตรกร มีรายได้เพิ่มขึ้น
๖. การเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจมีเสถียรภาพ มีการจ้างงาน และกระจายรายได้
๗. เป็นแหล่งอุตสาหกรรมสะอาดและพลังงานทดแทน
๘. ประชาชนมีความสุข คุณภาพชีวิตดี การศึกษามีคุณภาพ เข้าถึงบริการสาธารณสุขที่ได้มาตรฐาน มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน และมีความพร้อมในการปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงได้อย่างมีประสิทธิภาพ
๙. ประชาชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาจังหวัดกระบี่ในมิติต่างๆ สามารถปรับตัวได้เท่าทันกับบริบทการเปลี่ยนแปลงของ ประเทศ ภูมิภาค และโลก

ค่านิยม

“สร้างกระบี่ให้น่าอยู่ มุ่งสู่บริการ บริหารแบบมีส่วนร่วม”

ประเด็นยุทธศาสตร์

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ พัฒนาการท่องเที่ยวให้เป็นการท่องเที่ยวสีเขียว (Green Tourism) เพิ่มศักยภาพให้ได้มาตรฐานในระดับสากล และเชื่อมโยงการท่องเที่ยวระดับภูมิภาคและนานาชาติ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ ยกระดับขีดความสามารถในการผลิตด้านการเกษตรและแปรรูปสินค้าเกษตรอย่างครบวงจร ควบคู่กับการพัฒนาอุตสาหกรรมสะอาดและพลังงานทางเลือก

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓ พัฒนาคุณภาพชีวิตประชาชนสู่สังคมน่าอยู่ และปรับตัวรองรับต่อการเปลี่ยนแปลง

ตัวชี้วัดยุทธศาสตร์ที่ ๑

- (๑) อัตราการขยายตัวรายได้จากการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๑๘ จากปีที่ผ่านมา (คำนวณจากค่าฐานปี ๒๕๕๖-๒๕๕๘ ขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ ๑๘)
- (๒) จำนวนแหล่งท่องเที่ยวที่ได้รับการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกหรือโครงสร้างพื้นฐาน ไม่น้อยกว่า ๓ แห่งต่อปี (คำนวณจากค่าฐานปี ๒๕๕๗-๒๕๕๘ พัฒนาเฉลี่ย ๓ แห่งต่อปี)
- (๓) อัตราการลดลงของจำนวนคดีอาญาและอุบัติเหตุที่เกิดกับนักท่องเที่ยว ลดลงไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๑๐ ต่อปี (คำนวณจากค่าฐานปี ๒๕๕๗-๒๕๕๘ ลดลงเฉลี่ยร้อยละ ๑๐ ต่อปี)
- (๔) อัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด (GPP) สาขาโรงแรมและภัตตาคารขยายตัว ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๑๘ จากปีที่ผ่านมา (คำนวณจากค่าฐานปี ๒๕๕๕-๒๕๕๗ ขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ ๑๗.๕)
- (๕) จำนวนกิจกรรมหรือการพัฒนาด้านการท่องเที่ยวที่เชื่อมโยงกับภูมิภาคและต่างประเทศ ไม่ต่ำกว่า ๒ กิจกรรมหรือครั้ง ต่อปี (คำนวณจากค่าฐานปี ๒๕๕๗-๒๕๕๘ ดำเนินการเฉลี่ย ๒ ครั้งต่อปี)
- (๖) ร้อยละของจำนวนพื้นที่ตัวอย่างแหล่งท่องเที่ยวทางทะเลที่มีคุณภาพน้ำทะเลจากการตรวจวัดอยู่ในเกณฑ์มาตรฐานระดับดี ไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๗๐ ของจำนวนตัวอย่างแหล่งท่องเที่ยวทั้งหมด (คำนวณจากค่าฐานปี ๒๕๕๘-๒๕๕๙ มีค่าเฉลี่ยร้อยละ ๖๒ เนื่องจากมีการเก็บข้อมูลจากฐานเดียวกัน ๒ ปี)

ตัวชี้วัดยุทธศาสตร์ที่ ๒

- (๑) เปอร์เซ็นต์น้ำมันปาล์มดิบที่สกัดได้โดยเฉลี่ยทั้งจังหวัดไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๑๗.๕
(คำนวณจากค่าฐานปี ๒๕๕๗ - ๒๕๕๙ เปอร์เซ็นต์น้ำมันเฉลี่ยร้อยละ ๑๗.๔)
- (๒) อัตราการขยายตัวของมูลค่าการผลิตของสินค้าเกษตรที่แปรรูปโดยใช้นวัตกรรม เพิ่มขึ้น
ไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๑๖ จากปีที่ผ่านมา (คำนวณจากค่าฐานปี ๒๕๕๘ - ๒๕๕๙ ขยายตัวเฉลี่ย
ร้อยละ ๑๖ เนื่องจากเป็นตัวชี้วัดใหม่ มีการเก็บข้อมูลปี ๒๕๕๗ ปีแรก)
- (๓) อัตราการขยายตัวของจำนวนเกษตรกรที่ได้รับการส่งเสริมและพัฒนาให้มีอาชีพและรายได้
เสริมด้านเกษตร เพิ่มขึ้นไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๕ จากปีที่ผ่านมา (คำนวณจากค่าฐานปี ๒๕๕๘
ขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ ๓ เนื่องจากเป็นตัวชี้วัดใหม่ มีการเก็บข้อมูลปี ๒๕๕๘ ปีแรก)
- (๔) อัตราการขยายตัวของมูลค่าผลผลิตปศุสัตว์ที่สำคัญเพิ่มขึ้นไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๑๐
จากปีที่ผ่านมา (คำนวณจากค่าฐานปี ๒๕๕๖-๒๕๕๘ ขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ ๘)
- (๕) อัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด (GPP) ภาคเกษตร ขยายตัวไม่น้อยกว่า
ร้อยละ ๗ จากปีที่ผ่านมา (คำนวณจากค่าฐานปี ๒๕๕๕-๒๕๕๗ ขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ ๖.๕)
- (๖) จำนวนโรงงานอุตสาหกรรมกลั่นน้ำมันปาล์มดิบเป็นโรงงานอุตสาหกรรมสะอาด ไม่ต่ำกว่า
ร้อยละ ๗๕ ของโรงงานอุตสาหกรรมกลั่นน้ำมันปาล์มดิบทั้งหมด (คำนวณจากค่าฐานปี
๒๕๕๗ - ๒๕๕๙ มีค่าเฉลี่ยร้อยละ ๗๑)
- (๗) อัตราการขยายตัวของปริมาณการผลิตพลังงานทดแทนเพิ่มขึ้น ไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๕ จาก
ปีที่ผ่านมา (คำนวณจากค่าฐานปี ๒๕๕๘ ขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ ๕ เนื่องจากเป็นตัวชี้วัดใหม่
มีการเก็บข้อมูลปี ๒๕๕๘ ปีแรก)

ตัวชี้วัดยุทธศาสตร์ที่ ๓

- (๑) ประชากรที่อยู่ใต้เส้นความยากจน ไม่เกินร้อยละ ๗.๗ (คำนวณจากค่าฐานปี ๒๕๕๕ -
๒๕๕๗ มีค่าร้อยละ ๗.๗)
- (๒) ร้อยละของครัวเรือนที่ตกเกณฑ์ จปฐ.ได้รับการแก้ไขและผ่านเกณฑ์ จปฐ.ไม่น้อยกว่าร้อยละ
๖๐ (คำนวณจากค่าฐานปี ๒๕๕๖-๒๕๕๘ มีค่าเฉลี่ยร้อยละ ๕๘)
- (๓) อัตราการขยายตัวของค่าเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากการทดสอบ O-Net ในกลุ่มวิชา
สาระหลัก ของนักเรียนชั้น ม.๓ เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ ๓ (คำนวณจากค่าฐานปี ๒๕๕๖-
๒๕๕๘ ขยายตัวเพิ่มขึ้นเฉลี่ยร้อยละ ๓)
- (๔) อัตราการขยายตัวของค่าเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากการทดสอบ O-Net ในกลุ่มวิชา
สาระหลัก ของนักเรียนชั้น ม.๖ เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ ๖ (คำนวณจากค่าฐานปี ๒๕๕๖-
๒๕๕๘ ขยายตัวเพิ่มขึ้นเฉลี่ยร้อยละ ๖)
- (๕) จำนวนปีการศึกษาเฉลี่ยของประชากรอายุ ๑๕-๕๙ ไม่ต่ำกว่า ๙.๖ ปี (คำนวณจากค่าฐาน
ปี ๒๕๕๖-๒๕๕๘ มีค่าเฉลี่ย ๙.๖ ปี)

- (๖) ร้อยละของสถานพยาบาลที่ได้รับการรับรองคุณภาพ HA ต่อสถานพยาบาลทั้งหมดมีไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๕๐ (คำนวณจากค่าฐานปี ๒๕๕๖ - ๒๕๕๘ มีค่าร้อยละ ๕๐)
- (๗) อัตราการว่างงานไม่เกินร้อยละ ๓ (คำนวณจากค่าฐานปี ๒๕๕๗-๒๕๕๘ มีค่าเฉลี่ยร้อยละ ๒)
- (๘) อัตราการลดลงของคดีอาญาลดลงไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๕ จากปีที่ผ่านมา (คำนวณจากค่าฐานปี ๒๕๕๖ - ๒๕๕๘ ลดลงเฉลี่ยร้อยละ ๔.๓)
- (๙) ร้อยละของหมู่บ้านที่มีการแพร่ระบาดของยาเสพติดระดับรุนแรงมีไม่เกินร้อยละ ๑๐ ของหมู่บ้านทั้งหมด (คำนวณจากค่าฐานปี ๒๕๕๖ - ๒๕๕๘ มีค่าเฉลี่ยร้อยละ ๑๐)
- (๑๐) ร้อยละของผู้ที่อยู่ในระบบประกันสังคมต่อกำลังแรงงานไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๒๕ (คำนวณจากค่าฐานปี ๒๕๕๖ - ๒๕๕๘ มีค่าร้อยละ ๒๓)
- (๑๑) ร้อยละของผู้สูงอายุและผู้พิการได้รับเบี้ยยังชีพไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๘๐ ของผู้สูงอายุและผู้พิการทั้งหมด คำนวณจากค่าฐานปี ๒๕๕๖ - ๒๕๕๘ มีค่าเฉลี่ยร้อยละ ๘๐)
- (๑๒) จำนวนโครงการโครงสร้างพื้นฐานหรือสาธารณูปโภคขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้รับการพัฒนาไม่ต่ำกว่า ๖๐ โครงการ (คำนวณจากค่าฐานปี ๒๕๕๖ - ๒๕๕๘ มีค่าเฉลี่ย ๖๐ โครงการ)

โดยในปี ๒๕๖๐ กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ได้กำหนดนโยบาย ๙-๕-๕ ในการดำเนินงานด้านการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ไว้ดังนี้

นโยบายเร่งด่วน A:๑ (๙ ข้อ)

- ๑. การป้องกันและแก้ไขปัญหาการค้ามนุษย์
- ๒. การพัฒนาที่อยู่อาศัยสำหรับผู้มีรายได้น้อย ผู้สูงอายุ คนพิการ
- ๓. การเตรียมความพร้อมรองรับสังคมผู้สูงอายุ
- ๔. การพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ
- ๕. การพัฒนาคุณภาพชีวิตเด็กและเยาวชน
- ๖. การสร้างความเข้มแข็งของสตรีและครอบครัว
- ๗. การพัฒนาระบบสวัสดิการสังคม
- ๘. การพัฒนาบทบาทประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน
- ๙. การส่งเสริมพลังประชารัฐ

นโยบายบริหารการพัฒนา A:๒ (๕ ข้อ)

- ๑. การพัฒนาบุคลากรผู้มีอาชีพ
- ๒. การพัฒนาองค์กรเพื่อขับเคลื่อนนโยบายและมุ่งสู่การแข่งขันระดับนานาชาติ
- ๓. การพัฒนาระบบ/กระบวนการทำงานให้เกิดประสิทธิภาพ
- ๔. การพัฒนากฎหมายด้านสังคม
- ๕. การจัดสวัสดิการสำหรับบุคลากร

นโยบายการขับเคลื่อนระดับพื้นที่/จังหวัด A:๓ (๕ ข้อ)

๑. การบูรณาการการขับเคลื่อนเป็นทีม พม.จังหวัดภายใต้แนวคิดบ้านเดียวกัน (One Home)

๒. การยกระดับการเป็นเจ้าภาพด้านสังคม

๓. การพัฒนาระบบข้อมูลด้านสังคม

๔. การพัฒนาศักยภาพการประสานงานภาคี (ภาครัฐ เอกชน ประชาสังคม)

๕. การสนับสนุนให้อำเภอและ อปท. มีส่วนร่วมในการเป็นเจ้าภาพในการพัฒนาสังคม

การสำรวจข้อมูลสถานการณ์ทางสังคมจังหวัดกระบี่ในครั้งนี้ มีความสอดคล้องกับยุทธศาสตร์จังหวัด ยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัด และยุทธศาสตร์ของกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ในการสะท้อนภาพความเป็นอยู่ รวมถึงประเด็นปัญหาทางสังคมของประชาชนกลุ่มต่าง ได้แก่ เด็ก เยาวชน วัยแรงงาน ครอบครัว ผู้สูงอายุ และชุมชน ที่อาศัยอยู่ในพื้นที่จังหวัดกระบี่ จากข้อมูลตัวเลขซึ่งรวบรวมจัดเก็บ โดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทั้ง ๖๑ แห่งในจังหวัดกระบี่ ทำให้ทราบถึงสถานการณ์ทางด้านสังคมของจังหวัดกระบี่ กลุ่มประชาชนที่ควรได้รับการคุ้มครองช่วยเหลือและพัฒนาเพื่อให้สามารถเข้าถึงสวัสดิการสังคม การมีคุณภาพชีวิตที่ดี และเป็นฐานข้อมูลสำคัญที่จะสะท้อนให้เห็นถึงผลสัมฤทธิ์ของนโยบายด้านสังคม รวมถึงแผนงาน/โครงการ/กิจกรรมการดำเนินงานกับกลุ่มเป้าหมายทางด้านสังคมต่างๆและประเด็นปัญหาสังคมที่ควรนำมาพัฒนาและหาแนวทางแก้ไข ต่อไป

จากข้อมูลสถานการณ์ทางสังคมจังหวัดกระบี่ ปี๒๕๖๐ พบว่า ปัญหาสังคมที่สำคัญในจังหวัดกระบี่ที่พบมากที่สุด ๓ อันดับแรก คือ

ลำดับที่ ๑ ปัญหาสถานะความเป็นอยู่ เช่น อาศัยอยู่กับครอบครัวยากจน/ ยากลำบาก ต้องดูแลที่อยู่อาศัยไม่มั่นคง/สภาพที่อยู่อาศัยไม่เหมาะสม ต้องดูแลบุคคลในครอบครัวที่อยู่ในภาวะพึ่งพิง ฯลฯ มีผู้ประสบปัญหาจำนวน ๖,๗๘๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๑.๔๖ ของประชากรทั้งหมด ผู้ประสบปัญหาส่วนใหญ่เป็นวัยผู้สูงอายุ รองลงมาเป็นวัยเยาวชน และวัยเด็ก ตามลำดับ

ลำดับที่ ๒ ปัญหาพฤติกรรมไม่เหมาะสม เช่น ดิตยาเสพติด มั่วสุมและทำความรำคาญให้ชาวบ้าน ดิตเหล้า ดิตเกมส์ ดิตการพนัน ฯลฯ มีผู้ประสบปัญหา จำนวน ๓,๑๔๖ คน คิดเป็นร้อยละ ๐.๖๘ ของประชากรทั้งหมด ผู้ประสบปัญหาส่วนใหญ่เป็นกลุ่มเยาวชน รองลงมาคือ เด็ก และวัยแรงงาน ตามลำดับ

ลำดับที่ ๓ ปัญหาผู้สูงอายุที่เป็นผู้ป่วยเรื้อรัง ดิตเตียง/ดิตบ้าน มีผู้ประสบปัญหา จำนวน ๘๔๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๒.๐๒ ของจำนวนผู้สูงอายุ ทั้งหมด ณ วันที่จัดเก็บข้อมูล เดือนเมษายน ๒๕๖๐ แบ่งเป็นเพศชาย จำนวน ๓๒๙ คน เพศหญิง ๕๑๕ คน

สอดคล้องกับการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ที่มีนโยบายเร่งด่วนในด้านต่างๆ เพื่อพัฒนาและคุ้มครองกลุ่มเป้าหมายที่ประสบปัญหาทางสังคม ดังกล่าว ได้แก่ การป้องกันและแก้ไขปัญหาการค้ามนุษย์ เช่น การจัดทำแผนปฏิบัติการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ ประจำปี ๒๕๖๐ โครงการอบรมวิทยากรเพื่อป้องกันการการค้ามนุษย์ การประชุมอนุกรรมการศูนย์ปฏิบัติการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์จังหวัดกระบี่ ปีละ ๖ ครั้ง การด้านการพัฒนาที่อยู่อาศัยสำหรับผู้มีรายได้น้อย ผู้สูงอายุ คนพิการ และ เช่น โครงการบ้านมั่นคง, การปรับปรุงสภาพที่อยู่อาศัยสำหรับผู้สูงอายุและคนพิการ,ด้านการเตรียมความพร้อมรองรับสังคมผู้สูงอายุ เช่น โครงการสร้างความตระหนักและเตรียมความพร้อมผู้สูงอายุอย่างมีคุณภาพ บริการให้กู้ยืมเงินทุนประกอบอาชีพผู้สูงอายุ ฯลฯ, ด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ เช่น โครงการเสริมพลังคนพิการ สร้างโอกาส และความเท่าเทียมในสังคม โครงการสนับสนุนการจัดสวัสดิการคนพิการในชุมชน CLC โครงการขับเคลื่อนกลไกการพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการประชุมคณะอนุกรรมการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ การพัฒนาคุณภาพชีวิตเด็กและเยาวชน เช่น โครงการเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิด, กิจกรรมป้องกันและแก้ไขปัญหาการตั้งครรภ์ในวัยรุ่น การสร้างความเข้มแข็งของสตรีและครอบครัว เช่น โครงการเสริมพลังและพัฒนาศักยภาพสตรีให้มีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศ โครงการเสริมสร้างความเข้มแข็งให้กลไกศูนย์พัฒนาครอบครัวในชุมชน โครงการคุ้มครองช่วยเหลือผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว การพัฒนาระบบสวัสดิการสังคมและการส่งเสริมพลังประชารัฐ เช่น ประชุมคณะอนุกรรมการพัฒนาตำบลคุณภาพจังหวัดกระบี่ ประชุมเชิงปฏิบัติการการขับเคลื่อนงานอาสาสมัครและภาคประชาสังคม ประจำปีงบประมาณ ๒๕๖๐ ประชุมเชิงปฏิบัติการการพัฒนาศักยภาพองค์กรสวัสดิการสังคมและเสริมสร้างความเข้มแข็งของอาสาสมัครและภาคประชาสังคม ประจำปี ๒๕๖๐ นอกจากนี้ยังมีการดำเนินงานตามนโยบายบริหารการพัฒนาในด้านต่างๆ ได้แก่ ด้านการพัฒนาบุคลากรสู่มีอาชีพ การพัฒนาองค์กรเพื่อขับเคลื่อนนโยบายและมุ่งสู่การแข่งขันระดับนานาชาติ การพัฒนาระบบกระบวนการทำงานให้เกิดประสิทธิภาพ การพัฒนากฎหมายด้านสังคม และการจัดสวัสดิการสำหรับบุคลากร และนโยบายในการขับเคลื่อนระดับพื้นที่/จังหวัดในการบูรณาการการขับเคลื่อนเป็นทีมพม.จังหวัด ภายใต้แนวคิด “บ้านเดียวกัน” การพัฒนาระบบข้อมูลด้านสังคมเพื่อยกระดับการเป็นเจ้าภาพด้านสังคม การพัฒนาศักยภาพการประสานงานภาคีเครือข่ายทางสังคมและการสนับสนุนให้อำเภอ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการเป็นเจ้าภาพในการพัฒนาสังคม ซึ่งเป็นการพัฒนาตามกรอบแนวคิดการพัฒนาจังหวัดกระบี่ที่มุ่งเน้นให้จังหวัดกระบี่เป็นเมืองศูนย์กลางการท่องเที่ยวกลุ่มอันดามัน ที่จะต้องมีความพร้อม มีคุณภาพ ทั้งในด้านเศรษฐกิจและสังคม โดยพัฒนาสังคมแห่งการเรียนรู้ ส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้ทุกช่วงวัย เพื่อเสริมสร้างคุณภาพชีวิตประชาชน สู้สังคมน่าอยู่ และปรับตัวรองรับกระแสการเปลี่ยนแปลง ภายใต้การเจริญเติบโตที่มีความยั่งยืนและสมดุลที่คุณภาพชีวิตที่ดีของประชาชนชาวกระบี่

ส่วนที่ ๑

ข้อมูลทั่วไประดับจังหวัด

๑. ประวัติความเป็นมา

จากหลักฐานทางโบราณคดี สันนิษฐานได้ว่าบริเวณเมืองกระบี่เคยเป็นแหล่งชุมชนโบราณที่เก่าแก่มากแห่งหนึ่งในประเทศไทย ตั้งแต่สมัยก่อนประวัติศาสตร์และต่อเนื่องมาจนถึงสมัยประวัติศาสตร์ นอกจากนี้ยังมีข้อสันนิษฐานเกี่ยวกับชื่อเมืองกระบี่ว่า อาจมาจากความหมายที่แปลว่าดาบ เนื่องจากมีตำนานเล่าสืบต่อกันมาเกี่ยวกับการขุดพบมีดดาบโบราณก่อนที่จะสร้างเมือง

จังหวัดกระบี่ ตั้งขึ้นประมาณปี พ.ศ. ๒๔๑๕ พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ ๕ ได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ยกฐานะขึ้นเป็นเมืองปากสั้ย และทรงพระราชทานนามว่า “เมืองกระบี่” เมื่อได้ประกาศตั้งขึ้นเป็นเมืองแล้วโปรดเกล้าฯ ให้ตั้งที่ทำการอยู่ที่ตำบลกระบี่ใหญ่ (บ้านตลาดเก่า) ต่อมาในปี พ.ศ. ๒๔๑๘ ได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้แยกเมืองกระบี่ ออกจากการปกครองของเมืองนครศรีธรรมราช เป็นเมืองจัตวาขึ้นตรงต่อกรุงเทพฯ และในปี พ.ศ. ๒๔๔๓ ได้ย้ายที่ตั้งเมืองไปอยู่ตำบลปากน้ำ อยู่ใกล้ปากอ่าวเป็นร่องน้ำลึก เรือใหญ่สามารถเข้าเทียบท่าได้สะดวก เป็นที่ตั้งศาลากลางจังหวัดจนถึงปัจจุบันนี้

๒. สัญลักษณ์จังหวัดกระบี่

๒.๑ อักษรย่อ

“กบ”

๒.๒ ตราประจำจังหวัด

รูปกระบี่ไขว้ เบื้องหลังมีภูเขาและทะเล

- **กระบี่ไขว้** หมายถึง อาวุธโบราณซึ่งมีผู้ค้นพบในท้องที่จังหวัด จำนวน ๒ เล่ม
- **ภูเขา** หมายถึง เทือกเขาพนมเบญจา ซึ่งเป็นภูเขาสูงสุดของกระบี่ ซับซ้อนกันถึง ๕ ยอด จึงเรียกว่า พนมเบญจา มีเมฆปกคลุมตลอดเวลา และกั้นเขตแดนกับจังหวัดอื่น
- **ทะเล** หมายถึง อาณาเขตอีกด้านหนึ่งของกระบี่ ซึ่งติดกับฝั่งทะเลอันดามันหรือมหาสมุทรอินเดีย

๒.๓ ธงประจำจังหวัดกระบี่

๒.๔ คำขวัญประจำจังหวัด

“กระบี่เมืองน่าอยู่ ผู้คนน่ารัก”

๒.๕ ต้นไม้และดอกไม้ประจำจังหวัด

- ต้นไม้ประจำจังหวัด : ต้นทุ้งฟ้า (*Alstonia macrophylla*)
- ดอกไม้ประจำจังหวัด : ดอกทุ้งฟ้า

๓. ลักษณะทางกายภาพ

๓.๑ สภาพภูมิศาสตร์

จังหวัดกระบี่เป็นจังหวัดขนาดเล็กที่มากด้วยทรัพยากรท่องเที่ยวทางธรรมชาติ และมรดกทางวัฒนธรรมอันเก่าแก่ การผสมผสานการดำรงชีวิตของผู้คนต่างเชื้อชาติ ต่างศาสนา และความเชื่อที่แตกต่างกันอย่างกลมกลืน ตั้งอยู่ทางด้านฝั่งทะเลตะวันตกของภาคใต้ติดกับทะเลอันดามัน มีพื้นที่ ทั้งหมด ๔,๗๐๘.๕๑๒ ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ ๒,๙๔๒,๘๒๐ ไร่ มีอาณาเขตติดต่อกับจังหวัดใกล้เคียง ดังนี้

ทิศเหนือ	จดจังหวัดพังงา และจังหวัดสุราษฎร์ธานี
ทิศใต้	จดจังหวัดตรัง และทะเลอันดามัน
ทิศตะวันออก	จดจังหวัดนครศรีธรรมราช และจังหวัดตรัง
ทิศตะวันตก	จดจังหวัดพังงา และทะเลอันดามัน

๓.๒ ลักษณะภูมิประเทศ

สภาพภูมิประเทศโดยทั่วไปของจังหวัดกระบี่ทางตอนเหนือประกอบด้วย เทือกเขายาวทอดตัวไปในแนวเหนือใต้สลับกับสภาพพื้นที่แบบลูกคลื่นลอนลาด และลอนชัน มีที่ราบชายฝั่งทะเลทางด้านตะวันตก บริเวณทางตอนใต้มีสภาพภูมิประเทศเป็นภูเขากระจัดกระจายสลับกับพื้นที่แบบลูกคลื่น ส่วนบริเวณทางตอนใต้สุด และตะวันตกเฉียงใต้ มีสภาพพื้นที่เป็นแบบลูกคลื่นลอนลาดจนถึงค่อนข้างราบเรียบ และมีภูเขาสูง ๆ ต่ำ ๆ สลับกันไป บริเวณด้านตะวันตกมีลักษณะเป็นชายฝั่งติดกับทะเลอันดามัน ยาวประมาณ ๑๖๐ กิโลเมตร ประกอบด้วยหมู่เกาะน้อยใหญ่ จำนวน ๑๕๔ เกาะ แต่เป็นเกาะที่มีประชากรอาศัยอยู่เพียง ๑๓ เกาะ เกาะที่สำคัญ ได้แก่ เกาะลันตา เป็นที่ตั้งของอำเภอเกาะลันตา และเกาะพีพี ซึ่งอยู่ในเขตอำเภอเมือง เป็นสถานที่ท่องเที่ยวที่สวยงามติดอันดับของโลก

๓.๓ ลักษณะภูมิอากาศ

จังหวัดกระบี่ มีภูมิอากาศแบบมรสุมในเขตร้อน และได้รับอิทธิพลจากลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้และลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือ ทำให้มีฝนตกชุกตลอดปี มี ๒ ฤดู คือ

ฤดูร้อน เริ่มตั้งแต่เดือนมกราคมจนถึงเดือนเมษายน

ฤดูฝน เริ่มตั้งแต่เดือนพฤษภาคมไปจนถึงเดือนธันวาคม

๔. การปกครอง/ประชากร

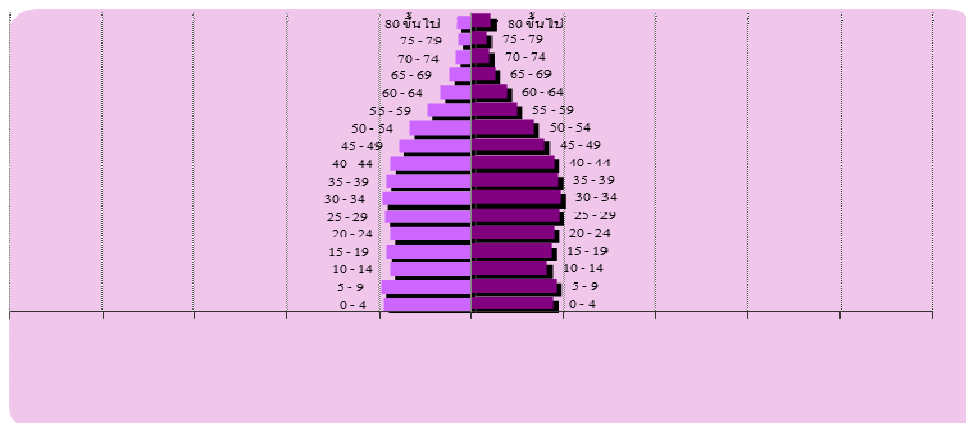
จังหวัดกระบี่แบ่งการปกครองออกเป็น ๘ อำเภอ ๕๓ ตำบล ๓๘๙ หมู่บ้าน

ตารางที่ ๑ แสดงข้อมูลพื้นที่และจำนวนประชากร

อำเภอ	ตำบล	หมู่บ้าน	อปท.			ครัวเรือน	ประชากร					
			ทม.	ทต.	อบต.		ชาย	%	หญิง	%	รวม	%
เมืองกระบี่	๑๐	๕๙	๑	๑	๗	๕๑,๘๙๐	๕๖,๔๓๙	๑๒.๒๖	๕๙,๒๔๘	๑๒.๘๘	๑๑๕,๖๘๗	๒๕.๑๔
เขาพนม	๖	๕๔	-	๑	๖	๑๘,๘๑๓	๒๗,๒๙๓	๕.๙๓	๒๗,๑๕๔	๕.๙๐	๕๔,๙๔๗	๑๑.๘๓
เกาะลันตา	๕	๓๖	-	๑	๕	๑๒,๑๔๕	๑๗,๐๒๘	๓.๗๐	๑๖,๖๒๕	๓.๖๑	๓๓,๖๕๓	๗.๓๑
คลองท่อม	๗	๖๘	-	๔	๕	๒๕,๓๑๒	๓๘,๔๒๐	๘.๓๕	๓๗,๗๔๘	๘.๒๐	๗๖,๑๖๘	๑๖.๕๕
อ่าวลึก	๙	๕๒	-	๒	๙	๑๘,๗๒๓	๒๗,๗๙๑	๖.๐๓	๒๘,๐๓๓	๖.๑๐	๕๕,๘๖๔	๑๒.๑๓
ปลายพระยา	๔	๓๕	-	๑	๔	๑๒,๓๕๘	๑๙,๓๔๔	๔.๒๐	๑๙,๐๑๕	๔.๑๓	๓๘,๓๕๙	๘.๓๓
ลำทับ	๔	๒๘	-	๑	๔	๘,๘๕๕	๑๒,๐๔๔	๒.๖๒	๑๑,๙๘๑	๒.๖๐	๒๔,๐๒๕	๕.๒๒
เหนือคลอง	๘	๕๗	-	๑	๘	๒๐,๖๙๙	๓๐,๗๗๑	๖.๖๙	๓๐,๓๑๗	๖.๘๐	๖๑,๐๑๖	๑๓.๔๙
รวม	๕๓	๓๘๙	๑	๑๒	๔๘	๑๖๘,๗๙๘	๒๒๙,๑๓๐	๔๙.๗๘	๒๓๑,๑๒๑	๕๐.๒๒	๔๖๐,๒๕๑	๑๐๐

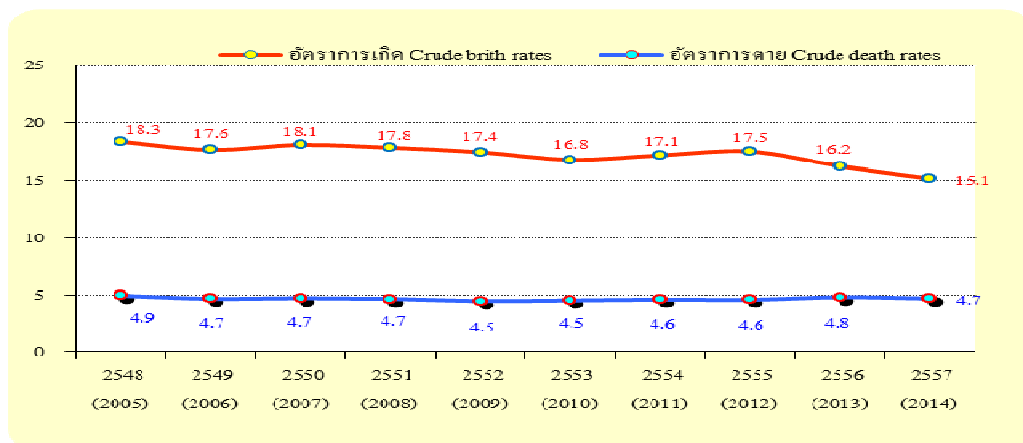
ที่มา : ที่ทำการปกครองจังหวัดกระบี่ (ข้อมูล ณ กันยายน ๒๕๕๘)

แผนภูมิที่ ๑ แสดงประชากรจากการทะเบียน จำแนกตามหมวดอายุ และเพศ พ.ศ. ๒๕๕๗

ที่มา: กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย

กราฟที่ ๑ อัตราการเกิด และอัตราการตายต่อประชากร ๑,๐๐๐ คน พ.ศ. ๒๕๔๘ - ๒๕๕๗

ที่มา: สำนักงานสาธารณสุขจังหวัด

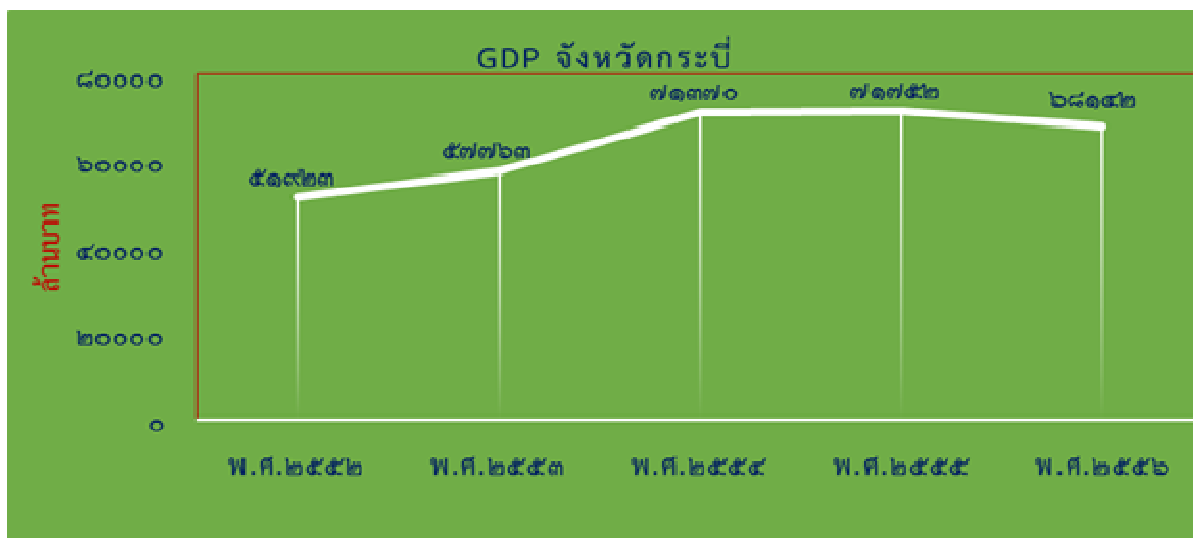
๕. ข้อมูลเศรษฐกิจ

๕.๑ ผลิตรถยนต์มวลรวม

ผลิตรถยนต์มวลรวมจังหวัดกระบี่ ณ ราคาประจำปี พ.ศ.๒๕๕๖ จากข้อมูลสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติมีมูลค่า ๖๘,๑๔๒ ล้านบาท แยกเป็น

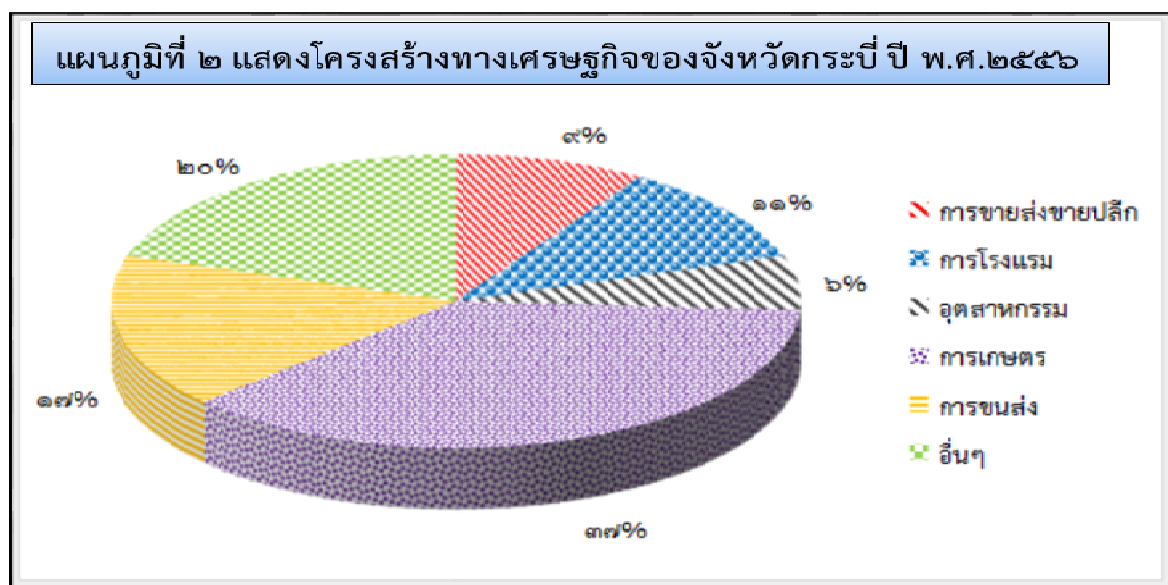
ผลิตรถยนต์มวลรวมจังหวัดภาคเกษตร	๒๔,๕๓๖	ล้านบาท
ผลิตรถยนต์มวลรวมจังหวัดนอกภาคเกษตร	๔๓,๖๐๖	ล้านบาท
ผลิตรถยนต์มวลรวมจังหวัดต่อคน	๑๘๕,๐๙๙	บาท

กราฟที่ ๑ อัตราการเกิด และอัตราการตายต่อประชากร ๑,๐๐๐ คน พ.ศ. ๒๕๔๘ - ๒๕๕๗

ที่มา : ข้อมูลจากสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

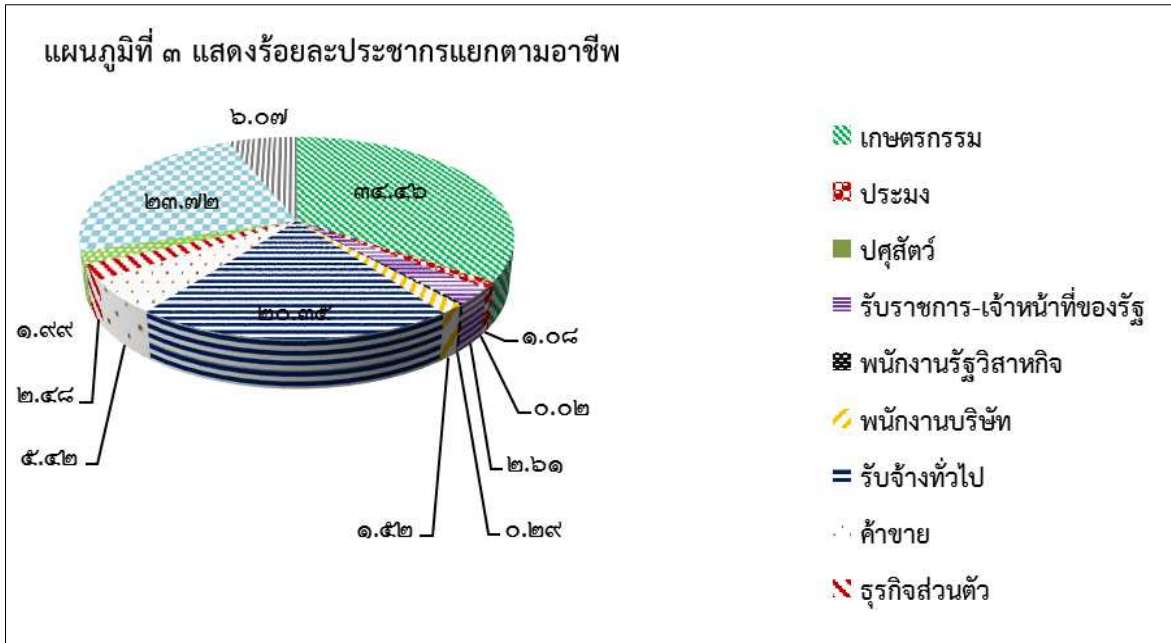
๒ โครงสร้างทางเศรษฐกิจ

ที่มา : ข้อมูลจากสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

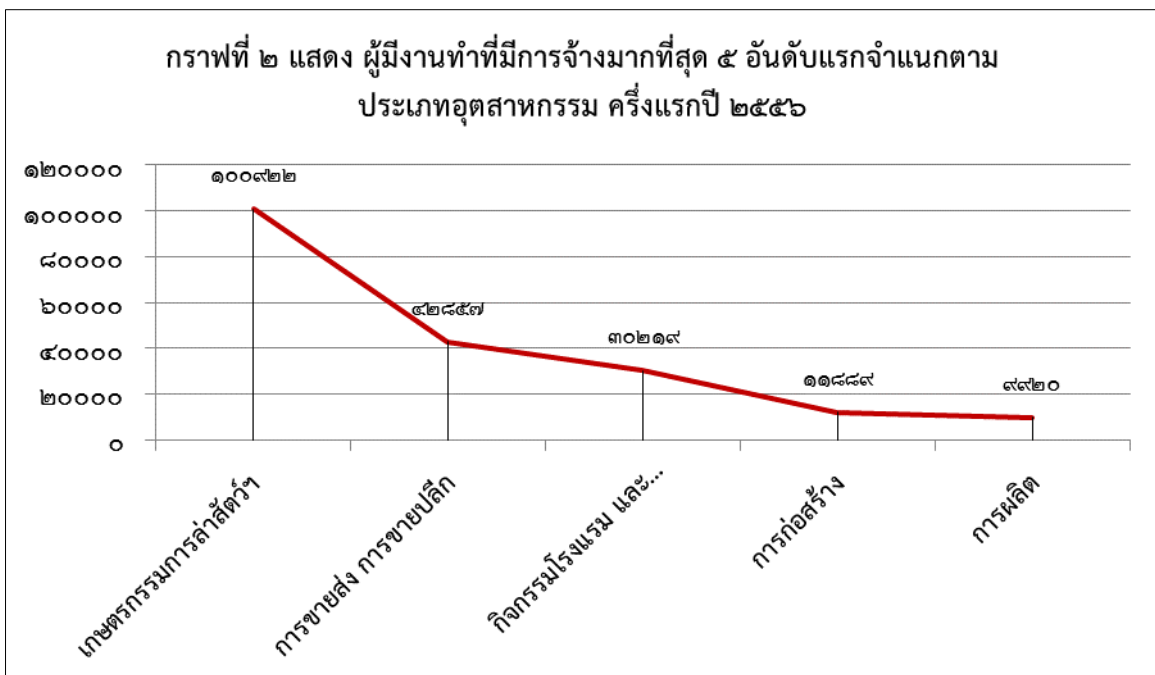
หมายเหตุ : สาขาอื่นๆ(๑๑ สาขา) มีดังนี้ ๑. สาขาประมง ๒. สาขาการทำเหมืองแร่ ๓. สาขาการไฟฟ้าแก๊ส และการประปา ๔. สาขาการก่อสร้าง ๕. สาขาตัวกลางทางการเงิน ๖. สาขาบริการด้านอสังหาริมทรัพย์ ๗. สาขาการบริหารราชการและการป้องกันประเทศฯ ๘. สาขาการศึกษา ๙. สาขาการบริการด้านสุขภาพและสังคม ๑๐. สาขาการให้บริการด้านชุมชนฯ ๑๑. สาขาถูกจ้างในครัวเรือนส่วนบุคคล

๕.๓ การประกอบอาชีพของประชากร

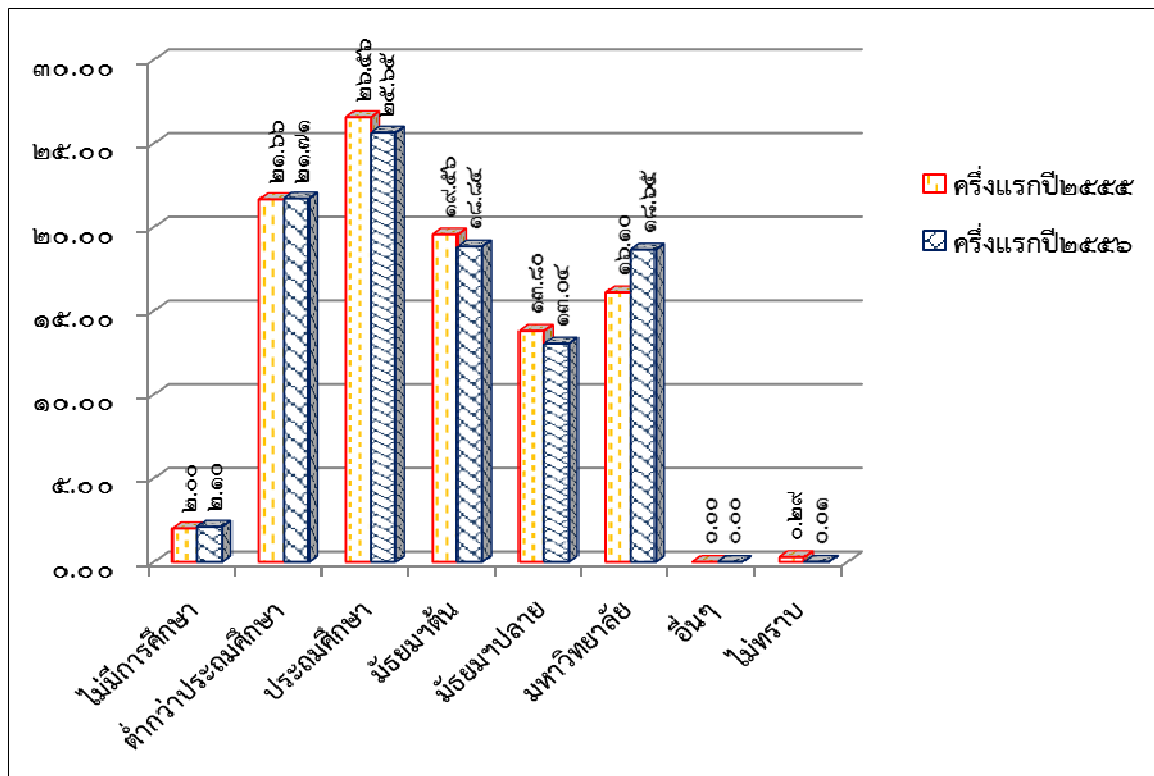
ที่มา : ข้อมูล จปฐ. ข้อมูลพื้นฐาน และข้อมูล กชช.๒ค ปี ๒๕๕๘ ของสำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดกระบี่
หมายเหตุ : เกษตรกรรมได้แก่ ทำนา ร้อยละ ๐.๐๒ ทำไร่ ร้อยละ ๐.๐๔ ทำสวน ร้อยละ ๓๔.๔๐

๖. ข้อมูลแรงงาน

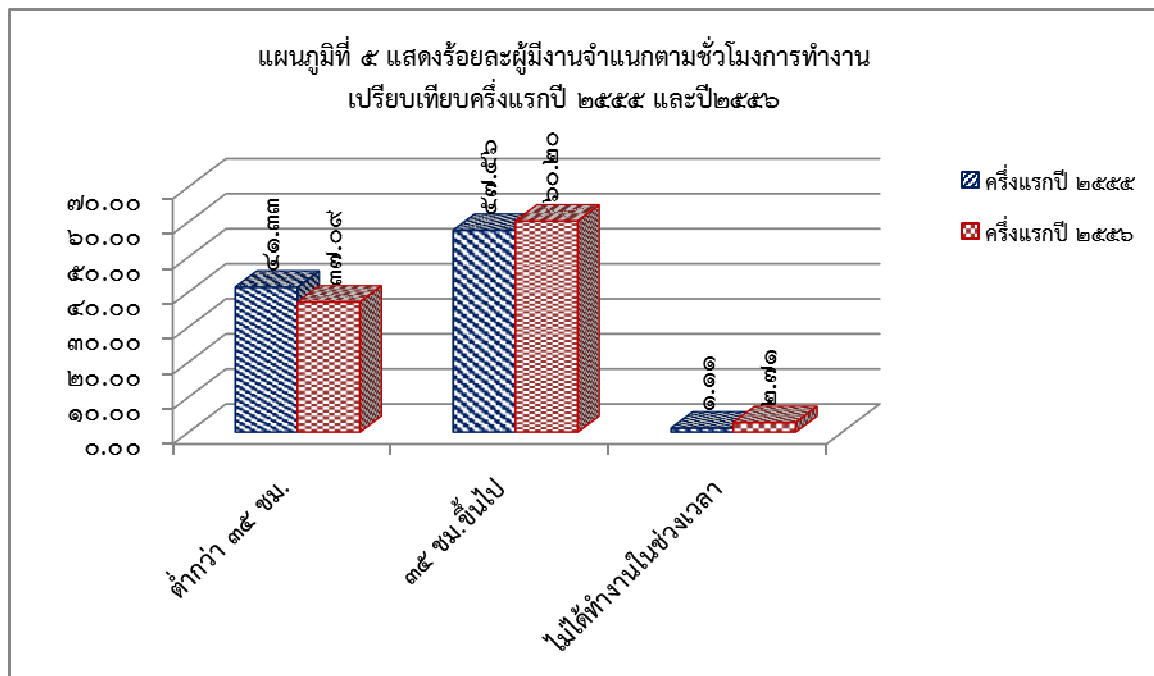

ที่มา : สำนักงานสถิติแห่งชาติ

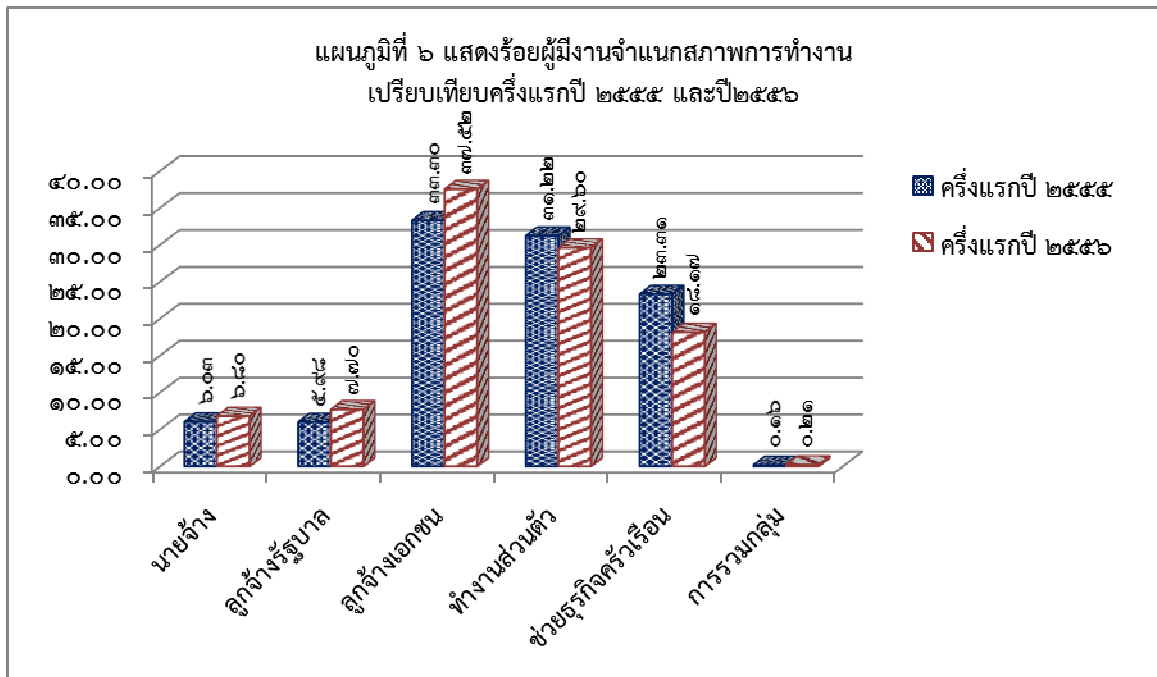
แผนภูมิที่ ๔ แสดงร้อยละผู้มีงานจำแนกตามระดับการศึกษา เปรียบเทียบครั้งแรกปี ๒๕๕๕ และปี๒๕๕๖

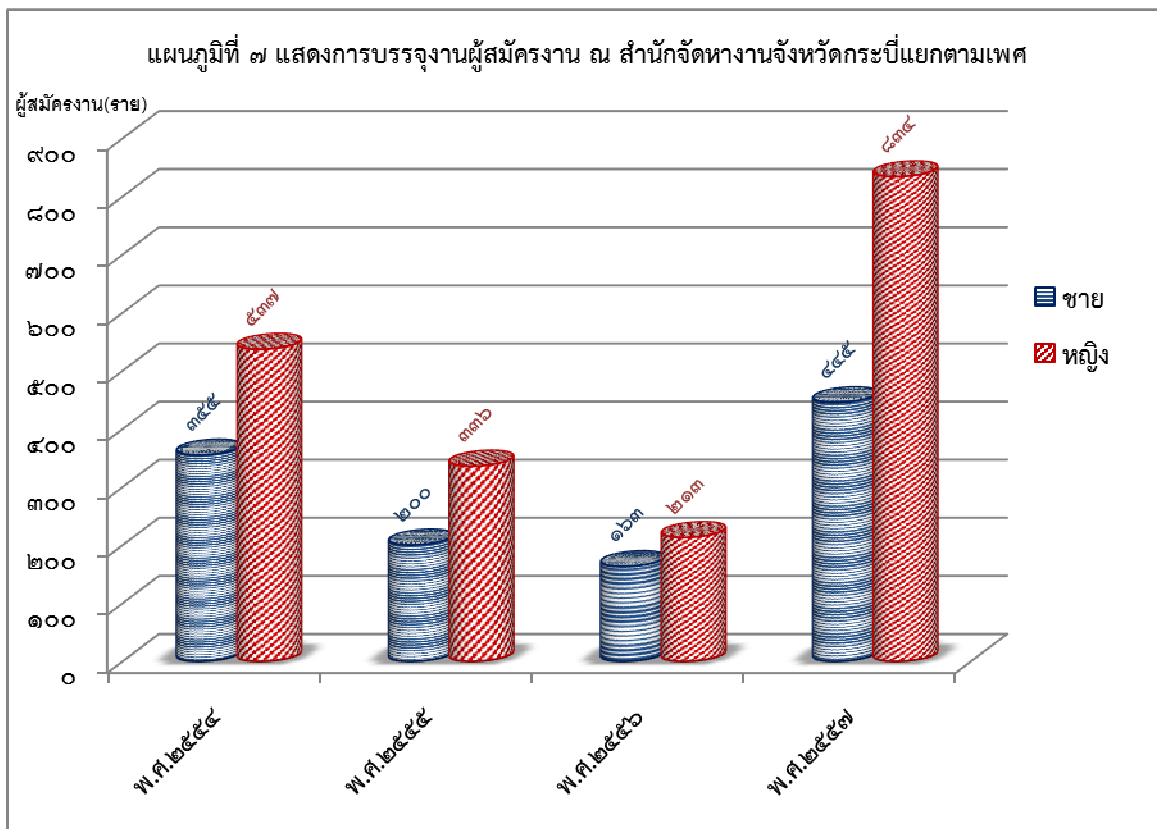
ที่มา : สำนักงานสถิติแห่งชาติ

ที่มา : สำนักงานสถิติแห่งชาติ

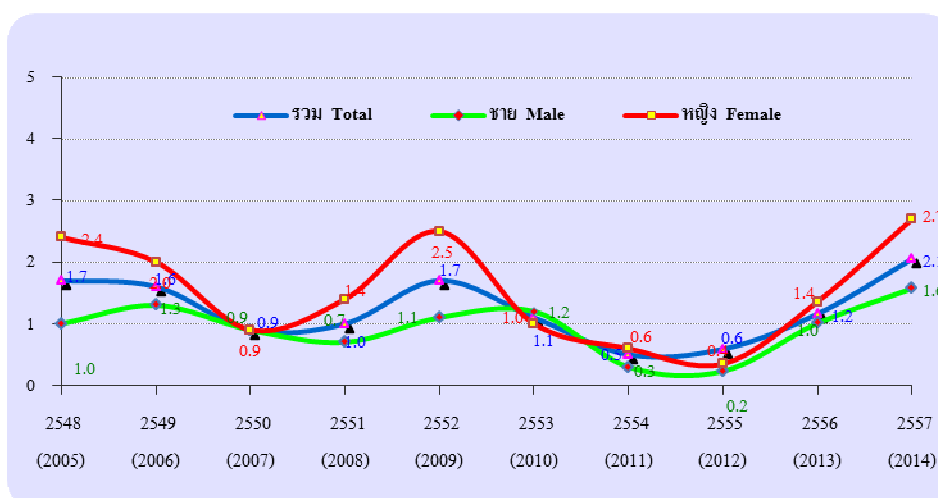

ที่มา : สำนักงานสถิติแห่งชาติ

ที่มา : สำนักงานจัดหางานจังหวัดกระบี่

กราฟที่ ๓ อัตราการว่างงานจังหวัดกระบี่จำแนกตามเพศ พ.ศ. ๒๕๔๘ - ๒๕๕๗

ที่มา: สำนักงานสถิติแห่งชาติ

๗. ลักษณะทางสังคม

๗.๑ คุณภาพชีวิตของคนกระบี่ จำแนกตามตัวชี้วัดข้อมูล จปฐ.

จังหวัดกระบี่ จัดเก็บข้อมูล จปฐ. และข้อมูลพื้นฐานทั้งในเขตชนบทและเขตเมือง ปี ๒๕๕๘ จาก ๘ อำเภอ จำนวน ๙๐,๕๒๓ ครัวเรือน เพศชาย ๑๕๓,๗๑๗ คน คิดเป็นร้อยละ ๔๙.๘๐ เพศหญิง ๑๕๔,๙๗๐ คน คิดเป็นร้อยละ ๕๐.๒๐

- ประชากร ส่วนใหญ่ ร้อยละ ๔๒.๐๕ จบการศึกษาระดับประถมศึกษา รองลงมาคือระดับมัธยมศึกษา
- มีอาชีพส่วนใหญ่ร้อยละ ๓๔.๔๐ มีอาชีพทำสวน รองลงมาคือรับจ้างทั่วไปและค้าขาย

เครื่องชี้วัด จปฐ. ในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๑ (ปี ๒๕๕๕-๒๕๕๙) พบว่า ปัญหา ๑๐ อันดับแรกที่ควรได้รับการแก้ไข คือ

๑. เด็กแรกเกิดกินนมแม่ไม่ถึง ๖ เดือน (๕๐.๔๙%)
๒. คน ๓๕ ปีขึ้นไป ไม่ได้ตรวจสุขภาพประจำปี (๔๘.๘๙%)
๓. เด็กจบการศึกษาภาคบังคับและไม่ได้เรียนต่อไม่ได้ฝึกอาชีพ (๔๒.๖๕%)
๔. คนสูบบุหรี่ (๑๕.๐๓%)
๕. คนอายุมากกว่า ๖๐ ปีขึ้นไปไม่มีอาชีพไม่มีรายได้ (๙.๒๔%)
๖. ครอบครัวไม่มีการออมเงิน (๗.๐๐%)
๗. คนดื่มสุรา (๔.๗๙%)
๘. คนในครัวเรือนไม่มีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมชุมชน (๔.๐๑%)
๙. คน ๑๕-๖๐ ปี ไม่มีอาชีพไม่มีรายได้ (๒.๘๕%)
๑๐. ครัวเรือนถูกรบกวนจากมลพิษ (๓.๒๙%)

๗.๒ ระดับความสุขเฉลี่ย

ประชาชนของจังหวัดกระบี่ มีระดับความสุขเฉลี่ยที่ ๘.๐๗ คะแนน จากคะแนนเต็ม ๑๐ คะแนน โดยอำเภอปลายพระยา ประชาชนมีระดับความสุขเฉลี่ยสูงสุด ๘.๔๑ คะแนน รองลงมา คือ อำเภอเมืองกระบี่ และอำเภออ่าวลึก ส่วนอำเภอเขาพนม ประชาชนมีระดับความสุขเฉลี่ยน้อยที่สุด

๗.๓ ศาสนา

จังหวัดกระบี่ที่มีความหลากหลายในการนับถือศาสนา ตามข้อมูลคุณภาพชีวิตของนครกระบี่ จากข้อมูล จปฐ. ข้อมูลพื้นฐาน และข้อมูล กชช.๒๒ ปี ๒๕๕๘ ของสำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดกระบี่ สรุปข้อมูลด้านศาสนา จังหวัดกระบี่ได้ดังนี้

ตารางที่ ๒ แสดงข้อมูลด้านศาสนาจังหวัดกระบี่

ศาสนา	ร้อยละของประชากรที่นับถือ	ศาสนสถาน				
		วัด	ที่พักสงฆ์	มัสยิด	ศูนย์อบรมจริยธรรม	โบสถ์คริสต์จักร
พุทธ	๕๘.๔๖	๘๑	๓๓			
อิสลาม	๔๑.๑๘			๑๘๖	๑๑๖	
คริสต์	๐.๒๕					๘
ซิกข์	๐.๐๕					
อื่นๆ	๐.๐๑					

๘. การศึกษา

จังหวัดกระบี่ จัดบริการการศึกษา ๒ รูปแบบคือ

๑. การศึกษาในระบบ เป็นการศึกษากำหนดจุดมุ่งหมาย วิธีการศึกษา หลักสูตร ระยะเวลาของการศึกษา การวัดผลและประเมินผล ซึ่งเป็นเงื่อนไขของการสำเร็จการศึกษาที่แน่นอน ซึ่งแยกเป็นการศึกษาสายสามัญ และการศึกษาสายอาชีวะ

๒.การศึกษาตามอัธยาศัย เป็นการศึกษที่ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ด้วยตนเองตามความสนใจ ศักยภาพ ความพร้อม และโอกาสโดยศึกษาจากบุคคล ประสบการณ์ สังคม สภาพแวดล้อม สื่อ หรือแหล่งความรู้อื่นๆ

ปัจจุบันจังหวัดกระบี่มีสถานศึกษาสังกัดหน่วยงานต่างๆทั้งสิ้น ๔๖๗ แห่ง

ตารางที่ ๓ แสงจำนวนสถานศึกษาในจังหวัดกระบี่

สังกัด ระดับการสอน	สพป (แห่ง)	สพม. (แห่ง)	อปท. (แห่ง)	อาชีวะ (แห่ง)	กศน. (แห่ง)	เอกชน (แห่ง)	หมายเหตุ
ก่อนประถม	๒๑๙	-	๑๔๗	-	-	๔๑	
ประถมศึกษา	๒๑๙	-	๑๒	-	๘	๔๑	
มัธยมศึกษาตอนต้น	๔๒	๑๗	๒	-	๘	-	โรงเรียนขยายโอกาส ๔๒ โรงเรียน
มัธยมศึกษาตอนปลาย		๑๗	๑	-	๘	๑๓	
ปวช.	-	-	-	๕	-	๒	
ปวส.	-	-	-	๕	-	-	

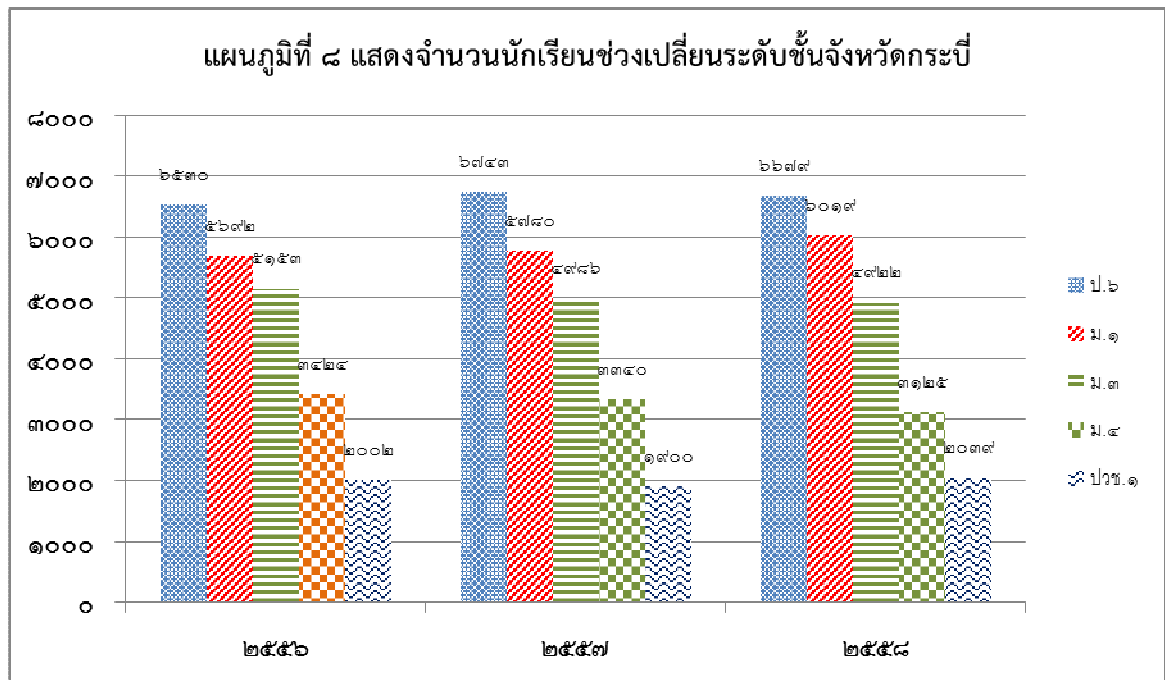
ที่มา : ๑. สำนักงานเขตการศึกษาประถมศึกษาจังหวัดกระบี่

๒.อาชีวะศึกษาจังหวัดกระบี่

๓ สำนักงานเขตการศึกษามัธยมศึกษาเขต ๑๓ จังหวัดกระบี่

๔.สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดกระบี่

๕. สำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยจังหวัดกระบี่

ที่มา : สำนักงานเขตการศึกษาประถมศึกษาจังหวัดกระบี่ และอาชีวศึกษาจังหวัดกระบี่

ตารางที่ ๔ แสดงจำนวนนักศึกษาที่ลงทะเบียน สำนักงาน กศน.จังหวัดกระบี่ หลักสูตรการศึกษานอกระบบ ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ๒๕๕๑

ภาคเรียน/ปีการศึกษา	ระดับการศึกษา			รวม
	ประถมศึกษา	มัธยมศึกษา ตอนต้น	มัธยมศึกษาตอนปลาย	
๑/๒๕๕๔	๑๖๒	๑,๘๗๘	๒,๒๐๙	๔,๒๔๙
๒/๒๕๕๔	๑๙๖	๒,๔๕๕	๓,๐๙๘	๕,๗๔๙
๑/๒๕๕๕	๑๙๑	๒,๖๑๐	๓,๒๐๗	๖,๐๐๘
๒/๒๕๕๕	๑๗๘	๒,๕๖๘	๓,๑๕๔	๕,๙๐๐
๑/๒๕๕๖	๑๒๔	๒,๕๗๗	๓,๓๒๓	๕,๙๒๔
๒/๒๕๕๖	๑๖๔	๒,๔๘๖	๓,๒๗๐	๕,๙๒๐
๑/๒๕๕๗	๑๓๐	๒,๕๓๘	๓,๒๗๐	๕,๙๓๘
๒/๒๕๕๗	๑๑๒	๒,๕๓๐	๓,๑๙๙	๕,๘๔๑
๑/๒๕๕๘	๙๖	๒,๖๔๓	๓,๒๒๗	๕,๙๖๖

๙. การสาธารณสุข

ตารางที่ ๕ แสดงสถานบริการสาธารณสุขในจังหวัดกระบี่

สถานบริการสาธารณสุข	จำนวน (แห่ง)
โรงพยาบาลของรัฐ	๙
โรงพยาบาลเอกชน	๑
โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล	๗๒
ศูนย์สุขภาพชุมชนในโรงพยาบาล	๗
ศูนย์แพทย์ชุมชน	๒
หน่วยควบคุมโรคหน้าโดยแมลง	๔
สถานพยาบาลรับผู้ป่วยค้างคืน(เอกชน)	๑

ที่มา : สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดกระบี่ ณ กันยายน ๒๕๕๘

- บุคลากรทางการแพทย์และการสาธารณสุข จังหวัดกระบี่ มีบุคลากรทางการแพทย์ ๑ คนต่อประชากร ๕,๗๔๒ คน ซึ่งมีสัดส่วนต่อประชากรสูงกว่าระดับเขต และระดับประเทศ เช่นเดียวกับ เกษีกรและพยาบาลวิชาชีพ

จากรายงาน ๕๐๖,๕๐๗ ของสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดกระบี่ ประจำเดือน มกราคม –กรกฎาคม ๒๕๕๘ พบว่าอัตราป่วยด้วยโรคที่ต้องเฝ้าระวังทางระบาดวิทยา ๓ อันดับแรก จังหวัดกระบี่ ต่อประชากร ๑๐๐,๐๐๐ คน พ.ศ. ๒๕๕๘ ได้แก่

๑. อุจจาระร่วงเฉียบพลัน จำนวน ๕,๑๙๐ คน
๒. ไข้ไม่ทราบสาเหตุ จำนวน ๒,๗๗๔ คน
๓. ไข้เลือดออก ๑,๐๖๐ คน

ตารางที่ ๖ แสดงการจำแนกตามสิทธิการรักษาพยาบาลของประชากรจังหวัดกระบี่

ลำดับ	ประเภทสิทธิ	จำนวน	ร้อยละ
๑	สิทธิประกันสุขภาพ	๓๗๖,๕๔๑	๘๑.๙๙
๒	ประกันสังคม	๔๒,๕๓๐	๙.๒๖
๓	ข้าราชการ	๒๔,๔๔๙	๕.๓๒
๔	ข้าราชการส่วนท้องถิ่น	๕,๔๕๖	๑.๑๙
๕	บุคคลที่มีปัญหาสถานะและสิทธิ	๓๓๐	๐.๐๗
๖	อื่น ๆ	๙,๔๑๕	๒.๐๖
รวม		๔๕๘,๗๒๑	๙๙.๘๙
๗	สิทธิว่างงาน	๕๑๙	๐.๑๑
รวมทั้งสิ้น		๔๕๙,๒๔๐	๑๐๐

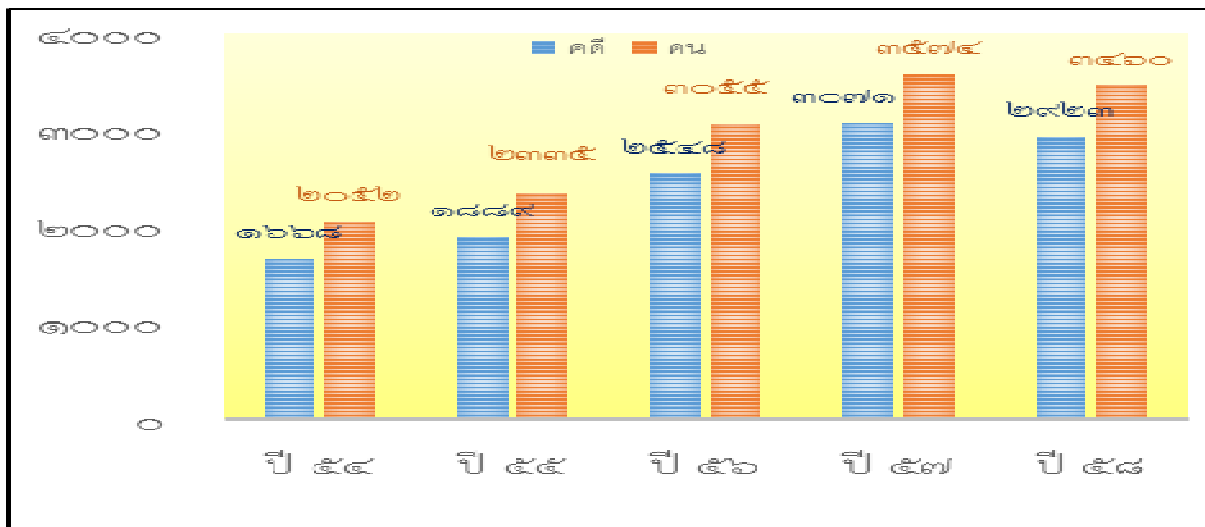
ที่มา : สำนักงานสาธารณสุข ณ เดือนเมษายน ๒๕๕๘

๑๐. ด้านความมั่นคงและความปลอดภัย

๑๐.๑ ยาเสพติด

- สถานการณ์การแพร่ระบาดของยาเสพติด จากสถิติการจับกุมในห้วงรอบปีงบประมาณ ๒๕๕๘ (ตุลาคม ๒๕๕๗ – กรกฎาคม ๒๕๕๘) พบว่าสถานการณ์การแพร่ระบาดในจังหวัดกระบี่ชะลอตัวลง จากการจับกุมทั้งหมดรวมทุกข้อหา ๒,๙๒๓ คดี ผู้ต้องหา ๓,๔๐๖ คน ประเภทข้อหาที่มีการจับกุมมากที่สุด ได้แก่ ข้อหาครอบครอง ๑,๔๔๘ คดี คิดเป็นร้อยละ ๔๙.๕๓ ของคดีทั้งหมด รองลงมาได้แก่ ข้อหาครอบครองเพื่อจำหน่าย ๕๓๕ คดี ร้อยละ ๑๘.๓๐ ข้อหาผลิต (พืชกระท่อม) ๔๖๓ คดี ร้อยละ ๑๕.๘๓ ตามลำดับ

แผนภูมิที่ ๙ แสดงสถิติผลการจับกุม เปรียบเทียบ ปี ๒๕๕๔ – ปี ๒๕๕๘ (ต.ค.๕๗ – ก.ค.๕๘)

- พื้นที่แพร่ระบาดของยาเสพติด : จากข้อมูลสถิติการจับกุมคดียาเสพติดข้อหาสำคัญ จำนวน ๖๐๒ คดี ร้อยละ ๓๓.๖๖ พบว่ายังคงมีการแพร่ระบาดของยาเสพติดกระจายอยู่ทุกอำเภอ ส่วนใหญ่อยู่ในเขตอำเภอเมืองกระบี่ รองลงมาได้แก่ อำเภอคลองท่อม อำเภอเขาพนม และอำเภออ่าวลึก

๑๐.๒ สถิติคดีอาญา ๕ กลุ่ม เปรียบเทียบ ระหว่างปี ๒๕๕๔ – ๒๕๕๘

จังหวัดกระบี่ มีการรับแจ้งและจับกุม คดีอาญา ๕ กลุ่ม ดังนี้

๑. คดีอุกฉกรรจ์และสะเทือนขวัญ รับแจ้งลดลง ร้อยละ ๗.๖๙ จับเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๗๒.๙๒
๒. คดีชีวิต ร่างกาย และเพศ รับแจ้งเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๑๔.๒๒ จับเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๖๙.๗๑
๓. คดีประทุษร้ายต่อทรัพย์ รับแจ้งลดลงร้อยละ ๒๒.๘๔ จับเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๕๒.๐๓
๔. คดีน่าสนใจ รับแจ้งลดลง ร้อยละ ๑๐.๕๑ จับเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๒๗.๓๙
๕. คดีรัฐเป็นผู้เสียหาย รับแจ้งลดลง ร้อยละ ๑๐.๘๑ จับเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๑๓๐

๑๐.๓ ภัยธรรมชาติ

ข้อมูลสำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัดกระบี่ ณ กันยายน ๒๕๕๘ จังหวัดกระบี่เกิดภัยธรรมชาติจำนวน ๑๒ ครั้ง เป็นอุทกภัยเพียงอย่างเดียว มีจำนวนผู้ได้รับความเดือดร้อนจำนวน ๑๖,๗๐๙ คน มีจำนวนครัวเรือนประสบภัย ๕,๕๐๖ ครัวเรือน ซึ่งพื้นที่ประสบภัยประกอบด้วย อำเภอลำทับ คลองท่อม เหนือคลอง เมืองกระบี่ เขาพนม และอำเภอเกาะลันตา แต่ไม่พบคนบาดเจ็บ หรือเสียชีวิตจากอุทกภัย ซึ่งมูลค่าความเสียหาย ๑๐,๕๐๓,๕๐๐ บาท

๑๑. ประเพณีและวัฒนธรรม

ลิเกป่า เป็นการแสดงพื้นบ้านที่ดัดแปลงมาจากลิเกสิบสองภาษา เริ่มต้นจะเล่นเรื่องราวของแขกแดงว่ามาจากเมืองลักกะตา (กัตกัลตา) มาค้าขายบนฝั่งทะเลตะวันตก แล้วมาได้ภรรยาเป็นคนพื้นเมืองชื่อ “ยายี” หรือ “ยาหยี” และพากลับบ้านเมือง จากนั้นจะแสดงเรื่องอื่นต่อไป ลิเกป่าเป็นการแสดงที่ประสานวัฒนธรรมหลากหลายเข้าด้วยกัน อาทิ ดนตรีจะใช้รำมะนา ทับ โหม่ง กลอง ฉิ่ง บทกลอนจะมีการประสมทำนองมโนราห์กับเพลงบุนนาวา ศิลปินลิเกป่าในกระบี่มีจำนวนมาก เพราะนิยมเล่นกันมาช้านาน และน่าจะเกิดขึ้นครั้งแรกในดินแดนบริเวณนี้ปัจจุบันลิเกป่ายังมีคณะ เช่นนายตริก ปลอดฤทธิ์ ซึ่งได้รับรางวัลผู้มีผลงานดีเด่นทางวัฒนธรรม

หนังตะลุง แสดงให้เห็นการผสมผสานกับวัฒนธรรมอินเดีย ในจังหวัด มีศิลปินหนังตะลุงหลายคณะมโนราห์ การแสดงพื้นบ้านของจังหวัดทางภาคใต้ที่ขึ้นชื่อ ที่แสดงถึงวัฒนธรรมชาวใต้เป็นอย่างดี

ร้องเงี้ยวและเพลงตันหยง ได้รับอิทธิพลจากมลายู ซึ่งดัดแปลงมาจากโปรตุเกสอีกทอดหนึ่งเดิมเพลงร้องเงี้ยวนิยมแสดงในบ้านขุนนาง ภายหลังชาวบ้านนำมาเล่นและพัฒนาดัดแปลงมาเป็นเนื้อร้องภาษาไทย เรียกว่าเพลงตันหยง

ประเพณีลอยเรือชาวเล จัดตรงกับวันเพ็ญเดือน ๖ และวันเพ็ญเดือน ๑๑ ของทุกปีที่เกาะลันตานับเป็นงานประเพณีเก่าแก่ของชาวเลที่หาดูได้ยาก งานนี้จัดตรงกับวันเพ็ญเดือน ๖ และวันเพ็ญเดือน ๑๑ ของทุกปี โดยกลุ่มชาวเลในบริเวณเกาะลันตาและเกาะใกล้เคียงจะมาชุมนุมกันทำพิธีลอยเรือเพื่อสะเดาะเคราะห์ ณ ชายหาดใกล้ๆ กับบ้าน ศาลาด่าน ในพิธีจะมีการร้องรำทำเพลง มีการร่ายรำรอบลำเรือด้วยจังหวะและทำนองเพลงร้องเงี้ยว

งานประเพณีสารทเดือนสิบ

เดือนสิบเป็นประเพณีสำคัญของชาวใต้เพื่ออุทิศส่วนกุศลให้บรรพบุรุษผู้ล่วงลับไปแล้ว ขนมที่ขาดไม่ได้คือขนมลา ขนมเจาะหู ขนมพอง ขนมบ้า และขนมกงหรือขนมไข่ปลา

เทศกาลกระบี่เบิกฟ้าอันดามัน

จัดตรงกับเดือนพฤศจิกายนของทุกปี เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวและประชาสัมพันธ์จังหวัด เป็นงานเปิดฤดูกาลท่องเที่ยวของจังหวัด เริ่มจัดครั้งแรกเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๓๙ มีกิจกรรมรื่นเริงและการแสดงทางวัฒนธรรมมากมาย

เทศกาลลันตาลันตา

จัดขึ้นเพื่อเป็นการประชาสัมพันธ์ และส่งเสริมการท่องเที่ยวเกาะลันตา อนุรักษ์วัฒนธรรมท้องถิ่น ที่มีวัฒนธรรมประเพณีที่หลากหลาย และมีความผสมผสานระหว่างชาวไทยเชื้อสายจีน ชาวไทยมุสลิม ชาวไทยพุทธ รวมทั้งชาวไทยใหม่ หรือที่เรียกกันว่าชาวเลอุรักลาโว้ย

เทศกาลถือศีลกินเจ

พิธีถือศีลกินเจจะเป็นพิธีที่มีความสำคัญ เนื่องจากการบำเพ็ญศีล สมาทานกินเจ บริโภค แต่อาหารผักและผลไม้ เป็นการละเว้นการทำบาป ไม่ฆ่าสัตว์ตัดชีวิต รักษาจิตใจให้บริสุทธิ์ งดการเที่ยวเตร่ ไม่ดื่มของมึนเมา ผู้ศรัทธาที่กินเจจะสวมเสื้อสีขาวและสวดมนต์ทำสมาธิภาวนาแผ่เมตตาจิต ขอพรให้ตนเองและครอบครัว เป็นการสะเดาะเคราะห์ปัดเป่าความชั่วร้าย โรคภัยไข้เจ็บให้ออกไปจากตัวผู้ที่ถือศีล และเกิดความสามัคคีในหมู่ผู้ที่ศรัทธาที่เข้าร่วมพิธีถือศีลกินเจ ต่างก็ยิ้มแย้มเป็นมิตรมีไมตรีต่อกัน มีการบริจาคทรัพย์สำหรับเป็นค่าอาหารและค่าใช้จ่ายในโรงครัว เพื่อให้มีอาหารเพียงพอ มีอาสาสมัครมาช่วยงานทำงานครัวเป็นจำนวนมาก ระยะเวลาการจัดงาน การถือศีลกินเจตรงกับวันขึ้น ๑ ค่ำ ถึง ๙ ค่ำ เดือน ๙ ของจีน (ตรงกับเดือน ๑๑ ของไทย ช่วงเดือนกันยายน-ตุลาคมทุกปี) โรงศาลเจ้าทุกโรงจะกำหนดการกินเจพร้อมกัน การประกอบพิธีกรรมจะใช้สถานที่บริเวณโรงศาลเจ้าของแต่ละแห่ง

งานเมาลิดกลางจังหวัดกระบี่

งานเมาลิดกลางจังหวัดกระบี่ ถือเป็นงานสำคัญระดับชาติของพี่น้องชาวไทยมุสลิม การจัดงานเมาลิดกลางจังหวัดกระบี่ จัดครั้งแรก เมื่อปี ๒๕๒๑ ซึ่งจัดโดยสำนักงานคณะกรรมการจัดงานเมาลิดกลางจังหวัดกระบี่ จนถึงปัจจุบัน ทางราชการกำหนดให้เป็นงานประจำปีของชาวมุสลิมของจังหวัดกระบี่

๑๒. สถานที่ท่องเที่ยวสำคัญ

๑. ทะเลแหวก กระบี่

Thailand อีกแห่งหนึ่งของประเทศไทย

เป็นปรากฏการณ์ที่เกิดจาก อิทธิพลของน้ำขึ้นและน้ำลง ทำให้สันทรายของเกาะทั้ง ๓ คือ เกาะทับ เกาะหม้อ และเกาะไก่ ปรากฏขึ้นกลายเป็นหาดทรายขาว เชื่อมกันทั้งสามเกาะอย่างน่าอัศจรรย์ โดยจะเกิดเฉพาะในวันก่อนและหลังวันขึ้น ๑๕ ค่ำ ราว ๕ วัน ทำให้สามารถเดินเล่น ไป - มา ได้ระหว่างเกาะ ช่วงฤดูกาลท่องเที่ยวคือช่วงเดือน ธันวาคม ถึงต้นเดือนพฤษภาคม ของทุกปี ด้วยหาดทรายที่ขาวสะอาด ทอดยาว ความสวยงามของทั้งสามเกาะนี้ จึงทำให้ ทะเลแหวก หลายเป็น Unseen

๒. สระมรกต กระบี่

สระมรกต ได้รับการประกาศเป็นแหล่งท่องเที่ยว Unseen ของจังหวัดกระบี่ เป็นสระน้ำร้อน (Hot pool) ในรูปแบบหนึ่งของพุร้อน เป็นสระน้ำร้อนทรงกลมใสสะอาด มีอุณหภูมิ น้ำ ประมาณ ๓๐-๕๐ องศาเซลเซียส ในบริเวณใกล้เคียงนี้มีอยู่ด้วยกัน ๓ สระ สระมรกตเป็นสระที่นักท่องเที่ยวนิยมมากที่สุด น้ำในสระใสสวยสีมรกต และยังเปลี่ยนสีได้ อันเนื่องมาจากสาหร่าย(Algae) และแบคทีเรีย (Bacteria) ที่อาศัยอยู่ในสระน้ำร้อน ทำให้น้ำในสระมีสีต่าง

ๆ กันตามอุณหภูมิของน้ำ บริเวณที่อยู่ใกล้ศูนย์กลางพุร้อนซึ่งมีความร้อนสูงกว่าที่อื่นจะมีสีน้ำเงิน และมีสีเขียว เมื่อน้ำอุ่นขึ้น ส่วนตามขอบสระหรือตามร่องน้ำที่ไหลลงสระ ซึ่งอยู่ห่างจากจุดที่น้ำร้อนพุขึ้นมานั้น จะมีสีน้ำตาล หรือสีขาวรอบบริเวณเป็นปาร์มรีนเขียวครีมี มีพรรณไม้ที่น่าสนใจ รวมทั้งนกที่หาดูได้ยากเช่น นกแต้วแร้วท้องดำ นกกระเต็นสร้อยคำสีน้ำตาลและนกเงือกดำ

๓. สุสานหอย ๗๕ ล้านปี กระป๋

เป็น ๑ ใน ๓ ของสุสานหอยที่มีอยู่ในโลก (ญี่ปุ่น อเมริกา ไทย)

สุสานหอยอยู่ในบริเวณชายทะเลบ้านแหลมโพธิ์ ทางด้านทิศตะวันออกเฉียงเหนือของพื้นที่อุทยานแห่งชาติ ห่างจากตัวเมืองประมาณ ๑๗ กม. เป็นปรากฏการณ์ทางธรรมชาติที่เกิดจากการทับถมของซากดึกดำบรรพ์ (ฟอสซิล) ของหอยน้ำจืดชนิดต่างๆ ส่วนใหญ่เป็นหอยขม เป็นเวลากว่า ๔๕ ล้านปี จนกลายเป็นสภาพเหมือนแท่นคอนกรีตขนาดใหญ่

๔. เขาขนานน้ำ

เป็นเขาสองลูกสูงประมาณ ๑๐๐ เมตร ขนานแม่น้ำกระบี่ด้านหน้าตัวเมือง ถือเป็นสัญลักษณ์ของเมืองกระบี่

สามารถไปเที่ยวชมได้โดยเช่าเรือหางยาวที่ทำเรือเจ้าฟ้าใช้เวลาเดินทางเพียง ๑๕ นาที นอกจากนั่งเรือชมเขาและป่าชายเลนที่มีความสมบูรณ์แล้วยังสามารถเดินขึ้นไปเที่ยวได้ ภายในมีหินงอก หินย้อย และเป็นสถานที่ที่เคยพบโครงกระดูกมนุษย์จำนวนมากอีกด้วย แต่ปัจจุบันไม่หลงเหลืออยู่แล้ว สันนิษฐานว่าอาจเป็นโครงกระดูกของกลุ่มคนที่อพยพมาตั้งหลักแหล่งแต่ล้มตายลง เนื่องจากเกิดอุทกภัยอย่างฉับพลัน

๕. อ่าวมาหยา

ตั้งอยู่ในเขตอุทยานแห่งชาติอินทรีธารา-หมู่เกาะพีพี ในเขตของพีพีเล เป็นอ่าวรูปพระจันทร์เสี้ยวที่โอบล้อมด้วยขุนเขาในทะเล เลื่องลือเรื่องทะเลในด้วยท้องน้ำสีเขียวมรกตงดงาม หาดทรายขาวนุ่มเท้าที่ทอดยาวลงไปในพื้นที่เกิดขึ้นจากการทับถมตัวของปะการัง เป็นความงามของธรรมชาติที่ติดอันดับโลก ครั้งหนึ่งเคยใช้เป็นสถานที่ถ่ายทำภาพยนตร์ฮอลลีวูดชื่อดัง “เดอะบีช” (The Beach)

๖. อ่าวไร่สามะ

อีกมุมหนึ่งของทะเลอันดามันอันเงียบสงบ เว้าอ่าวแคบแต่มีน้ำทะเลใส เป็นจุดดำน้ำ Sonorkeling ที่สวยงามที่สุดแห่งหนึ่งของเกาะพีพี สีสันใต้ทะเลสดใส ส่วนท่านที่อยากผจญภัย สามารถเดินทะลุผ่านโพรงถ้ำทะลุไปยังอ่าวมาหยาได้

๗. หมู่เกาะห้อง (เกาะเหลาปิละ)

เป็นหมู่เกาะในจังหวัดกระบี่ที่ค่อนข้างไปทางจังหวัดพังงา ตั้งอยู่ในเขตอุทยานแห่งชาติธารโบกขรณี ประกอบไปด้วยเกาะทั้งหมด ๗ เกาะ คือ เกาะห้อง เกาะลาดิง เกาะไร เกาะหินแดง เกาะผักเบี้ย เกาะลิง และเกาะถ้ำ เป็นจุดดำน้ำชมปะการังทั้งน้ำตื้นและน้ำลึกบริเวณเกาะแดง มีทะเลปิดภายในอ่าวห้อง ที่เรียกกันว่าอ่าวห้องลากูน มีทะเลแหวกขนาดเล็กเกิดขึ้นยามน้ำลง

บริเวณสันทรายของเกาะผักเบี้ย และบนเกาะลาดิงก็ยังเป็นที่อยู่อาศัยของนกนางแอ่นอีกด้วย

๘. ธารน้ำตกกร้อน

นับเป็นหนึ่งในแหล่งท่องเที่ยว unseen Thailand อีกแห่งหนึ่งของจังหวัดกระบี่ น้ำตกตั้งอยู่ใน อ.คลองท่อม จ.กระบี่ ใกล้ๆ กับสระมรกต เป็นอ่างอาบน้ำธรรมชาติกลางป่ารองรับ สายน้ำตกที่ไหลหลั่งลงมาจากเนินเขา ในน้ำพุร้อนประกอบไปด้วยแร่ธาตุต่างๆ ที่ช่วยให้ผ่อนคลาย สามารถบำบัดอาการไขข้ออักเสบ ปวดหลัง และเกี่ยวกับผิวหนังได้ ที่นี่เป็นแหล่งรวมของคนรักสุขภาพที่ต้องการมาบำบัดร่างกาย คลายปวดเมื่อยกล้ามเนื้อส่วนต่างๆและยังเป็นที่พิกใจ

ให้สบายจากความร้อนชื้นของธรรมชาติป่าเขา เพราะไอน้ำจากน้ำแร่ธรรมชาติของธารน้ำตกกร้อน ที่ว่ากันว่าดีต่อสุขภาพด้วยบรรยากาศ กลางป่า น่าน้ำร้อน บ่อน้ำตกกร้อนที่มากด้วยสรรพคุณ น้ำตกกร้อนคลองท่อมจึงเป็นสปาธรรมชาติชั้นเลิศ ที่คนรักสุขภาพต้องติดใจ

๙. เกาะรอก

เป็นเกาะที่เชื่อมต่อกับทะเลตรัง ลักษณะเป็น ๒ เกาะเล็กๆ ตั้งอยู่คู่กัน มีหาดทรายยาวและยังเป็นที่ตั้งของหน่วยพิทักษ์อุทยานแห่งชาติหมู่เกาะลันตา ตัวเกาะเป็นหน้าผาสูงชันสามารถชมวิวและชมพระอาทิตย์ตกได้อย่างสวยงามมาก ด้านตะวันออกของเกาะมีหาดทรายและแนวปะการัง น้ำทะเลใสสีเขียวมองเห็นปลาแหวกว่าย

๑๐. วัดถ้ำเสือ

วัดแห่งนี้เป็นที่รู้จักกันดีในจังหวัดกระบี่และจังหวัดใกล้เคียง รวมทั้งชาวต่างประเทศ ทั้งความโดดเด่นของวัดและชื่อเสียงของ "หลวงพ่ोजำเนียร" ประธานสงฆ์วัดถ้ำเสือที่มีผู้เลื่อมใสศรัทธามาช้านาน ภายในวัดเป็นสวนป่า มีเพลงถ้ำและเพิงผา ไฮไลน์ที่เป็นเอกลักษณ์และเป็นที่ยอมรับของนักท่องเที่ยวมากที่สุดคือการได้แวะสักการะขอพรจากเจ้าแม่กวนอิม สูงกว่า ๕ เมตรที่ประดิษฐานอยู่ภายในวัด

ส่วนที่ ๒

ข้อมูลกลุ่มเป้าหมายระดับพื้นที่

ข้อมูลกลุ่มเป้าหมายระดับพื้นที่ เป็นการสำรวจข้อมูลสถานการณ์ทางสังคมของกลุ่มเป้าหมายต่างๆ ได้แก่ เด็ก เยาวชน วัยแรงงาน ผู้สูงอายุ ครอบครัว และชุมชน โดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทุกแห่ง ในจังหวัดกระบี่ รวมทั้งสิ้น ๖๑ แห่ง โดยใช้แบบจัดเก็บข้อมูลสถานการณ์ทางสังคมจังหวัด (สคจ.) เป็นเครื่องมือ และประมวลผลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป ระบบรายงานข้อมูลสถานการณ์ทางสังคมจังหวัด ปี ๒๕๕๙ ของกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ มีจุดมุ่งหมายเพื่อทราบถึงสถานการณ์ของกลุ่มเป้าหมายต่างๆ ในพื้นที่ จังหวัดกระบี่ มีผลการสำรวจ ดังนี้

๑. สถานการณ์เด็ก

สถานการณ์เด็ก	จำนวนคน		รวม	ร้อยละ
	ชาย	หญิง		
๑.๑ เด็ก อายุต่ำกว่า ๑๘ ปี ที่อาศัยอยู่จริง ณ วันที่จัดเก็บข้อมูล	๕๗,๓๓๑	๕๓,๙๑๕	๑๑๑,๒๔๖	๑๐๐
- เด็กแรกเกิด - ปฐมวัย (อายุ ๐ - ๕ ปี)	๑๘,๑๐๙	๑๗,๑๐๕	๓๕,๒๑๔	๓๑.๖๕
- เด็กวัยเรียนตามการศึกษาภาคบังคับ (อายุ ๖ - ๑๕ ปี)	๓๐,๓๓๖	๒๘,๔๓๙	๕๘,๗๗๕	๕๒.๘๖
- เด็กวัยเรียน (อายุ ๑๖ - ๑๘ ปี)	๘,๘๘๖	๘,๓๗๑	๑๗,๒๕๗	๑๕.๔๙
๑.๒ สถานะความเป็นอยู่ของเด็ก	๙๖๙	๙๑๙	๑,๘๘๘	๑.๖๙
- อยู่กับครอบครัวยากจน/ ยากลำบาก	๖๓๑	๕๔๘	๑,๑๗๙	๑.๐๖
- อยู่คนเดียวตามลำพัง/ ไม่มีผู้ดูแล/ ถูกทอดทิ้ง	๑๘	๑๙	๓๗	๐.๐๓
- ที่อยู่อาศัยไม่มั่นคง/ สภาพไม่เหมาะสมต่อการพักอาศัย	๒๖๐	๒๗๗	๕๓๗	๐.๔๘
- ดูแลบุคคลในครอบครัวที่เป็นเด็ก ผู้ป่วยเรื้อรัง พิการ และจิตเวช	๖๐	๗๕	๑๓๕	๐.๑๒
๑.๓ เด็กที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสม	๙๒๘	๑๕๗	๑,๐๘๕	๐.๙๖
- มั่วสุมและทำความรำคาญให้ชาวบ้าน	๒๓๕	๑๐	๒๔๕	๐.๒๒
- ดัดเหล้า/เครื่องดื่มแอลกอฮอล์	๑๐๕	๐	๑๐๕	๐.๐๙
- ดัดยาเสพติด	๒๑๖	๓๓	๒๔๖	๐.๒๒
- ดัดเกมส์ (ความถี่ในการเล่นเกมส์คือทุกวัน)	๒๖๖	๘๑	๓๔๗	๐.๓๑
- ดัดการพนันต่าง ๆ	๑๐๖	๓๓	๑๓๙	๐.๑๒
๑.๔ เด็กที่ถูกกระทำความรุนแรงในครอบครัว/ ทารุณกรรมทางร่างกาย จิตใจ เพศ (ที่มีการแจ้งเหตุ)	๑	๒	๓	๐.๐๐
๑.๕ เด็กที่เป็นผู้กระทำความรุนแรงต่อผู้อื่น	๗	๐	๗	๐.๐๑

สถานการณ์เด็ก	จำนวนคน		รวม	ร้อยละ
	ชาย	หญิง		
๑.๖ เด็กที่ตั้งครรภ์ก่อนวัยอันควร ไม่พร้อมในการเลี้ยงดูบุตร	-	๘๘	๘๘	๐.๐๘
๑.๗ เด็กที่ถูกใช้แรงงาน	-	-	-	-
๑.๘ เด็กที่ต้องดำรงชีพด้วยการเร่ร่อน ขอดทาน	-	-	-	-
๑.๙ การได้รับเบี้ยยังชีพของเด็กพิการที่จดทะเบียน	๓๙๒	๒๗๓	๖๖๕	๑๐๐
- ได้รับเบี้ยยังชีพ	๓๘๙	๒๗๐	๖๕๙	๙๘.๘๐
- ไม่ได้รับเบี้ยยังชีพ	๕	๖	๑๑	๑.๖๕
๑.๑๐ เด็กพิการที่ขาดแคลนกายอุปกรณ์	๑๓	๑๕	๒๖	-
๑.๑๑ ศูนย์การเรียนรู้สำหรับเด็ก	-	-	-	-

จากตารางที่ ๒ สถานการณ์เด็ก พบว่า จังหวัดกระบี่ มีเด็กอายุต่ำกว่า ๑๘ ปี ที่อาศัยอยู่จริง ณ วันที่จัดเก็บข้อมูล จำนวน ๑๑๑,๒๔๖ คน มีสัดส่วนเพศชายมากกว่าเพศหญิง กล่าวคือ เป็นเพศชาย ๕๗,๓๓๑ คน เพศหญิง ๕๓,๙๑๐ คน ส่วนใหญ่เป็นเด็กวัยเรียนตามการศึกษาภาคบังคับ (อายุ ๖ – ๑๕ ปี) จำนวน ๕๘,๘๐๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๕๒.๘๖ รองลงมาคือ เด็กแรกเกิด – ปฐมวัย (อายุ ๐ – ๕ ปี) จำนวน ๓๕,๒๑๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๑.๖๕ และเด็กวัยเรียน (อายุ ๑๖ – ๑๘ ปี) จำนวน ๑๗,๒๒๗ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๕.๔๙ ตามลำดับ

สถานะความเป็นอยู่ของเด็ก พบว่า เด็กที่มีปัญหาด้านสถานะความเป็นอยู่ มีจำนวน ๑,๘๘๘ คน เป็นเพศชายมากกว่าเพศหญิง กล่าวคือ เพศชาย ๙๖๙ คน เพศหญิง ๙๑๙ คน ส่วนใหญ่อยู่กับครอบครัวยากจน/ ยากลำบาก จำนวน ๑,๑๗๙ คน คิดเป็นร้อยละ ๑.๐๖ รองลงมาคือ ที่อยู่อาศัยไม่มั่นคง/ สภาพที่อยู่อาศัยไม่เหมาะสมต่อการพักอาศัย จำนวน ๕๓๗ คน คิดเป็นร้อยละ ๐.๔๘ และเด็กที่ต้องดูแลบุคคลในครอบครัว อาทิ เด็ก ผู้สูงอายุ คนพิการฯ จำนวน ๑๓๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๐.๑๒ และเด็กที่อยู่คนเดียวตามลำพัง ไม่มีผู้ดูแล ถูกทอดทิ้ง จำนวน ๓๗ คน คิดเป็นร้อยละ ๐.๐๓ ตามลำดับ

เด็กที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสม พบว่า มีจำนวนทั้งสิ้น ๑,๐๘๕ คน เป็นเพศชายมากกว่าเพศหญิง กล่าวคือ เป็นเพศชาย จำนวน ๙๒๘ คน เพศหญิง จำนวน ๑๕๗ คน ส่วนใหญ่ติดเกมส์ กล่าวคือเล่นเกมสัปดาห์ละ ๓-๕ ครั้ง จำนวน ๓๔๗ คน คิดเป็นร้อยละ ๐.๓๑ รองลงมาคือ ดิฉันเสพติด จำนวน ๒๔๙ คน และมั่วสุมและทำความรำคาญให้ชาวบ้าน จำนวน ๒๔๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๐.๒๒ และติดยาเสพติดต่าง ๆ จำนวน ๑๓๙ คน คิดเป็นร้อยละ ๐.๑๒ และติดเหล้า/เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ จำนวน ๑๐๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๐.๐๙ ตามลำดับ

เด็กกับการกระทำความรุนแรง พบว่ามีจำนวน ๑๐ คน ส่วนใหญ่เป็นเด็กที่เป็นผู้กระทำความรุนแรงต่อผู้อื่น จำนวน ๗ ราย คิดเป็นร้อยละ ๐.๐๑ รองลงมาคือเด็กที่ถูกกระทำความรุนแรงในครอบครัว จำนวน ๓ คน

เด็กที่ตั้งครรภ์ก่อนวัยอันควรไม่พร้อมในการเลี้ยงดูบุตร พบว่า มีจำนวน ๘๘ คน คิดเป็นร้อยละ ๐.๐๘ ส่วนใหญ่อาศัยอยู่ใน อ.ลำทับ จำนวน ๒๑ คน รองลงมาคือ อ.คลองท่อม จำนวน ๑๘ คน และ อ.เหนือคลอง จำนวน ๑๕ คน ตามลำดับ

เด็กที่ถูกใช้แรงงาน และดำรงชีพด้วยการเร่ร่อน ขอดทาน ไม่พบข้อมูลในพื้นที่จังหวัดกระบี่

การได้รับเบี้ยยังชีพของเด็กพิการที่จดทะเบียน พบว่า มีเด็กพิการจดทะเบียนที่ได้รับเบี้ยยังชีพมากกว่าเด็กพิการจดทะเบียนที่ไม่ได้รับเบี้ยยังชีพ กล่าวคือ เด็กพิการจดทะเบียนที่ได้รับเบี้ยยังชีพ มีจำนวน ๖๕๙ คน ส่วนเด็กพิการจดทะเบียนที่ไม่ได้รับเบี้ยยังชีพ มีจำนวน ๑๑ คน

เด็กพิการที่ขาดแคลนกายอุปกรณ์ พบว่ามีจำนวน ๒๖ คน เป็นเพศหญิง ๑๕ คน เพศชาย ๑๓ คน
ศูนย์การเรียนรู้สำหรับเด็ก มีจำนวน ๓๑ แห่ง กระจายอยู่ทุกอำเภอ โดย อ.คลองท่อม มีศูนย์เรียนรู้สำหรับเด็กมากที่สุด จำนวน ๑๒ แห่ง รองลงมา คือ อ.เมือง อ. เขาพนม และอ.เหนือคลอง จำนวน ๙ แห่ง ตามลำดับ

จากข้อมูลข้างต้น จะเห็นได้ว่าปัญหาสังคมของประชากรกลุ่มเด็ก (อายุต่ำกว่า ๑๘ ปี) ในจังหวัดกระบี่เรียงลำดับข้อมูลจากมากไปหาน้อย ได้ดังนี้

๑. ปัญหาสถานะความเป็นอยู่ จำนวน ๑,๘๘๘ คน
๒. ปัญหาพฤติกรรมไม่เหมาะสม จำนวน ๑,๐๘๕ คน
๓. ปัญหาตั้งครรภ์ก่อนวัยอันควร ไม่พร้อมในการเลี้ยงดูบุตร จำนวน ๘๘ คน
๔. ปัญหาเด็กพิการที่ขาดแคลนกายอุปกรณ์ จำนวน ๒๖ คน
๕. ปัญหาการกระทำความรุนแรง จำนวน ๑๐ คน
๖. ปัญหาการเร่ร่อน ขอดทาน จำนวน – คน ไม่พบข้อมูลในพื้นที่จังหวัดกระบี่
๗. ปัญหาการถูกใช้แรงงาน และค้ามนุษย์ ไม่พบข้อมูลในพื้นที่จังหวัดกระบี่

๒. สถานการณ์เยาวชน

สถานการณ์เยาวชน	จำนวนคน		รวม	ร้อยละ
	ชาย	หญิง		
๒.๑ เยาวชน อายุตั้งแต่ ๑๘-๒๕ ปี ที่อาศัยอยู่จริง ณ วันที่จัดเก็บข้อมูล	๒๓,๘๖๒	๒๓,๖๖๐	๔๗,๕๒๒	๑๐๐
๒.๒ สถานะความเป็นอยู่ของเยาวชน	๕๑๖	๔๙๔	๑,๐๑๐	๒
- อยู่กับครอบครัวยากจน/ ยากลำบาก	๒๔๒	๒๓๘	๔๘๐	๑.๐๒
- อยู่คนเดียวตามลำพัง/ ไม่มีผู้ดูแล/ ถูกทอดทิ้ง	๑๖	๑๓	๒๙	๐.๐๖
- ที่อยู่อาศัยไม่มั่นคง/ สภาพไม่เหมาะสมต่อการพักอาศัย	๑๘๑	๑๕๙	๓๔๐	๐.๗๒
- ดูแลบุคคลในครอบครัวที่เป็นเด็ก ผู้ป่วยเรื้อรัง พิการ และจิตเวช	๗๗	๘๔	๑๖๑	๐.๓๔
- เยาวชนที่ต้องเลี้ยงดูบุตรตามลำพัง	-	-	๖๗	๐.๑๔
๒.๓ เยาวชนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสม	๔๘๖	๔๔	๕๓๐	๑.๒๒
- มั่วสุมและทำความรำคาญให้ชาวบ้าน	๑๔๓	๑๒	๑๕๕	๐.๓๓
- ติดเหล้า/ เครื่องดื่มแอลกอฮอล์	๗๑	๓๕	๑๐๖	๐.๒๒
- ติดยาเสพติด	๑๓๖	๓	๑๓๙	๐.๒๙
- ติดเกมส์ (ความถี่ในการเล่นเกมส์คือทุกวัน)	๑๑๙	๓๐	๑๔๙	๐.๓๑
- ติดการพนันต่าง ๆ	๑๗	๑๔	๓๑	๐.๐๗
๒.๔ เยาวชนที่ต้องดำรงชีพด้วยการเร่ร่อน ขอดทาน	๐	๐	๐	๐
๒.๕ เยาวชนที่ถูกบังคับใช้แรงงาน	๐	๐	๐	๐
๒.๖ การได้รับเบี้ยยังชีพของเยาวชนพิการที่จดทะเบียน	๒๐๙	๑๗๐	๓๗๙	๑๐๐
๒.๖.๑ ได้รับเบี้ยความพิการ	๒๐๖	๑๖๙	๓๗๕	๙๘.๙๔
๒.๖.๒ ไม่ได้รับเบี้ยความพิการ	๓	๑	๔	๑.๐๖
๒.๗ เยาวชนพิการที่ขาดแคลนกายอุปกรณ์ฯ	๑๗	๘	๒๕	-
๒.๘ ศูนย์การเรียนรู้สำหรับเยาวชน	๐	๐	๒๗	-

ตารางที่ ๓ สถานการณ์เยาวชน

จากตารางที่ ๓ สถานการณ์เยาวชน พบว่า เยาวชนอายุตั้งแต่ ๑๘ – ๒๕ ปี ที่อาศัยอยู่จริงในจังหวัดกระบี่ ณ วันที่จัดเก็บข้อมูล มีจำนวนทั้งสิ้น ๔๗,๕๒๒ คน เป็นเพศชายมากกว่าเพศหญิง กล่าวคือ เป็นเพศชาย ๒๓,๘๖๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๕๐.๒๑ เพศหญิง ๒๓,๖๖๐คน คิดเป็นร้อยละ ๔๙.๗๙

สถานะความเป็นอยู่ของเยาวชน พบว่าเยาวชนที่มีปัญหาด้านสถานะความเป็นอยู่ มีจำนวน ๑,๐๑๗ คน เป็นเพศชายมากกว่าเพศหญิง กล่าวคือ เพศชาย ๕๑๖ คน เพศหญิง ๕๐๑ คน ส่วนใหญ่อยู่กับครอบครัวยากจน/ยากลำบาก จำนวน ๔๘๗ คน คิดเป็นร้อยละ ๑.๐๒ รองลงมาคือ ที่อยู่อาศัยไม่มั่นคง/ สภาพที่อยู่อาศัยไม่เหมาะสมต่อการพักอาศัย จำนวน ๓๔๐ คน คิดเป็นร้อยละ ๐.๗๒ และเยาวชนที่ต้องดูแลบุคคลในครอบครัว อาทิเช่น เด็ก ผู้สูงอายุ ผู้พิการฯ จำนวน ๑๖๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๐.๓๔ ตามลำดับ

เยาวชนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสม พบว่า มีจำนวนทั้งสิ้น ๕๘๐ คน เป็นเพศชายมากกว่าเพศหญิง กล่าวคือ เป็นเพศชาย จำนวน ๔๘๖ คน เพศหญิง ๙๔ คน ส่วนใหญ่มั่วสุมและทำความรำคาญให้ชาวบ้าน จำนวน ๑๕๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๐.๓๓ รองลงมาคือ ติดเกมส์โดยมีความถนัดในการเล่นเกมส์คือทุกวัน และติดยาเสพติด จำนวน ๑๓๙ คน คิดเป็นร้อยละ ๐.๒๙ ตามลำดับ

เยาวชนที่ต้องดำรงชีพด้วยการเร่ร่อน ขอดทาน ไม่พบข้อมูลเยาวชนที่ดำรงชีพด้วยการเร่ร่อน ขอดทาน ในจังหวัดกระบี่

เยาวชนที่ถูกบังคับใช้แรงงาน ไม่พบข้อมูลเยาวชนที่ถูกบังคับใช้แรงงานในจังหวัดกระบี่

การได้รับเบี้ยยังชีพของเยาวชนพิการที่จดทะเบียน พบว่า มีจำนวน ๓๗๙ คน เป็นเพศชายมากกว่าเพศหญิง กล่าวคือ เป็นเพศชาย จำนวน ๒๐๙ คน เพศหญิง ๑๗๐ คน ส่วนใหญ่ได้รับเบี้ยยังชีพแล้ว จำนวน ๓๗๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๙๘.๙๔ ส่วนเยาวชนพิการที่ไม่ได้รับเบี้ยยังชีพ มีจำนวน ๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๑.๐๖

เยาวชนพิการที่ขาดแคลนกายอุปกรณ์ มีจำนวน ๒๕ คน เป็นเพศชาย ๑๗ คน เพศหญิง ๘ คน

ศูนย์การเรียนรู้สำหรับเยาวชน มีจำนวน ๒๗ แห่ง ส่วนใหญ่อยู่ใน อ.เขาพนม จำนวน ๑๖ แห่ง รองลงมาคือ อ.คลองท่อม และอำเภอเมือง จำนวน ๖ แห่ง ตามลำดับ

จากข้อมูลข้างต้น จะเห็นได้ว่าปัญหาสังคมของประชากรกลุ่มเยาวชน (อายุตั้งแต่ ๑๘-๒๕ ปี) ในจังหวัดกระบี่ เรียงลำดับข้อมูลจากมากไปหาน้อย ได้ดังนี้

๑. ปัญหาสถานะความเป็นอยู่ จำนวน ๑,๐๑๗ คน
๒. ปัญหาพฤติกรรมไม่เหมาะสม จำนวน ๕๘๐ คน
๓. ปัญหาเยาวชนพิการที่ขาดแคลนกายอุปกรณ์ฯ จำนวน ๒๕ คน
๔. ปัญหาเยาวชนที่ต้องดำรงชีพด้วยการเร่ร่อน ขอดทาน ไม่พบข้อมูลในพื้นที่จังหวัดกระบี่
๖. ปัญหาเยาวชนถูกบังคับใช้แรงงาน ไม่พบข้อมูลในพื้นที่จังหวัดกระบี่

๓. สถานการณ์วัยแรงงาน

สถานการณ์วัยแรงงาน	จำนวนคน		รวม	ร้อยละ
	ชาย	หญิง		
๓.๑ วัยแรงงาน อายุตั้งแต่ ๒๕-๖๐ ปีที่อาศัยอยู่จริง ณ วันที่จัดเก็บข้อมูล	๙๗,๓๔๕	๙๗,๕๔๒	๑๙๔,๘๘๗	๑๐๐
๓.๒ สถานะความเป็นอยู่ของวัยแรงงาน	๙๐๒	๑,๐๘๐	๑,๙๘๒	๑.๐๒
- อยู่กับครอบครัวยากจน/ ยากลำบาก	๕๗๓	๖๖๖	๑,๒๓๙	๐.๖๔
- อยู่คนเดียวตามลำพัง/ ไม่มีผู้ดูแล/ ถูกทอดทิ้ง	๑๐๑	๑๔๖	๒๔๗	๐.๑๓
- ที่อยู่อาศัยไม่มั่นคง/ สภาพไม่เหมาะสมต่อการพักอาศัย	๑๑๙	๑๒๙	๒๔๘	๐.๑๓
- ดูแลบุคคลในครอบครัว อาทิ เด็ก ผู้สูงอายุ ผู้พิการ ฯ	๑๐๙	๑๓๙	๒๔๘	๐.๑๓
๓.๓ วัยแรงงานที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสม	๑,๑๘๙	๑๘๔	๑,๓๗๓	๐.๗๐
- มั่วสุมและทำความรำคาญให้ชาวบ้าน	๑๑๙	๒๐	๑๓๙	๐.๐๗
- ติดเหล้า/ เครื่องดื่มแอลกอฮอล์	๒๕๙	๓๐	๒๘๙	๐.๑๕
- ติดยาเสพติด	๓๕๖	๕๒	๔๐๘	๐.๒๑
- ติดเกมส์ (ความถี่ในการเล่นเกมส์คือทุกวัน)	๓๐๑	๒๐	๓๒๑	๐.๑๖
- ติดการพนันต่าง ๆ	๑๕๔	๖๒	๒๑๖	๐.๑๑
๓.๔ วัยแรงงานที่ต้องดำรงชีพด้วยการเร่ร่อน ขอดทาน	๐	๐	๐	๐.๐๐
๓.๕ การได้รับเบี้ยยังชีพของวัยแรงงานที่จดทะเบียน	๑,๓๖๕	๙๑๐	๒,๒๗๕	๑๐๐
๓.๕.๑ ได้รับเบี้ยความพิการ	๑,๓๕๔	๙๐๓	๒,๒๕๗	๙๙.๒๑
๓.๕.๒ ไม่ได้รับเบี้ยความพิการ	๑๑	๗	๑๘	๐.๗๙
๓.๖ วัยแรงงานพิการที่ขาดแคลนกายอุปกรณ์	๖๑	๔๐	๑๐๑	-
๓.๗ ศูนย์การเรียนรู้สำหรับวัยแรงงาน	๐	๐	๑๒	-

ตารางที่ ๔ สถานการณ์วัยแรงงาน

จากตารางที่ ๔ สถานการณ์วัยแรงงาน พบว่า จังหวัดกระบี่ มีประชากรวัยแรงงาน อายุตั้งแต่ ๒๕ - ๖๐ ปีที่อาศัยอยู่จริง ณ วันที่จัดเก็บข้อมูล จำนวนทั้งสิ้น ๑๙๔,๘๘๗ คน เป็นเพศหญิง ๙๗,๕๔๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๕๐.๐๕ เพศชาย ๙๗,๓๔๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๔๙.๙๕

สถานะความเป็นอยู่ของวัยแรงงาน พบว่า วัยแรงงานที่มีปัญหาด้านสถานะความเป็นอยู่ มีจำนวน ๑,๙๘๒ คน เป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย กล่าวคือ เพศหญิง ๑,๐๘๐ คน เพศชาย ๙๐๒ คน ส่วนใหญ่อยู่กับครอบครัวยากจน/ยากลำบาก จำนวน ๑,๒๓๙ คน คิดเป็นร้อยละ ๐.๖๔ รองลงมาคือ ที่อยู่อาศัยไม่มั่นคง/สภาพที่อยู่อาศัยไม่เหมาะสมต่อการพักอาศัย และดูแลบุคคลในครอบครัว อาทิเด็ก ผู้สูงอายุ ผู้พิการฯ จำนวน ๒๔๘ คน คิดเป็นร้อยละ ๐.๑๓ และอยู่คนเดียวตามลำพัง/ไม่มีผู้ดูแล/ถูกทอดทิ้ง จำนวน ๒๔๗ คน คิดเป็นร้อยละ ๐.๑๓ ตามลำดับ

วัยแรงงานที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสม พบว่า มีจำนวนทั้งสิ้น ๑,๓๗๓ คน เป็นเพศชายมากกว่าเพศหญิง กล่าวคือเป็นเพศชาย จำนวน ๑,๑๘๙ คน เพศหญิง ๑๘๔ คน ส่วนใหญ่ติดยาเสพติด จำนวน ๔๐๘ คน คิดเป็นร้อยละ ๐.๒๑ รองลงมาคือ ติดเกมส์โดยมีความถี่ในการเล่นเกมส์คือทุกวัน จำนวน ๓๒๑ ราย คิดเป็นร้อยละ ๐.๑๖ และติดเหล้า/เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ จำนวน ๒๘๙ คน คิดเป็นร้อยละ ๐.๑๕ ตามลำดับ

วัยแรงงานที่ต้องดำรงชีพด้วยการเร่ร่อน ขอทาน ไม่พบข้อมูลวัยแรงงานที่ต้องดำรงชีพด้วยการเร่ร่อน ขอทานในพื้นที่จังหวัดกระบี่

การได้รับเบี้ยยังชีพของวัยแรงงานพิการที่จดทะเบียน พบว่า มีวัยแรงงานพิการจดทะเบียนที่ได้รับเบี้ยยังชีพมากกว่าวัยแรงงานพิการจดทะเบียนที่ไม่ได้รับเบี้ยยังชีพ กล่าวคือ วัยแรงงานพิการจดทะเบียนที่ได้รับเบี้ยยังชีพ มีจำนวน ๒,๒๕๗ คน คิดเป็นร้อยละ ๙๙.๒๑ ส่วนวัยแรงงานพิการจดทะเบียนที่ไม่ได้รับเบี้ยยังชีพ มีจำนวน ๑๘ คน คิดเป็นร้อยละ ๐.๗๙

วัยแรงงานพิการที่ขาดแคลนกายอุปกรณ์ มีจำนวน ๑๐๔ คน ส่วนใหญ่เป็นเพศชายมากกว่าเพศหญิง กล่าวคือ เป็นเพศชาย ๖๑ คน เพศหญิง ๔๐ คน

ศูนย์การเรียนรู้สำหรับวัยแรงงาน มีจำนวนทั้งสิ้น ๑๒ แห่ง ส่วนใหญ่อยู่ใน อ.เมืองกระบี่ รองลงมา เป็น อ.คลองท่อม และ อ.เหนือคลอง ตามลำดับ

จากข้อมูลข้างต้น จะเห็นได้ว่าปัญหาสังคมของประชากรกลุ่มวัยแรงงาน (อายุตั้งแต่ ๒๕ – ๖๐ ปี) ในจังหวัดกระบี่ เรียงลำดับข้อมูลจากมากไปหาน้อย ได้ดังนี้

๑. ปัญหาสถานะความเป็นอยู่ จำนวน ๑,๙๘๒ คน
๒. ปัญหาพฤติกรรมไม่เหมาะสม จำนวน ๑,๓๗๓ คน
๓. ปัญหาวัยแรงงานพิการที่ขาดแคลนกายอุปกรณ์ฯ จำนวน ๑๐๔ คน
๔. ปัญหาวัยแรงงานที่ต้องดำรงชีพด้วยการเร่ร่อน ขอทาน ไม่พบข้อมูลวัยแรงงานที่ต้องดำรงชีพด้วยการเร่ร่อน ขอทาน ในพื้นที่จังหวัดกระบี่

๔. สถานการณ์ผู้สูงอายุ

สถานการณ์ผู้สูงอายุ	จำนวนคน		รวม	ร้อยละ
	ชาย	หญิง		
๔.๑ ผู้สูงอายุ อายุตั้งแต่ ๖๐ ปีขึ้นไป ที่อาศัยอยู่จริง ณ วันที่จัดเก็บข้อมูล	๑๙,๒๘๕	๒๒,๔๕๗	๔๑,๗๔๒	๑๐๐
- อายุ ๖๐ – ๗๐ ปี	๑๐,๘๖๓	๑๑,๘๒๔	๒๒,๖๘๗	๕๔.๓๕
- อายุ ๗๐ – ๘๐ ปี	๕,๕๔๔	๖,๕๔๙	๑๒,๐๙๓	๒๘.๙๗
- อายุ ๘๐ – ๙๐ ปี	๒,๕๐๒	๓,๔๑๘	๕,๙๒๐	๑๔.๑๘
- อายุ ๙๐ – ๑๐๐ ปี	๓๗๒	๖๔๙	๑,๐๒๑	๒.๔๕
- อายุ ๑๐๐ ปีขึ้นไป	๔	๑๗	๒๑	๐.๐๕

สถานการณ์ผู้สูงอายุ	จำนวนคน		รวม	ร้อยละ
	ชาย	หญิง		
๔.๒ สถานะความเป็นอยู่ของผู้สูงอายุ	๘๗๒	๑,๐๒๒	๑,๘๙๔	๔.๕๔
- อยู่กับครอบครัวยากจน/ ยากลำบาก	๔๙๔	๕๓๔	๑,๐๒๘	๒.๔๖
- อยู่คนเดียวตามลำพัง/ ไม่มีผู้ดูแล/ ถูกทอดทิ้ง	๖๑	๘๓	๑๔๔	๐.๓๔
- ที่อยู่อาศัยไม่มั่นคง/ สภาพไม่เหมาะสมต่อการพักอาศัย	๑๖๒	๑๗๒	๓๓๔	๐.๘๐
- ดูแลบุคคลในครอบครัวที่เป็นเด็ก ผู้สูงอายุ คนพิการฯ	๑๒๘	๑๖๔	๒๙๒	๐.๗๐
- ผู้สูงอายุที่ต้องเลี้ยงดูหลานตามลำพัง	๒๗	๖๙	๙๖	๐.๒๓
๔.๓ ผู้สูงอายุที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสม	๖๓	๔๕	๑๐๘	๐.๒๖
- มั่วสุมและทำความรำคาญให้ชาวบ้าน	๔	๒	๖	๐.๐๑
- ติดเหล้า/เครื่องดื่มแอลกอฮอล์	๒๒	๔	๒๖	๐.๐๖
- ติดยาเสพติด	๑	๐	๑	๐.๐๐
- ติดเกมส์ (ความถี่ในการเล่นเกมส์คือทุกวัน)	๐	๐	๐	๐.๐๐
- ติดการพนันต่าง ๆ	๓๖	๓๙	๗๕	๐.๑๘
๔.๔ การได้รับเบี้ยยังชีพของผู้สูงอายุ	๑๓,๗๓๔	๑๖,๑๗๙	๒๙,๙๑๓	๑๐๒.๗๕
- ได้รับเบี้ยยังชีพ	๑๒,๙๒๙	๑๕,๗๔๔	๒๘,๖๗๓	๙๘.๖๑
- ไม่ได้รับเบี้ยยังชีพ	๘๐๕	๔๓๕	๑,๒๔๐	๔.๑๕
๔.๕ ผู้สูงอายุที่เป็นผู้ป่วยเรื้อรัง ติดเตียง/ ติดบ้าน	๓๒๙	๕๑๕	๘๔๔	๒.๐๒
๔.๖ ผู้สูงอายุที่ต้องดำรงชีพด้วยการเร่ร่อน ขอดทาน	๑	๐	๑	๐.๐๐
๔.๗ การได้รับเบี้ยยังชีพของผู้สูงอายุพิการที่จดทะเบียน	๑,๑๘๙	๑,๑๑๖	๒,๓๐๕	๑๐๐
- ได้รับเบี้ยความพิการ	๑,๑๔๕	๑,๐๕๓	๒,๑๙๘	๙๕.๓๖
- ไม่ได้รับเบี้ยความพิการ	๔๔	๖๓	๑๐๗	๔.๖๔
๔.๘ ผู้สูงอายุพิการที่ขาดแคลนกายอุปกรณ์	๗๓	๕๕	๑๒๘	-
๔.๑๐ ศูนย์การเรียนรู้สำหรับผู้สูงอายุ	-	-	๓	-

ตารางที่ ๕ สถานการณ์ผู้สูงอายุ

จากตารางที่ ๕ สถานการณ์ผู้สูงอายุ พบว่า ผู้สูงอายุ ที่มีอายุตั้งแต่ ๖๐ ปีขึ้นไป ที่อาศัยอยู่จริง ในจังหวัดกระบี่ ณ วันที่จัดเก็บข้อมูล มีจำนวนทั้งสิ้น ๔๑,๗๔๒ คน เป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย กล่าวคือ เป็นเพศหญิง ๒๒,๔๕๗ คน เพศชาย ๑๙,๒๘๕ คน ส่วนใหญ่มีช่วงอายุระหว่าง ๖๐ – ๗๐ ปีบริบูรณ์ จำนวน ๒๒,๖๘๗ คน คิดเป็นร้อยละ ๕๔.๓๕ ของผู้สูงอายุในจังหวัดกระบี่ทั้งหมด รองลงมาคือ ช่วงอายุระหว่าง ๗๐ – ๘๐ ปีบริบูรณ์ จำนวน ๑๒,๐๙๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๘.๙๗ และช่วงอายุระหว่าง ๘๐ – ๘๙ ปี มีจำนวน ๕,๙๖๐ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๔.๑๘ ผู้สูงอายุส่วนใหญ่อาศัยอยู่ใน อ.ลำทับ คิดเป็นร้อยละ ๕๗.๕๒ รองลงมา คือ อ. เกาะลันตา คิดเป็นร้อยละ ๕๗.๒๖ และ อ.เมือง คิดเป็นร้อยละ ๕๖.๐๒ ตามลำดับ

สถานะความเป็นอยู่ของผู้สูงอายุ พบว่า ผู้สูงอายุที่มีปัญหาด้านสถานะความเป็นอยู่ มีจำนวน ๑,๘๙๔ คน เป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย กล่าวคือ เพศหญิง ๑,๐๒๒ คน เพศชาย ๘๗๒ คน ส่วนใหญ่อยู่กับครอบครัวยากจน/ ยากลำบาก จำนวน ๑,๐๒๘ คน คิดเป็นร้อยละ ๒.๔๖ รองลงมาคือที่อยู่อาศัยไม่มั่นคง/ สภาพที่อยู่อาศัยไม่เหมาะสมต่อการพักอาศัย จำนวน ๓๓๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๐.๘๐ และดูแลบุคคลในครอบครัวที่เป็นเด็ก ผู้สูงอายุ คนพิการฯ จำนวน ๒๙๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๐.๗๐

ผู้สูงอายุที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสม พบว่า มีจำนวนทั้งสิ้น ๑๐๘ คน เป็นเพศชายมากกว่าเพศหญิง กล่าวคือ เป็นเพศชาย จำนวน ๖๓ คน เพศหญิง ๔๕ คน ส่วนใหญ่ติดการพนันต่าง ๆ จำนวน ๗๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๐.๑๘ รองลงมา ติดเหล้า/ เครื่องดื่มแอลกอฮอล์/ จำนวน ๒๖ คน คิดเป็นร้อยละ ๐.๐๖ และมั่วสุมทำความรำคาญให้ชาวบ้าน จำนวน ๖ คน คิดเป็นร้อยละ ๐.๐๑

การได้รับเบี้ยยังชีพของผู้สูงอายุ พบว่า ผู้สูงอายุในจังหวัดกระบี่ ที่ได้รับเบี้ยยังชีพของผู้สูงอายุ มีจำนวน ๒๙,๔๙๗ คน คิดเป็นร้อยละ ๙๘.๖๑ ส่วนผู้สูงอายุที่ไม่ได้รับเบี้ยยังชีพ มีจำนวน ๑,๒๔๐ คน คิดเป็นร้อยละ ๔.๑๕

ผู้สูงอายุที่เป็นผู้ป่วยเรื้อรัง ติดเตียง/ติดบ้าน พบว่า มีจำนวน ๘๔๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๒.๐๒ ของผู้สูงอายุทั้งหมดในจังหวัดกระบี่ โดยเป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย กล่าวคือ เป็นเพศหญิง ๕๑๕ คน เพศชาย ๓๒๙ คน ส่วนใหญ่อยู่ใน อ.คลองท่อม รองลงมาคือ อ.ลำทับ และ อ.ปลายพระยา ตามลำดับ

ผู้สูงอายุที่ต้องดำรงชีพด้วยการเร่ร่อน ขอดทาน พบว่ามีจำนวน ๑ คน เป็นเพศชาย อาศัยอยู่ในพื้นที่ตำบลเขาต่อ อ.ปลายพระยา จ.กระบี่

การได้รับเบี้ยยังชีพของผู้สูงอายุพิการที่จดทะเบียน พบว่า ผู้สูงอายุพิการจดทะเบียนที่ได้รับเบี้ยยังชีพความพิการ มีจำนวน ๒,๑๙๘ คน คิดเป็นร้อยละ ๙๕.๓๖ ส่วนผู้สูงอายุพิการจดทะเบียนที่ไม่ได้รับเบี้ยยังชีพความพิการ มีจำนวน ๑๐๗ คน คิดเป็นร้อยละ ๔.๖๔

ผู้สูงอายุพิการที่ขาดแคลนกายอุปกรณ์ฯ จำนวน ๑๒๘ คน เป็นเพศชาย ๗๓ คน เพศหญิง ๕๕ คน

ศูนย์การเรียนรู้สำหรับผู้สูงอายุ มีจำนวนทั้งสิ้น ๑๐ แห่ง ส่วนใหญ่อยู่ใน อ.เมืองและอำเภอเขาพนม จากข้อมูลข้างต้น จะเห็นได้ว่าปัญหาสังคมของประชากรกลุ่มวัยสูงอายุ (อายุตั้งแต่ ๖๐ ปีขึ้นไป) ในจังหวัดกระบี่ เรียงลำดับข้อมูลจากมากไปหาน้อย ได้ดังนี้

๑. ปัญหาสถานะความเป็นอยู่ จำนวน ๑,๘๙๔ คน
๒. ปัญหาผู้สูงอายุที่เป็นผู้ป่วยเรื้อรัง ติดเตียง/ ติดบ้าน จำนวน ๘๔๔ คน
๓. ผู้สูงอายุที่ขาดแคลนกายอุปกรณ์ จำนวน ๑๒๘ คน
๔. ปัญหาพฤติกรรมไม่เหมาะสม จำนวน ๑๐๘ คน
๕. ปัญหาผู้สูงอายุที่ต้องดำรงชีพด้วยการเร่ร่อน ขอดทาน จำนวน ๑ คน

๕. สถานการณ์ครอบครัว

สถานการณ์ครอบครัว	จำนวนคน		รวม	ร้อยละ
	ชาย	หญิง		
๕.๑ ครอบครัว ที่มีอยู่จริง ณ วันที่จัดเก็บข้อมูล	-	-	๘๐,๓๘๒	-
๕.๒ ครอบครัว จำแนกตามประเภท	-	-	๒๒,๖๕๕	๒๘.๑๘
- ครอบครัวเดี่ยว	-	-	๑๓,๙๔๔	๑๗.๓๕
- ครอบครัวขยาย	-	-	๘,๗๑๑	๑๐.๘๔
๕.๓ รูปแบบ/ องค์ประกอบของครอบครัว	-	-		
- ครอบครัวที่อยู่ลำพังคนเดียว	-	-	๗๓๗	๐.๙๒
- ครอบครัวที่มีผู้สูงอายุอยู่ตามลำพังกับคู่สมรส	-	-	๓๗๒	๐.๔๖
- ครอบครัวแห่งกลาง (ครอบครัวที่มีเฉพาะผู้สูงอายุอยู่กับเด็ก)	-	-	๑๙๔	๐.๒๔
- ครอบครัวเลี้ยงเดี่ยว	-	-	๖๑๖	๐.๗๗
- ครอบครัวเพศเดียวกัน	-	-	๕๒	๐.๐๖
๕.๔ ครอบครัวที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสม	-	-		
- มั่วสุมและทำความรำคาญให้ชาวบ้าน	-	-	๔๙	๐.๐๖
- ติดเหล้า/เครื่องดื่มแอลกอฮอล์	-	-	๕๓	๐.๐๗
- ติดยาเสพติด	-	-	๒๖๗	๐.๓๓
- ติดเกมส์ (ความถี่ในการเล่นเกมส์คือทุกวัน)	-	-	๑๒๐	๐.๑๕
- ติดการพนันต่างๆ	-	-	๑๗๔	๐.๒๒
๕.๕ ครอบครัวที่ต้องดำรงชีพด้วยการเร่ร่อน ขอดทาน	-	-	๐	๐.๐๐
๕.๖ ครอบครัวที่มีการกระทำความรุนแรงต่อกัน	-	-	๒๑	๐.๐๓

ตารางที่ ๖ สถานการณ์ครอบครัว

จากตารางที่ ๖ สถานการณ์ครอบครัว พบว่า ครอบครัวที่มีอยู่จริง ณ วันที่จัดเก็บข้อมูล มีจำนวน ๘๐,๓๘๒ ครอบครัว เมื่อจำแนกตามรูปแบบหรือองค์ประกอบของครอบครัว พบว่า ส่วนใหญ่เป็นครอบครัวที่อยู่ตามลำพังคนเดียว จำนวน ๗๓๗ คน คิดเป็นร้อยละ ๐.๙๒ รองลงมาคือ ครอบครัวเลี้ยงเดี่ยว (ครอบครัวที่มีเฉพาะผู้สูงอายุอาศัยอยู่กับเด็ก) จำนวน ๖๑๖ คน คิดเป็นร้อยละ ๐.๗๗ และครอบครัวที่มีผู้สูงอายุอยู่ตามลำพังกับคู่สมรส มีจำนวน ๓๗๒ ครอบครัว คิดเป็นร้อยละ ๐.๔๖

ครอบครัวที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสม พบว่า มีจำนวน ๖๖๓ ครอบครัว ส่วนใหญ่ติดยาเสพติด จำนวน ๒๖๗ ครอบครัว คิดเป็นร้อยละ ๐.๓๓ รองลงมาคือ ครอบครัวที่ติดการพนันต่าง ๆ จำนวน ๑๗๔ ครอบครัว คิดเป็นร้อยละ ๐.๒๒ และติดเกมส์ (ความถี่ในการเล่นเกมส์คือทุกวัน) จำนวน ๑๒๐ ครอบครัว คิดเป็นร้อยละ ๐.๑๕ ตามลำดับ

ครอบครัวที่ต้องดำรงชีพด้วยการเร่ร่อน ขอทาน พบว่า ไม่พบข้อมูลครอบครัวที่ต้องดำรงชีพด้วยการเร่ร่อน ขอทาน ในพื้นที่จังหวัดกระบี่

ครอบครัวที่มีการกระทำความรุนแรงต่อกัน (ความรุนแรงด้านร่างกาย จิตใจ และเพศ) พบว่ามี ๒๑ ครอบครัว คิดเป็นร้อยละ ๐.๐๓ ส่วนใหญ่อยู่ในอำเภอคลองท่อมและอำเภอลำทับ

จากข้อมูลข้างต้น จะเห็นได้ว่าปัญหาสังคมของครอบครัว ในจังหวัดกระบี่ เรียงลำดับข้อมูลจากมากไปหาน้อย ได้ดังนี้

๑. ปัญหาครอบครัวที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสม จำนวน ๖๖๓ ครอบครัว

๒. ปัญหาครอบครัวที่มีการกระทำความรุนแรง จำนวน ๒๑ ครอบครัว

๖. สถานการณ์ชุมชน

สถานการณ์ชุมชน	จำนวนคน		รวม	ร้อยละ
	ชาย	หญิง		
๖.๑ ชุมชน ที่มีอยู่จริง ณ วันที่จัดเก็บข้อมูล	-	-	๑๓,๙๖๑	-
๖.๒ กลุ่ม ชมรม สมาคม กลุ่มต่างๆ ที่มีการจัดกิจกรรมในชุมชน	-	-	๓๑๒	-
๖.๓ พื้นที่สร้างสรรค์ เช่น ลานกีฬา สถานที่ออกกำลังกาย ฯลฯ	-	-	๓๑๑	-
๖.๔ กิจกรรมเพื่อการพัฒนาเด็ก เยาวชน สตรี คนพิการ ผู้สูงอายุ ครอบครัว ฯลฯ	-	-	๓๕๖	-
๖.๕ สถานประกอบการในชุมชน เช่น ร้านคาราโอเกะ สถานเริงรมย์ สนุกเกอร์ ร้านเกมส์	-	-	๑๗๒	-
๖.๖ ร้านขายเหล้า/ บุหรี่ ที่อยู่ในชุมชน	-	-	๑,๑๑๙	-
๖.๗ ชุมชนที่มีปัญหาสังคม เช่น ยาเสพติด ตั้งครุภในวัยรุ่น ทะเลาะวิวาท ฯลฯ	-	-	๑๘๑	-

ตารางที่ ๗ สถานการณ์ชุมชน

จากตารางที่ ๗ สถานการณ์ชุมชน พบว่า ชุมชนที่มีอยู่จริงในจังหวัดกระบี่ ณ วันที่จัดเก็บข้อมูล มีจำนวน ๑๓,๙๖๑ ชุมชน เป็นชุมชนที่มีปัญหาสังคม ๑๘๑ ชุมชน มีร้านขายเหล้า/ บุหรี่ที่อยู่ในชุมชน ๑,๑๑๙ ร้าน มีสถานประกอบการในชุมชน เช่น ร้านคาราโอเกะ สถานเริงรมย์ สนุกเกอร์ ร้านเกมส์ ๑๗๒ แห่ง ในขณะที่มีกิจกรรมเพื่อการพัฒนาเด็ก เยาวชน สตรี คนพิการ ฯลฯ จำนวน ๓๕๖ แห่ง มีกลุ่ม ชมรม สมาคม ต่างๆ ที่มีการจัดกิจกรรมในชุมชน ๓๑๒ แห่ง และมีพื้นที่สร้างสรรค์ เช่น ลานกีฬา สถานที่ออกกำลังกาย จำนวน ๓๑๑ แห่ง

จากข้อมูลข้างต้น จะเห็นได้ว่าปัญหาสังคมของชุมชน ในจังหวัดกระบี่ เรียงลำดับข้อมูลจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้

๑. ปัญหาร้านขายเหล้า/บุหรี ที่มีอยู่ในชุมชน จำนวน ๑,๑๑๙ แห่ง
๒. ปัญหาสถานประกอบการเรีงมย์ เช่น ร้านคาราโอเกะ สนุกเกอร์ ร้านเกมส์ ฯลฯ
จำนวน ๑๗๒ แห่ง
๓. ปัญหาชุมชนที่มีปัญหาสังคม เช่น ตั้งครรกไม่พร้อม ฯลฯ จำนวน ๑๘๑ ชุมชน

๗. ข้อเสนอแนะอื่นๆ

- ควรมอบหมายเจ้าหน้าที่ของ พมจ. ติดตามผลปัญหาทางสังคมที่เกิดขึ้น เพื่อร่วมกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หาแนวทางแก้ไขปัญหาทางสังคมได้ทันท่วงที
- ข้อมูลบางอย่างเป็นข้อมูลเชิงลึก ทางองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไม่สามารถหาข้อมูลได้

ส่วนที่ ๓

การประเมินสถานการณ์ ทิศทาง แนวโน้ม และความเสี่ยง ลำดับความสำคัญของปัญหา และประเด็นการพัฒนา

จากข้อมูลกลุ่มเป้าหมายในส่วนที่ ๒ เมื่อนำมาจัดลำดับความสำคัญของปัญหา เพื่อประเมินหา แนวโน้ม ทิศทาง และความเสี่ยง ครอบคลุมทั้ง ๓ มิติ ได้แก่ มิติสถานการณ์เชิงกลุ่มเป้าหมายที่ต้องได้รับการ พัฒนา (Target based) มิติสถานการณ์เชิงพื้นที่ (Area based) และมิติสถานการณ์เชิงประเด็นสังคม (Issue based) สามารถสรุป ประเด็นการพัฒนา โดยเรียงลำดับข้อมูลจากมากไปหาน้อย ได้ดังนี้

๑. ประเด็นการพัฒนาตามสถานการณ์เชิงกลุ่มเป้าหมาย (Target based)

ลำดับที่ ๑ สถานการณ์ชุมชน ชุมชนที่มีอยู่จริง ณ วันที่จัดเก็บข้อมูล มีจำนวน ๑๓,๙๖๑ ชุมชน เป็นชุมชนที่มีปัญหาสังคม ๑,๔๗๒ ชุมชน คิดเป็นร้อยละ ๑๐.๕๔ มีพื้นที่สร้างสรรค์ จำนวน ๓๑๑ แห่ง มีกิจกรรมเพื่อการพัฒนาเด็ก เยาวชน สตรี คนพิการ ผู้สูงอายุ ครอบครัว จำนวน ๖๖๘ กิจกรรม

ลำดับที่ ๒ สถานการณ์ผู้สูงอายุ ผู้สูงอายุที่อาศัยอยู่จริง ณ วันที่จัดเก็บข้อมูล วันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๕๙ มีจำนวนผู้สูงอายุทั้งสิ้น ๔๑,๗๔๒ คน ประสบปัญหาทางสังคม ๒,๙๗๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๗.๑๓ ส่วนใหญ่ประสบปัญหาสถานะความเป็นอยู่ในด้านอาศัยอยู่กับครอบครัวยากจน/ ยากลำบาก คิดเป็นร้อยละ ๒.๔๖และผู้สูงอายุที่เป็นผู้ป่วยเรื้อรัง ติดเตียง/ติดบ้าน คิดเป็นร้อยละ ๒.๐๒ มีผู้สูงอายุที่ได้รับเบี้ยยังชีพ ๒๙,๙๑๓ คน มีผู้สูงอายุพิการ (ที่จดทะเบียนรับรองความพิการ) ในช่วง ๑ ปีที่ผ่านมา จำนวน ๒,๓๐๕ คน

ลำดับที่ ๓ สถานการณ์เยาวชน เยาวชนที่อาศัยอยู่จริง ณ วันที่จัดเก็บข้อมูล มีจำนวน ๔๗,๕๒๒ คน ประสบปัญหาทางสังคม ๑,๖๒๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๓.๔๑ ส่วนใหญ่ประสบปัญหาเรื่องสถานะความเป็นอยู่ ของเยาวชนซึ่งอยู่กับครอบครัวยากจน/ยากลำบาก คิดเป็นร้อยละ ๑.๐๒ ในช่วง ๑ ปีที่ผ่านมา มีเยาวชนพิการ (ที่จดทะเบียนรับรองความพิการ) จำนวน ๓๗๙ คน มีศูนย์การเรียนรู้สำหรับเยาวชน จำนวน ๒๗ แห่ง

ลำดับที่ ๔ สถานการณ์เด็ก เด็กที่อาศัยอยู่จริง ณ วันที่จัดเก็บข้อมูล มีจำนวน ๑๑๑,๒๔๖ คน ประสบปัญหาสังคม ๓,๐๙๗ คน คิดเป็นร้อยละ ๒.๗๘ ส่วนใหญ่ประสบปัญหาสถานะความเป็นอยู่ ในด้าน อาศัยอยู่กับครอบครัวยากจน/ ยากลำบาก คิดเป็นร้อยละ ๑.๐๖ ในช่วง ๑ ปีที่ผ่านมา มีเด็กพิการ (ที่จดทะเบียนรับรองความพิการ) ๖๖๗ คน มีเด็กพิการที่ขาดแคลนกายอุปกรณ์ จำนวน ๒๖ คน

ลำดับที่ ๕ สถานการณ์วัยแรงงาน วัยแรงงานที่อาศัยอยู่จริง ณ วันที่จัดเก็บข้อมูล มีจำนวน ๑๙๔,๘๘๗ คน ประสบปัญหาทางสังคม ๓,๔๕๙ คน คิดเป็นร้อยละ ๑.๗๗ ส่วนใหญ่ประสบปัญหาสถานะ ความเป็นอยู่ในด้านอาศัยอยู่กับครอบครัวยากจนยากลำบาก ในช่วง ๑ ปีที่ผ่านมา มีวัยแรงงานพิการ (ที่จดทะเบียนรับรองความพิการ) ๒,๒๗๕ คน มีศูนย์การเรียนรู้สำหรับวัยแรงงาน จำนวน ๑๒ แห่ง

ลำดับที่ ๖ สถานการณ์ครอบครัว ครอบครัวที่มีอยู่จริง ณ วันที่จัดเก็บข้อมูล มีจำนวน ๘๐,๓๘๒ ครอบครัว ประสบปัญหาทางสังคม ๖๘๔ ครอบครัว คิดเป็นร้อยละ ๐.๘๕ ส่วนใหญ่ประสบปัญหาครอบครัวที่ มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมในด้านการติดยาเสพติด และปัญหาติดการพนันต่าง ๆ เช่น หวย หุ่น ไฟ เป็นต้น

๒. ประเด็นการพัฒนาตามสถานการณ์เชิงประเด็นสังคม (Issue based)

ลำดับที่ ๑ ปัญหาสถานะความเป็นอยู่ เช่น อาศัยอยู่กับครอบครัวยากจน/ ยากลำบาก ต้องดูแลที่อยู่อาศัยไม่มั่นคง/สภาพที่อยู่อาศัยไม่เหมาะสม ต้องดูแลบุคคลในครอบครัวที่อยู่ในภาวะพึ่งพิง ฯลฯ มีผู้ประสบปัญหาจำนวน ๖,๗๘๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๑.๔๖ ของประชากรทั้งหมด ผู้ประสบปัญหาส่วนใหญ่เป็นวัยผู้สูงอายุ รองลงมาเป็นวัยเยาวชน และวัยเด็ก ตามลำดับ

ลำดับที่ ๒ ปัญหาพฤติกรรมไม่เหมาะสม เช่น ติดยาเสพติด มั่วสุมและทำความรำคาญให้ชาวบ้าน ติดเหล้า ติดเกมส์ ติดการพนัน ฯลฯ มีผู้ประสบปัญหา จำนวน ๓,๑๔๖ คน คิดเป็นร้อยละ ๐.๖๘ ของประชากรทั้งหมด ผู้ประสบปัญหาส่วนใหญ่เป็นกลุ่มเยาวชน รองลงมาคือ เด็ก และวัยแรงงาน ตามลำดับ

ลำดับที่ ๓ ปัญหาผู้สูงอายุที่เป็นผู้ป่วยเรื้อรัง ติดเตียง/ติดบ้าน มีผู้ประสบปัญหา จำนวน ๘๔๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๒.๐๒ ของจำนวนผู้สูงอายุ ทั้งหมด ณ วันที่จัดเก็บข้อมูล เดือนเมษายน ๒๕๖๐ แบ่งเป็น เพศชาย จำนวน ๓๒๙ คน เพศหญิง ๕๑๕ คน

ลำดับที่ ๔ ปัญหาเด็กและเยาวชนที่ตั้งครรภ์ก่อนวัยอันควรไม่พร้อมที่จะเลี้ยงดูบุตร มีผู้ประสบปัญหา จำนวน ๘๘ ราย คิดเป็นร้อยละ ๐.๐๘ ของเด็กและเยาวชนทั้งหมด ผู้ประสบปัญหาส่วนใหญ่เป็นเด็กในวัยเรียน ซึ่งมีช่วงอายุระหว่าง ๑๖ – ๑๘ ปี รองลงมาเป็นกลุ่มเยาวชนที่มีอายุระหว่าง ๑๘ - ๒๕ ปี ตามลำดับ

ลำดับที่ ๕ ปัญหาการกระทำรุนแรง (ที่มีการแจ้งเหตุ) มีผู้ประสบปัญหาจำนวน ๒๗ คน คิดเป็นร้อยละ ๐.๐๐๘ ของประชากรทั้งหมด ผู้ประสบปัญหาส่วนใหญ่เป็นวัยแรงงาน รองลงมา คือ เยาวชน ตามลำดับ

๓.ประเด็นการพัฒนาตามสถานการณ์เชิงพื้นที่ (Area based)

ลำดับที่ ๑ อ.ลำทับ มีประชากรตามฐานข้อมูลทะเบียนราษฎร์ ๒๐,๙๐๙ คน มีผู้ประสบปัญหาทางสังคม ๒,๒๒๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๐.๖๓ ปัญหาที่พบส่วนใหญ่ คือ ปัญหาพฤติกรรมไม่เหมาะสม รองลงมา คือ สถานะความเป็นอยู่ และผู้สูงอายุที่เป็นผู้ป่วยเรื้อรัง ติดเตียง/ติดบ้าน ตามลำดับ

ลำดับที่ ๒ อ.ปลายพระยา มีประชากรตามฐานข้อมูลทะเบียนราษฎร์ ๓๓,๙๔๖ คน มีผู้ประสบปัญหาทางสังคม ๑,๓๖๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๕.๒๐ ปัญหาที่พบส่วนใหญ่ คือ ปัญหาสถานะความเป็นอยู่ รองลงมา คือ ปัญหาผู้สูงอายุที่เป็นผู้ป่วยเรื้อรัง ติดเตียง/ติดบ้าน และมีพฤติกรรมไม่เหมาะสม ตามลำดับ

ลำดับที่ ๓ อ.คลองท่อม มีประชากรตามฐานข้อมูลทะเบียนราษฎร์ ๗๖,๔๘๙ คน มีผู้ประสบปัญหาทางสังคม ๗๓,๑๙๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๔.๖๖ ปัญหาที่พบส่วนใหญ่ คือ ปัญหาสถานะความเป็นอยู่ รองลงมา คือ ผู้สูงอายุที่เป็นผู้ป่วยเรื้อรัง ติดเตียง/ติดบ้าน และปัญหาพฤติกรรมไม่เหมาะสม ตามลำดับ

ลำดับที่ ๔ อ. เมืองกระบี่ มีประชากรตามฐานข้อมูลทะเบียนราษฎร์ ๗๒,๕๖๒ คน มีผู้ประสบปัญหาทางสังคม ๑,๗๘๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๒.๔๖ ปัญหาที่พบส่วนใหญ่ คือ ปัญหาสถานะความเป็นอยู่ รองลงมา คือ ปัญหาพฤติกรรมไม่เหมาะสม และคนพิการที่ขาดแคลนกายอุปกรณ์ ตามลำดับ

ลำดับที่ ๕ อ.เกาะลันตา มีประชากรตามฐานข้อมูลทะเบียนราษฎร์ ๓๔,๔๗๓ คน มีผู้ประสบปัญหาทางสังคม ๖๗๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๑.๙๖ ปัญหาที่พบส่วนใหญ่ คือ ปัญหาสถานะความเป็นอยู่ รองลงมา คือ ปัญหาพฤติกรรมไม่เหมาะสม และผู้สูงอายุที่เป็นผู้ป่วยเรื้อรัง ติดเตียง/ติดบ้าน ตามลำดับ

ลำดับที่ ๖ อ.เหนือคลอง มีประชากรตามฐานข้อมูลทะเบียนราษฎร์ ๖๐,๕๘๙ คน มีผู้ประสบปัญหาทางสังคม ๖๕๗ คน คิดเป็นร้อยละ ๑.๐๘ ปัญหาที่พบส่วนใหญ่ คือ ปัญหาสถานะความเป็นอยู่ รongลงมา คือ ปัญหาพฤติกรรมไม่เหมาะสม และผู้สูงอายุที่เป็นผู้ป่วยเรื้อรัง ติดเตียง/ติดบ้าน ตามลำดับ

ลำดับที่ ๗ อ.อ่าวลึก มีประชากรตามฐานข้อมูลทะเบียนราษฎร์ ๔๘,๑๙๓ คน มีผู้ประสบปัญหาทางสังคม ๒๖๘ คน คิดเป็นร้อยละ ๐.๕๖ ปัญหาที่พบส่วนใหญ่ คือ ปัญหาสถานะความเป็นอยู่ รongลงมา คือ ปัญหาพฤติกรรมไม่เหมาะสม และปัญหาผู้สูงอายุที่เป็นผู้ป่วยเรื้อรัง ติดเตียง/ติดบ้าน ตามลำดับ

ลำดับที่ ๘ อ.เขาพนม มีประชากรตามฐานข้อมูลทะเบียนราษฎร์ ๕๑,๕๓๑ คน มีผู้ประสบปัญหาทางสังคม ๑๗๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๐.๓๔ ปัญหาที่พบส่วนใหญ่ คือ ปัญหาสถานะความเป็นอยู่ รongลงมาคือ ปัญหาผู้สูงอายุที่เป็นผู้ป่วยเรื้อรัง ติดเตียง/ติดบ้าน และพฤติกรรมไม่เหมาะสม ตามลำดับ

ส่วนที่ ๔

กลไกขับเคลื่อนการจัดทำรายงานสถานการณ์สังคมจังหวัดกระบี่

การจัดทำรายงานสถานการณ์สังคมจังหวัดกระบี่ เป็นการสำรวจข้อมูล (Survey Research) เพื่อทราบถึงสถานการณ์ทางสังคมของกลุ่มเป้าหมายต่างๆ ใน จังหวัดกระบี่ ซึ่งมีวิธีการศึกษาขอบเขตการดำเนินงาน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา การเก็บรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูล รายละเอียด ดังนี้

๑. วิธีการศึกษา

๑.๑ ใช้วิธีวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) โดยใช้แบบสำรวจข้อมูล

๑.๒ สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดกระบี่ ดำเนินการจัดเก็บข้อมูลจากหน่วยงานระดับจังหวัด และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทุกแห่งในจังหวัดกระบี่ นำมาบันทึกข้อมูลในโปรแกรม Microsoft Excel เพื่อใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลและประมวลผลข้อมูลสำหรับจัดทำรายงานสถานการณ์ทางสังคมจังหวัดกระบี่

๒. ขอบเขตการดำเนินงาน

๒.๑ หน่วยงานระดับจังหวัดที่เกี่ยวข้อง

๒.๒ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดกระบี่ ๖๑ แห่ง

๓. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ แบบสำรวจ ที่กองวิชาการ กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ พัฒนามาจากแบบรายงานสถานการณ์ทางสังคมของท้องถิ่น (อปท.) ประกอบด้วย ๒ ส่วน

ส่วนที่ ๑ ข้อมูลทั่วไประดับจังหวัด รวบรวมข้อมูลทุติยภูมิจากหน่วยงานในพื้นที่ ๑๐ ด้าน

- ๑) โครงสร้างประชากร
- ๒) ด้านการศึกษา
- ๓) ด้านเศรษฐกิจ
- ๔) ด้านแรงงาน
- ๕) ด้านสุขภาพ
- ๖) ด้านการเมือง การปกครอง
- ๗) ด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
- ๘) ด้านอัตลักษณ์วัฒนธรรม และนันทนาการ
- ๙) ด้านสิ่งแวดล้อม
- ๑๐) ด้านทุนทางสังคม

ส่วนที่ ๒ ข้อมูลกลุ่มเป้าหมายระดับพื้นที่ เก็บข้อมูลจากองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น (อปท.)

๖ กลุ่มเป้าหมาย ประกอบด้วย

- ๑) สถานการณ์เด็ก (อายุแรกเกิด - ๑๘ ปีบริบูรณ์)
- ๒) สถานการณ์เยาวชน (อายุตั้งแต่ ๑๘ ปีขึ้นไป - ๒๕ ปีบริบูรณ์)
- ๓) สถานการณ์วัยแรงงาน (อายุตั้งแต่ ๒๕ ปีขึ้นไป - ๖๐ ปีบริบูรณ์)
- ๔) สถานการณ์ผู้สูงอายุ (อายุตั้งแต่ ๖๐ ปีขึ้นไป)
- ๕) สถานการณ์ครอบครัว
- ๖) สถานการณ์ชุมชน
- ๗) ข้อเสนอแนะอื่นๆ

๔. การเก็บรวบรวมข้อมูล

๔.๑ สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดกระบี่ จัดทำหนังสือขอความร่วมมือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในระดับจังหวัดในการสำรวจข้อมูลตามแบบจัดเก็บข้อมูลสถานการณ์ทางสังคมจังหวัด ปี ๒๕๖๐

๔.๒ จัดส่งแบบเก็บข้อมูลให้ อปท. และขอความร่วมมือให้จัดส่งคืนให้ สนง.พมจ. (ตามหนังสือที่ กบ๐๐๐๕/ว๑๑๓๔ ลงวันที่ ๒ พฤษภาคม ๒๕๖๐)

๔.๓ จัดส่งแบบเก็บข้อมูลให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และขอความร่วมมือให้จัดส่งคืนให้ สนง.พมจ. (ตามหนังสือที่ กบ๐๐๐๕/๒๙๔ ลงวันที่ ๓ มกราคม ๒๕๖๐)

๔.๔ ติดตาม รวบรวมแบบเก็บข้อมูลคืนจาก อปท. และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

๕. การวิเคราะห์ข้อมูล และจัดทำรายงาน

๕.๑ นำข้อมูลที่รวบรวมได้จากแบบเก็บข้อมูลจาก อปท. มาบันทึกลงในโปรแกรม Microsoft Excel เพื่อรายงานข้อมูลสถานการณ์ทางสังคมจังหวัด ปี ๒๕๖๐

๕.๒ วิเคราะห์ผลโดยใช้โปรแกรม Microsoft Excel ในการวิเคราะห์และประมวลผลในการจัดทำรายงานข้อมูลสถานการณ์ทางสังคมจังหวัด ปี ๒๕๖๐ ค่าทางสถิติที่ใช้วิเคราะห์ ได้แก่ การแจกแจงความถี่ผลรวม (Sum) ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าสูงสุด (Max) ค่าต่ำสุด (Min)

๕.๓ แปลผลและจัดทำรายงานสถานการณ์ทางสังคมจังหวัดกระบี่

ภาคผนวก

แบบจัดเก็บข้อมูลสถานการณ์ทางสังคมจังหวัด (สคจ.)

ปี 2560

❶ คำนิยาม :

“ข้อมูลสถานการณ์ทางสังคม” หมายถึง ข้อมูลที่บ่งชี้ลักษณะของกลุ่มเป้าหมายที่ต้องให้การคุ้มครองเพื่อสร้างความมั่นคงในชีวิต ที่สามารถใช้ประโยชน์ในการป้องกัน และแก้ไขความเสี่ยงต่อการเกิดปัญหาสังคม รวมถึงข้อมูลสถานการณ์ของประเด็นปัญหาทางสังคมสำคัญที่เกิดขึ้นในรอบปี

“รายงานสถานการณ์ทางสังคมระดับจังหวัด” หมายถึง รายงานข้อมูลด้านสังคมในระดับจังหวัด ที่อาศัยข้อมูลจากท้องถิ่นต่างๆ และข้อมูลทุติยภูมิจากแหล่งที่เกี่ยวข้องในจังหวัด

❷ วัตถุประสงค์การเก็บข้อมูล :

1) เพื่อให้มีข้อมูลสถานการณ์ทางสังคมระดับจังหวัดที่ถูกต้อง ชัดเจน ครอบคลุมทุกกลุ่มเป้าหมาย ที่สามารถใช้ประโยชน์ในการป้องกัน และแก้ไขปัญหาสังคมที่เกิดขึ้น

2) เพื่อให้หน่วยงานในระดับท้องถิ่น และระดับจังหวัดนำข้อมูลไปใช้ในการกำหนดแผนงาน เพื่อคุ้มครอง ป้องกัน และแก้ไขปัญหาสังคมที่เกิดขึ้น

3) เพื่อให้หน่วยงานระดับกระทรวงนำข้อมูลไปใช้ประโยชน์วิเคราะห์สถานการณ์ แนวโน้ม และกำหนดนโยบายและแผนงานในการป้องกันและแก้ไขปัญหาสังคมภาพรวมต่อไป

❸ สถานการณ์ทางสังคมจังหวัด : ประกอบด้วย

1) ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไประดับจังหวัด รวบรวมมูลทุติยภูมิจากหน่วยงานในพื้นที่ โดยสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดเป็นผู้รวบรวม

2) ส่วนที่ 2 ข้อมูลกลุ่มเป้าหมายระดับพื้นที่ (อปท.) เก็บข้อมูลจากองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น (อปท.) โดยสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดเป็นผู้รวบรวม

❹ คำชี้แจง :

1) โปรดกรอกข้อมูลโดยระบุจำนวนที่ตรงกับความเป็นจริงในปัจจุบัน และข้อมูลย้อนหลังในรอบ 12 เดือน ที่น่าเชื่อถือมีหลักฐานอ้างอิง มีกระบวนการจัดเก็บที่ชัดเจน เพื่อสามารถนำไปสะท้อนปัญหาสังคมในภาพรวมได้

2) ข้อมูลเหล่านี้จะถูกประมวลในระดับจังหวัด กลุ่มจังหวัด และระดับประเทศ เพื่อใช้ประโยชน์ในการกำหนดนโยบาย มาตรการ และแผนงานโครงการสำหรับป้องกัน และแก้ไขสถานการณ์ปัญหาสังคมต่อไป

กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

เลขที่ 34 อาคารซีพี ทาวเวอร์ 3 อาคารเอ ถนนพญาไท เขตราชเทวี กรุงเทพฯ 10400

โทรศัพท์ 0 2202 9023 โทรสาร 0 2202 9038 email : ssac.mso@gmail.com

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไประดับจังหวัด

ผู้ให้ข้อมูล

จังหวัด

❶ โครงสร้างประชากร (ภาพของคนในสังคม การกระจายตัว ปัจจุบัน แนวโน้มการเปลี่ยนแปลงในอนาคต)

รายการข้อมูล	หน่วยนับ	จำนวน		
		ชาย	หญิง	รวม
1.1) ประชากร ตามฐานข้อมูลทะเบียนราษฎร์ จำแนกตามอำเภอ และเพศ ณ วันที่	คน			
1.2) เด็ก อายุต่ำกว่า 18 ปีบริบูรณ์ ตามฐานข้อมูลทะเบียนราษฎร์ จำแนกตามอำเภอ เพศ และช่วงอายุ				
▪ เด็กแรกเกิด - ปฐมวัย (อายุแรกเกิด - 5 ปี)	คน			
▪ เด็กวัยเรียนตามการศึกษาภาคบังคับ (อายุ 6 ปีขึ้นไป - 15 ปี)	คน			
▪ เด็กวัยเรียน (อายุตั้งแต่ 16 ปีขึ้นไป - 18 ปีบริบูรณ์)	คน			
1.3) เยาวชน อายุตั้งแต่ 18 ปีขึ้นไป - 25 ปีบริบูรณ์ ตามฐานข้อมูลทะเบียนราษฎร์ จำแนกตามอำเภอ และเพศ	คน			
1.4) วัยแรงงาน อายุตั้งแต่ 25 ปีขึ้นไป - 60 ปีบริบูรณ์ ตามฐานข้อมูลทะเบียนราษฎร์ จำแนกตามอำเภอ และเพศ	คน			
1.5) ผู้สูงอายุ อายุตั้งแต่ 60 ปีขึ้นไป ตามฐานข้อมูลทะเบียนราษฎร์ จำแนกตามอำเภอ เพศ และช่วงอายุ				
▪ อายุ 60 ขึ้นไป - 70 ปีบริบูรณ์	คน			
▪ อายุ 70 ขึ้นไป - 80 ปีบริบูรณ์	คน			
▪ อายุ 80 ขึ้นไป - 90 ปีบริบูรณ์	คน			
▪ อายุ 90 ขึ้นไป - 100 ปีบริบูรณ์	คน			
▪ อายุ 100 ปีขึ้นไป	คน			
1.6) คนพิการที่จดทะเบียน จำแนกตามอำเภอ เพศ และประเภทของความพิการ				
▪ ทางร่างกายหรือการเคลื่อนไหว	คน			
▪ ทางการได้ยิน/สื่อความหมาย	คน			
▪ ทางการเห็น	คน			
▪ ทางสติปัญญา	คน			
▪ ทางจิตใจหรือพฤติกรรม	คน			
▪ ออทิสติก	คน			
▪ ทางการเรียนรู้	คน			
▪ พิการมากกว่า 1 ประเภท	คน			
1.7) ครว้เรือน ตามฐานข้อมูลทะเบียนราษฎร์ จำแนกตามอำเภอ	ครว้เรือน			
1.8) สมาชิกเฉลี่ยต่อครว้เรือน ตามฐานข้อมูลทะเบียนราษฎร์ จำแนกตามอำเภอ และเพศ	คน			

๒ ด้านการศึกษา (ภาพรวมของบริการการศึกษาที่เกี่ยวข้องกับประชากร)

รายการข้อมูล	หน่วยนับ	จำนวน		
		ชาย	หญิง	รวม
2.1) ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก/สถานรับเลี้ยงเด็กก่อนวัยเรียน จำแนกตามหน่วยงานสังกัด				
▪ สังกัด อปท.	แห่ง			
▪ สังกัดกระทรวงศึกษาธิการ	แห่ง			
▪ สังกัดหน่วยงานเอกชน	แห่ง			
2.2) โรงเรียน วิทยาลัย มหาวิทยาลัย และศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนสังกัดรัฐ /เอกชน จำแนกตามระดับการศึกษา				
▪ ประถมศึกษา	แห่ง			
▪ มัธยมศึกษา	แห่ง			
▪ วิทยาลัย (ปวช. /ปวส.)	แห่ง			
▪ มหาวิทยาลัย	แห่ง			
▪ ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียน	แห่ง			
2.3) ผู้เรียนในสถานศึกษาของรัฐ /เอกชน จำแนกตามเพศ และระดับการศึกษา				
▪ ประถมศึกษา	คน			
▪ มัธยมศึกษา	คน			
▪ วิทยาลัย (ปวช./ปวส.)	คน			
▪ มหาวิทยาลัย	คน			
▪ ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียน	คน			
2.4) จำนวนนักเรียนที่ออกกลางคัน จำแนกตามเพศ และระดับการศึกษา (เฉพาะระดับ ประถมศึกษา และมัธยมศึกษา)	คน			

๓ ด้านเศรษฐกิจ (ภาพรวมของคน ครัวเรือน การทำมาหากิน การประกอบอาชีพ รายได้ หนี้สิน)

รายการข้อมูล	หน่วยนับ	จำนวน		
		ชาย	หญิง	รวม
3.1) ผลิตภัณฑ์มวลรวมรายจังหวัด (Gross Provincial Product : GPP) จำแนกตาม ที่มาของรายได้ ณ วันที่.....				
▪ เกษตรกรรม	บาท			
▪ อุตสาหกรรม	บาท			
▪ พาณิชยกรรม	บาท			
▪ บริการ	บาท			
▪ อื่น ๆ ระบุ.....	บาท			
3.2) รายได้เฉลี่ยต่อหัวต่อครัวเรือน	บาท			
3.3) ครัวเรือนที่มีหนี้สิน	ครัวเรือน			
3.4) เศรษฐกิจชุมชน จำแนกตามประเภท				
▪ หนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ (One Tambon One Product -OTOP)	แห่ง			
▪ วิสาหกิจชุมชน (Small and Micro community Enterprise--SMCE)	แห่ง			
▪ วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (Small and Medium Enterprises -SME)	แห่ง			
▪ สหกรณ์ชุมชน (Community Cooperatives)	แห่ง			
▪ กองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง (Village and Urban Community Fund)	แห่ง			

๔ ด้านแรงงาน (คนที่ทำงานทั้งหมด)

รายการข้อมูล	หน่วยนับ	จำนวน		
		ชาย	หญิง	รวม
4.1) ผู้มีงานทำ จำแนกตามเพศ	คน			
4.2) ผู้ว่างงาน จำแนกตามเพศ	คน			
4.3) ผู้มีประกันสังคม จำแนกตามเพศ	คน			
4.4) คนต่างด้าวที่ได้รับอนุญาตในการทำงาน จำแนกตามเพศ	คน			

๕ ด้านสุขภาพ

รายการข้อมูล	หน่วยนับ	จำนวน		
		ชาย	หญิง	รวม
5.1) สถานพยาบาล จำแนกตามหน่วยงานสังกัด				
▪ สังกัดรัฐ	แห่ง			
▪ สังกัดเอกชน	แห่ง			
5.2) บุคลากรทางการแพทย์ (แพทย์ พยาบาล และบุคลากรทางการแพทย์อื่นๆ) จำแนก ตามเพศ	คน			
5.3) ผู้ติดเชื้อ HIV จำแนกตามเพศ	คน			
5.4) ผู้ป่วยเอดส์ จำแนกตามเพศ	คน			
5.5) ผู้ป่วยที่ได้รับการรักษาในรอบปี จำแนกตามเพศ และประเภทของโรค				
▪ เบาหวาน	คน			
▪ ความดัน	คน			
▪ หัวใจขาดเลือด	คน			
▪ หลอดเลือดสมอง	คน			
▪ มะเร็ง	คน			

๖ ด้านการเมือง การปกครอง

รายการข้อมูล	หน่วยนับ	จำนวน		
		ชาย	หญิง	รวม
6.1) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (อปท.) จำแนกตามประเภท				
▪ องค์การบริหารส่วนจังหวัด (อบจ.)	แห่ง			
▪ เทศบาล (เทศบาลตำบล เทศบาลเมือง เทศบาลนคร)	แห่ง			
▪ องค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.)	แห่ง			
▪ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบพิเศษ (กรุงเทพมหานคร และเมืองพัทยา)	แห่ง			
6.2) ผู้มีสิทธิในการเลือกตั้ง ณ วันที่มีการเลือกตั้งล่าสุด จำแนกตามเพศ และประเภท				
▪ องค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.) ณ วันที่มีการเลือกตั้งล่าสุด	คน			
▪ เทศบาล (เทศบาลตำบล เทศบาลเมือง เทศบาลนคร) ณ วันที่มีการเลือกตั้งล่าสุด	คน			
▪ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ส.ส.) ณ วันที่มีการเลือกตั้งล่าสุด	คน			
▪ สมาชิกวุฒิสภา (ส.ว.) ณ วันที่มีการเลือกตั้งล่าสุด	คน			
6.3) ผู้ใช้สิทธิในการเลือกตั้ง ณ วันที่มีการเลือกตั้งล่าสุด จำแนกตามเพศ และประเภท				
▪ องค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.) ณ วันที่มีการเลือกตั้งล่าสุด	คน			
▪ เทศบาล (เทศบาลตำบล เทศบาลเมือง เทศบาลนคร) ณ วันที่มีการเลือกตั้งล่าสุด	คน			
▪ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ส.ส.) ณ วันที่มีการเลือกตั้งล่าสุด	คน			
▪ สมาชิกวุฒิสภา (ส.ว.) ณ วันที่มีการเลือกตั้งล่าสุด	คน			

รายการข้อมูล	หน่วยนับ	จำนวน		
		ชาย	หญิง	รวม
6.4) ผู้ลงสมัครรับเลือกตั้งทุกระดับ ณ วันที่มีการเลือกตั้งล่าสุด จำแนกตามเพศ และประเภท				
▪ องค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.) ณ วันที่มีการเลือกตั้งล่าสุด	คน			
▪ เทศบาล (เทศบาลตำบล เทศบาลเมือง เทศบาลนคร) ณ วันที่มีการเลือกตั้งล่าสุด	คน			
▪ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ส.ส.) ณ วันที่มีการเลือกตั้งล่าสุด	คน			
▪ สมาชิกวุฒิสภา (ส.ว.) ณ วันที่มีการเลือกตั้งล่าสุด	คน			

๗ ด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

รายการข้อมูล	หน่วยนับ	จำนวน		
		ชาย	หญิง	รวม
7.1) รายงานฐานความผิดคดีอาญาที่สำคัญ จำแนกตามประเภท				
▪ คดีความผิดเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ	คดี			
▪ คดีความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน	คดี			
▪ คดีที่น่าสนใจ	คดี			
▪ คดีที่รัฐเป็นผู้เสียหาย	คดี			
7.2) คดีอาชญากรรมที่มีเด็กและเยาวชนเป็นผู้กระทำและถูกกระทำ	คดี			
7.3) คดียาเสพติด	คดี			
7.4) ผู้เสียหายที่ได้รับการเยียวยาในคดีอาญา จำแนกตามเพศ	คน			
7.5) การเกิดอุบัติเหตุในรอบปี				
▪ จำนวนการเกิดอุบัติเหตุ	ครั้ง			
▪ จำนวนคร่าชีวิตที่ได้รับการช่วยเหลือจากอุบัติเหตุ	คร่าชีวิต			
▪ ค่าเสียหายที่ให้การช่วยเหลือผู้ประสบอุบัติเหตุ	บาท			
7.6) การเกิดภัยธรรมชาติในรอบปี				
▪ จำนวนการเกิดภัยธรรมชาติ	ครั้ง			
▪ จำนวนคร่าชีวิตที่ได้รับการช่วยเหลือจากภัยธรรมชาติ	คร่าชีวิต			
▪ ค่าเสียหายที่ให้การช่วยเหลือผู้ประสบภัยธรรมชาติ	บาท			

๘ ด้านอัตลักษณ์วัฒนธรรม และนันทนาการ

รายการข้อมูล	หน่วยนับ	จำนวน		
		ชาย	หญิง	รวม
8.1) กลุ่มวัฒนธรรมประจำท้องถิ่น	กลุ่ม			
8.2) ภูมิปัญญาท้องถิ่น หรือภูมิปัญญาชาวบ้าน	เรื่อง			
8.3) งานประเพณีประจำปี	เหตุการณ์			
8.4) ศาสนาสถาน จำแนกตามศาสนา				
▪ วัด	แห่ง			
▪ โบสถ์	แห่ง			
▪ มัสยิด	แห่ง			
▪ อื่น ๆ ระบุ.....	แห่ง			

รายการข้อมูล	หน่วยนับ	จำนวน		
		ชาย	หญิง	รวม
8.5) ผู้นำทางศาสนา จำแนกศาสนา				
▪ พระสงฆ์	รูป			
▪ นักบวช (บาทหลวง)	รูป			
▪ โต๊ะอิหม่าม	คน			
▪ อื่นๆ (ระบุ).....	คน			

๙ **ด้านสิ่งแวดล้อม** (สถานการณ์สิ่งแวดล้อมที่กระทบต่อสังคม)

รายการข้อมูล	หน่วยนับ	จำนวน		
		ชาย	หญิง	รวม
9.1) ปริมาณขยะต่อวัน	ตัน			
9.2) แหล่งกำจัดขยะ	แห่ง			
9.3) บ่อทิ้งขยะ	แห่ง			

๑๐ **ด้านทุนทางสังคม**

รายการข้อมูล	หน่วยนับ	จำนวน		
		ชาย	หญิง	รวม
10.1) บุคคลสำคัญที่เป็นทุนทางสังคม และสามารถใช้ประโยชน์ทางวัฒนธรรมได้ จำแนกตามเพศ และประเภท				
▪ ประชาชนชาวบ้าน	คน			
▪ บุคคลสำคัญในท้องถิ่น ผู้มีชื่อเสียง ระดับจังหวัด และระดับประเทศ	คน			
10.2) อาสาสมัคร จำแนกตามประเภท				
▪ อาสาสมัครพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ (อพม.)	คน			
▪ อาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน (อสม.)	คน			
▪ อาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน (อปพร.)	คน			
▪ อาสาสมัครคุมประพฤติ (อคส.)	คน			
▪ อาสาพัฒนาชุมชน (อช.)	คน			
▪ อาสาสมัครแรงงาน (อสร.)	คน			
▪ อาสาสมัครเกษตรหมู่บ้าน (อกม.)	คน			
10.3) กลุ่มองค์กรภาคประชาสังคม/องค์กรที่ไม่แสวงหากำไร (NGOs)				
▪ ที่จดทะเบียนถูกต้องตามกฎหมาย	แห่ง			
▪ ไม่ได้จดทะเบียน	แห่ง			
10.4) แหล่งเรียนรู้/ศูนย์การเรียนรู้				
▪ สังกัดรัฐ	แห่ง			
▪ สังกัดเอกชน	แห่ง			

ส่วนที่ 2 ข้อมูลกลุ่มเป้าหมายระดับพื้นที่ (อบท.)

ผู้ให้ข้อมูล

☐ เทศบาล.....

อำเภอ/เขต.....

จังหวัด

☐ อบต.....

รวบรวมข้อมูลโดย องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (อบท.)

① สถานการณ์เด็ก (อายุแรกเกิด - 18 ปีบริบูรณ์)

รายการข้อมูล	หน่วยนับ	จำนวน		
		ชาย	หญิง	รวม
1.1) เด็ก อายุแรกเกิด - 18 ปีบริบูรณ์ ที่อาศัยอยู่จริง ณ วันที่จัดเก็บข้อมูล จำแนกตามเพศ และช่วงอายุ				
▪ เด็กแรกเกิด - ปฐมวัย (อายุแรกเกิด - 5 ปี)	คน			
▪ เด็กวัยเรียนตามการศึกษาภาคบังคับ (อายุ 6 ปีขึ้นไป - 15 ปี)	คน			
▪ เด็กวัยเรียน (อายุ 16 ปีขึ้นไป - 18 ปีบริบูรณ์)	คน			
1.2) สถานะความเป็นอยู่ของเด็ก จำแนกตามเพศ				
▪ อยู่กับครอบครัวยากจน/ยากลำบาก	คน			
▪ อยู่คนเดียวตามลำพัง/ ไม่มีผู้ดูแล/ถูกทอดทิ้ง	คน			
▪ ที่อยู่อาศัยไม่มั่นคง/สภาพที่อยู่อาศัยไม่เหมาะสมต่อการพักอาศัย	คน			
▪ ดูแลบุคคลในครอบครัว อาทิ เด็ก ผู้สูงอายุ คนพิการ ผู้ป่วยเรื้อรัง และจิตเวช	คน			
1.3) เด็กที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสม จำแนกตามเพศ				
▪ มั่วสุมและทำความรำคาญให้ชาวบ้าน	คน			
▪ ดัดเหล้า/เครื่องดื่มแอลกอฮอล์	คน			
▪ ดัดยาเสพติด	คน			
▪ ดัดเกมส์ (ความถี่ในการเล่นเกมส์คือทุกวัน)	คน			
▪ ดัดการพนันต่างๆ	คน			
1.4) เด็กที่ถูกกระทำความรุนแรงในครอบครัว /ทารุณกรรมทางร่างกาย จิตใจ เพศ ที่มีการแจ้งเหตุ จำแนกตามเพศ	คน			
1.5) เด็กที่เป็นผู้กระทำความรุนแรงต่อผู้อื่น (เช่น ทำร้ายคนในครอบครัว เพื่อน ผู้อื่น) ที่มีการแจ้งเหตุ จำแนกตามเพศ	คน			
1.6) เด็กที่ตั้งครรภ์ก่อนวัยอันควรไม่พร้อมในการเลี้ยงดูบุตร	คน			
1.7) เด็กที่ถูกบังคับใช้แรงงาน จำแนกตามเพศ	คน			
1.8) เด็กที่ต้องดำรงชีพด้วยการเร่ร่อน ขอดทาน จำแนกตามเพศ	คน			
1.9) การได้รับเบียดเบียนพิการของเด็กพิการที่จดทะเบียน จำแนกตามเพศ				
▪ ได้รับเบียดเบียนพิการ	คน			
▪ ไม่ได้รับเบียดเบียนพิการ	คน			
1.10) เด็กพิการที่ขาดแคลนกายอุปกรณ์ (รถเข็น ไม้เท้า ขาเทียม อื่น ๆ) จำแนกตามเพศ	คน			
1.11) ศูนย์การเรียนรู้สำหรับเด็ก	แห่ง			

๒ สถานการณ์เยาวชน (อายุตั้งแต่ 18 ปีขึ้นไป - 25 ปีบริบูรณ์)

รายการข้อมูล	หน่วยนับ	จำนวน		
		ชาย	หญิง	รวม
2.1) เยาวชน อายุตั้งแต่ 18 ปีขึ้นไป - 25 ปีบริบูรณ์ ที่อาศัยอยู่จริง ณ วันที่จัดเก็บข้อมูล จำแนกตามเพศ	คน			
2.2) สถานะความเป็นอยู่ของเยาวชน จำแนกตามเพศ				
■ อยู่กับครอบครัวยากจน/ยากลำบาก	คน			
■ อยู่คนเดียวตามลำพัง/ ไม่มีผู้ดูแล/ถูกทอดทิ้ง	คน			
■ ที่อยู่อาศัยไม่มั่นคง/สภาพที่อยู่อาศัยไม่เหมาะสมต่อการพักอาศัย	คน			
■ ดูแลบุคคลในครอบครัว อาทิ เด็ก ผู้สูงอายุ คนพิการ ผู้ป่วยเรื้อรัง และจิตเวช	คน			
■ เยาวชนที่ต้องเลี้ยงดูบุตรตามลำพัง	คน			
2.3) เยาวชนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสม จำแนกตามเพศ				
■ มั่วสุมและทำความรำคาญให้ชาวบ้าน	คน			
■ ดัดเหล้า/เครื่องดื่มแอลกอฮอล์	คน			
■ ดิตยาเสพติด	คน			
■ ดิตเกมส์ (ความถี่ในการเล่นเกมส์คือทุกวัน)	คน			
■ ดิตการพนันต่างๆ	คน			
2.4) เยาวชนที่ต้องดำรงชีพด้วยการเร่ร่อน ขอดทาน จำแนกตามเพศ	คน			
2.5) เยาวชนที่ถูกบังคับใช้แรงงาน จำแนกตามเพศ	คน			
2.6) การได้รับเบี้ยความพิการของเยาวชนพิการที่จดทะเบียน จำแนกตามเพศ				
■ ได้รับเบี้ยความพิการ	คน			
■ ไม่ได้รับเบี้ยความพิการ	คน			
2.7) เยาวชนพิการที่ขาดแคลนกายอุปกรณ์ (รถเข็น ไม้เท้า ขาเทียม อื่น ๆ) จำแนกตามเพศ	คน			
2.8) ศูนย์การเรียนรู้สำหรับเยาวชน	แห่ง			

๓ สถานการณ์วัยแรงงาน (อายุตั้งแต่ 25 ปีขึ้นไป - 60 ปีบริบูรณ์)

รายการข้อมูล	หน่วยนับ	จำนวน		
		ชาย	หญิง	รวม
3.1) วัยแรงงาน อายุตั้งแต่ 25 ปีขึ้นไป - 60 ปีบริบูรณ์ ที่อาศัยอยู่จริง ณ วันที่จัดเก็บข้อมูล จำแนกตามเพศ	คน			
3.2) สถานะความเป็นอยู่ของวัยแรงงาน จำแนกตามเพศ				
■ อยู่กับครอบครัวยากจน/ยากลำบาก	คน			
■ อยู่คนเดียวตามลำพัง/ ไม่มีผู้ดูแล/ถูกทอดทิ้ง	คน			
■ ที่อยู่อาศัยไม่มั่นคง/สภาพที่อยู่อาศัยไม่เหมาะสมต่อการพักอาศัย	คน			
3.3) วัยแรงงานที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสม จำแนกตามเพศ				
■ มั่วสุมและทำความรำคาญให้ชาวบ้าน	คน			
■ ดัดเหล้า/เครื่องดื่มแอลกอฮอล์	คน			
■ ดิตยาเสพติด	คน			
■ ดิตเกมส์ (ความถี่ในการเล่นเกมส์คือทุกวัน)	คน			
■ ดิตการพนันต่างๆ	คน			
3.4) วัยแรงงานที่ต้องดำรงชีพด้วยการเร่ร่อน ขอดทาน จำแนกตามเพศ	คน			

รายการข้อมูล	หน่วยนับ	จำนวน		
		ชาย	หญิง	รวม
3.5) การได้รับเบี้ยความพิการของวัยแรงงานพิการที่จดทะเบียน จำแนกตามเพศ				
▪ ได้รับเบี้ยความพิการ	คน			
▪ ไม่ได้รับเบี้ยความพิการ	คน			
3.6) วัยแรงงานพิการที่ขาดแคลนกายอุปกรณ์ (รถเข็น ไม้เท้า ขาเทียม อื่นๆ) จำแนกตามเพศ	คน			
3.7) ศูนย์การเรียนรู้สำหรับวัยแรงงาน	แห่ง			

➤ **สถานการณ์ผู้สูงอายุ** (อายุตั้งแต่ 60 ปีขึ้นไป)

รายการข้อมูล	หน่วยนับ	จำนวน		
		ชาย	หญิง	รวม
4.1) ผู้สูงอายุ อายุตั้งแต่ 60 ปีขึ้นไป ที่อาศัยอยู่จริง ณ วันที่จัดเก็บข้อมูล จำแนกตามเพศ และช่วงอายุ				
▪ อายุ 60 ปีขึ้นไป - 70 ปีบริบูรณ์	คน			
▪ อายุ 70 ปีขึ้นไป - 80 ปีบริบูรณ์	คน			
▪ อายุ 80 ปีขึ้นไป - 90 ปีบริบูรณ์	คน			
▪ อายุ 90 ปีขึ้นไป - 100 ปีบริบูรณ์	คน			
▪ อายุ 100 ปีขึ้นไป	คน			
4.2) สถานะความเป็นอยู่ของผู้สูงอายุ จำแนกเพศ				
▪ อยู่กับครอบครัวยากจน/ยากลำบาก	คน			
▪ อยู่คนเดียวตามลำพัง/ ไม่มีผู้ดูแล/ถูกทอดทิ้ง	คน			
▪ ที่อยู่อาศัยไม่มั่นคง/สภาพที่อยู่อาศัยไม่เหมาะสมต่อการพักอาศัย	คน			
▪ ดูแลบุคคลในครอบครัว อาทิ เด็ก ผู้สูงอายุ คนพิการ ผู้ป่วยเรื้อรัง และจิตเวช	คน			
▪ ผู้สูงอายุที่ต้องเลี้ยงดูหลาน ตามลำพัง	คน			
4.3) ผู้สูงอายุที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสม จำแนกตามเพศ				
▪ มั่วสุมและทำความรำคาญให้ชาวบ้าน	คน			
▪ ดัดเหล้า/เครื่องดื่มแอลกอฮอล์	คน			
▪ ดัดยาเสพติด	คน			
▪ ดัดเกมส์ (ความถี่ในการเล่นเกมส์คือทุกวัน)	คน			
▪ ดัดการพนันต่างๆ	คน			
4.4) การได้รับเบี้ยยังชีพของผู้สูงอายุ จำแนกตามเพศ				
▪ ได้รับเบี้ยยังชีพ	คน			
▪ ไม่ได้รับเบี้ยยังชีพ	คน			
4.5) ผู้สูงอายุที่เป็นผู้ป่วยเรื้อรัง ติดเตียง/ติดบ้าน จำแนกตามเพศ	คน			
4.6) ผู้สูงอายุที่ต้องดำรงชีพด้วยการเร่ร่อน ขอดทาน จำแนกตามเพศ	คน			
4.7) การได้รับเบี้ยความพิการของผู้สูงอายุพิการที่จดทะเบียน จำแนกตามเพศ				
▪ ได้รับเบี้ยความพิการ	คน			
▪ ไม่ได้รับเบี้ยความพิการ	คน			
4.8) ผู้สูงอายุพิการที่ขาดแคลนกายอุปกรณ์ (รถเข็น ไม้เท้า ขาเทียม อื่นๆ) จำแนกตามเพศ	คน			
4.9) ศูนย์การเรียนรู้สำหรับผู้สูงอายุ	แห่ง			

๕ สถานการณ์ครอบครัว

รายการข้อมูล	หน่วยนับ	จำนวน		
		ชาย	หญิง	รวม
5.1) ครอบครัว <u>ที่มีอยู่จริง ณ วันที่จัดเก็บข้อมูล</u>	ครอบครัว			
5.2) ครอบครัว จำแนกตามประเภท				
▪ ครอบครัวเดี่ยว	ครอบครัว			
▪ ครอบครัวขยาย	ครอบครัว			
5.3) รูปแบบ หรือองค์ประกอบของครอบครัว				
▪ ครอบครัวที่อยู่ลำพังคนเดียว	ครอบครัว			
▪ ครอบครัวที่มีผู้สูงอายุอยู่ตามลำพังกับคู่สมรส	ครอบครัว			
▪ ครอบครัวแห่งกลาง (หรือครอบครัวที่มีเฉพาะผู้สูงอายุอาศัยอยู่กับเด็ก)	ครอบครัว			
▪ ครอบครัวเลี้ยงเดี่ยว	ครอบครัว			
▪ ครอบครัวเพศเดียวกัน	ครอบครัว			
5.4) ครอบครัวที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสม				
▪ มั่วสุมและทำความรำคาญให้ชาวบ้าน	ครอบครัว			
▪ ติดเหล้า/เครื่องดื่มแอลกอฮอล์	ครอบครัว			
▪ ติดยาเสพติด	ครอบครัว			
▪ ติดเกมส์ (ความถี่ในการเล่นเกมส์คือทุกวัน)	ครอบครัว			
▪ ติดการพนันต่างๆ	คน			
5.5) ครอบครัวที่ต้องดำรงชีพด้วยการเร่ร่อน ขอดทาน	ครอบครัว			
5.6) ครอบครัว <u>ที่มีการกระทำ</u> ความรุนแรงต่อกัน (ความรุนแรงด้านร่างกาย จิตใจ และเพศ)	ครอบครัว			

๖ สถานการณ์ชุมชน

รายการข้อมูล	หน่วยนับ	จำนวน		
		ชาย	หญิง	รวม
6.1) ชุมชน <u>ที่มีอยู่จริง ณ วันที่จัดเก็บข้อมูล</u>	แห่ง			
6.2) กลุ่ม ชมรม สมาคม กลุ่มต่างๆ ที่มีการจัดกิจกรรมในชุมชน	แห่ง			
6.3) พื้นที่สร้างสรรค์ เช่น ลานกีฬา สถานที่ออกกำลังกาย ฯลฯ	แห่ง			
6.4) กิจกรรมเพื่อการพัฒนาเด็ก เยาวชน สตรี คนพิการ ผู้สูงอายุ ครอบครัว ฯลฯ	กิจกรรม			
6.5) สถานประกอบการในชุมชน เช่น ร้านคาราโอเกะ สถานเริงรมย์ สไน็กเกอร์ ร้านเกมส์	แห่ง			
6.6) ร้านขายเหล้า/ บุหรี่ที่อยู่ในชุมชน	ร้าน			
6.7) ชุมชนที่มีปัญหาสังคม เช่น ยาเสพติด ตั้งครรภ์ในวัยรุ่น ทะเลาะวิวาท ฯลฯ	ชุมชน			

๗ ความต้องการของ นายก(เทศบาล/อบต.) ต่อการพัฒนาสังคมหรือแก้ไขปัญหาสังคม
(ให้กรอกรายละเอียดความต้องการความช่วยเหลือสนับสนุนจากจังหวัดหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพิ่มเติมในการแก้ไขปัญห
สังคมและพัฒนาสังคม โดยจัดลำดับ ไม่เกิน 2 ลำดับตามความสำคัญ โดยอาจพิจารณาจากข้อมูลที่ผ่านมาการสำรวจ/การ
ประชุม หรือข้อมูลปัญหาต่างๆ จากแบบสำรวจฉบับนี้)

ลำดับที่ 1

.....

.....

.....

ลำดับที่ 2

.....

.....

.....

ลำดับที่ 3

.....

.....

.....

๘ ข้อเสนอแนะในการดำเนินงานพัฒนาสังคมแก่สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัด
ข้อเสนอแนะเชิงแก้ไข

.....

.....

.....

ข้อเสนอแนะเชิงพัฒนา

.....

.....

.....

ขอขอบคุณความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม

คณะผู้จัดทำ

ที่ปรึกษา

นายกิตติ อินทรกุล พัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

วิเคราะห์และประมวลผล

นางสาววรรณิภา สระศรี นักพัฒนาสังคมชำนาญการ
นางสาวสุพรรณิพร พรหมปรง นักพัฒนาสังคม

เรียบเรียง/พิมพ์ทาน

นางสาวสุพรรณิพร พรหมปรง นักพัฒนาสังคม

เรียบเรียง/ตรวจทาน

นางสาววรรณิภา สระศรี นักพัฒนาสังคมชำนาญการ